

să se urce pe scaunul unui dentist, pentru a i se extrage o masea, și, tocmai în momentul când părea narcotizat de gazul ilariant, să sară ca o gorilă, să încerce a-l strangula pe dentist și să distrugă cabinetul, pentru ca mai apoi să întrebe ce s'a întâmplat. Mentea dela etajul al treilea și cea dela al doilea au adormit, în timp ce zona inferioară a rămas trează.

O crimă considerată până acum de neînțeles, dar care în lumina experiențelor, conduse de profesorul Razran pare a se explica, este cazul lui Harold L. Kotvis, un diplomat al universității din Wisconsin. Kotvis fusese un element strălucit și căuta o situație, care să corespundă capacității sale, dar nu i se ofereau decât posturi inferioare, cu salarii pe care le socotea inacceptabile. Între timp, soția sa i-o luase înainte și obținuse un post de conducere, fiind bine remunerată. Lovit în mândria sa, tânărul deveni copilăros, posac și începuse s'o maltrateze.

Dar gorila nu puse stăpânire pe el decât într'un moment de mare oboseală. El veni într'o zi pe jos, dela Chicago la Madison și în acele momente de epuizare fizică, dragostea pentru soția sa se transformă într'o ură violentă, lipsită de orice rațiune. Găsindu-și femeia adormită, el luă un revolver și o ucise. Mai târziu, când rațiunea îi reveni, se îngrozi de ceea ce făcuse și-și ridică viața.

Cazurile tipice de cădere în copilărie sunt acelea ale bărbaților și femeilor mai mult decât tomnatici, cari se căsătoresc cu persoane mult mai tinere decât ei. Astfel s'ar explica recenta căsătorie a d-nei Madeleine Force Astor Dick cu tânărul boxer Enzo Fiermonte, care e de o vârstă cu fiul ei. Se spune că doamna a trebuit să plătească o mare sumă de bani primei soții a boxeurului, pentru a înăbuși scandalul și că noul menaj a avut la început o perioadă furtunoasă, dar că în cele din urmă, apele s'au liniștit. Într'un asemenea caz, dacă mintea soțului mai vârstnic armonizează cu spiritul necopt al celui mai tânăr, ei ajung uneori a trăi fericiți laolaltă.

Fiecare om își are viața sa spirituală, cu totul diferită de a celorlalți. Chiar și copiii se deosebesc între ei sub acest raport, dar mai puțin decât adulții. Mentea de copil care trăiește în zona a doua, este dominată de imagini și idei. Acestea se referă la diferite obiecte. Astfel, un copil poate avea o imagine vie și absolut corectă despre un scaun, sau despre o ființă omenească, văzută în casa părinților săi. Dar el nu va avea concepții clare asupra unor idei ca patriotismul sau cinstea. Acestea aparțin spiritului adult care trăiește în zona superioară a intelectului și profesorul Razran le numește „atitudini”.

Aceste atitudini, definite printr'o cunoaștere mai mult sau mai puțin profundă a unei situații sau conjuncturi, fac im-

PREȘEDINTELE REPUBLICEI COSTARICA SE INSOARĂ

Președintele republicei Costarica în vârstă de 77 de ani s'a însurat recent cu senorita Maria Eugenia Calvo, în vârstă de 22 de ani. Fotografia noastră înfățișează perechea nupțială.

sibilă profetizarea reflexelor unui spirit uman adult, așa cum le putea prezice Pavlov pe ale câinilor săi și aceasta face ca omenirea să fie ceea ce este: o specie diferită și superioară animalelor.

Spiritul adult normal nu este un spirit de copil educat, așa cum spiritul infantil nu este un spirit de animal dresat. Acestea trei sunt atât de fundamentale deosebite, încât profesorul Razran poate identifica iradiațiile por-

nind din diferitele zone ale activității cerebrale. Mai mulți experimențatori europeni și americani au reușit, în ultima vreme, să prindă o manifestare materială a undelor electrice pe care le dezvoltă creierul, în cursul gândirii. Și ceea ce-i mai interesant, unele dintre aceste unde pot fi izolate de celelalte, indicând ceea ce se petrece în

creier, în momentul acela. După expunerea profesorului Razran, caracterul acestor unde cerebrale variază cu zona care activează.

Aceste descoperiri ne-ar putea ajuta să înțelegem cum de reușește un demagog să determine o adunare de persoane echilibrate și raționale, a se deda la acte copilărești sau bestiale.

TRUNCHIU DE COPAC CA GARAJ

Fotografia noastră înfățișează un trunchiu de copac bătrân de trei mii de ani care servește acum ca garaj. Platformă superioară a acestui trunchiu uriaș are un diametru de 8 metri.

Un ciorap ca într'un vis!
... dar cum trebuie spălat?

Cine cumpără fulgi de săpun „LUX” a deslegat această problemă! Fiindcă în spuma fină a fulgilor de săpun „LUX”, ciorapul cel mai delicat își păstrează întreaga sa frumusețe și elasticitate, ca în momentul când l-ați cumpărat.

ORIGINAL NUMAI ÎN CUTIA ALBASTRĂ.

UN LANT DE CRIME în SOHO

CIUDATA INSULĂ DIN INIMA LONDREI

de L. RASKAY

SPAIMA și-a întins iarăși aripile-i de vampir asupra acelei mile pătrate din centrul Londrei, — Soho — districtul a cărui faimă a străbătut lumea.

În conglomeratul de națiuni ce constituie populația acestei regiuni, s'a abătut din nou mâna unui misterios ucigaș, victima fiind o biată femeie, anume Constance Hind, și după aproape două săptămâni, cercetările poliției au rămas fără rezultat.

În ultimele câteva luni, au mai avut loc, în acest district, nici mai mult nici mai puțin decât patru asasinat. Mai întâiu a fost strangularea Josephinei Martin, poreclită „French Fifi”, cu propriul său ciorap de mătase; apoi Jeanette Cotton, găsită cu o basma, strâns legată în jurul gâtului. Curând după aceea a fost împușcat Max Kassel, faimos sub porecla de „Max cel Roșu”, și despre care se spunea c'ar fi fost unul dintre șefii organizației Internaționale a traficantilor de carne vie. Acesta a fost găsit mort, într-o alee izolată, lângă St. Albans. Și însfârșit, ultima victimă este Constance, steaua vieții de noapte a districtului, supranumită „Femeea cu Evantaie”, pe care misteriosul asasin a strangulat-o cu o sârma, smulsă dela aparatul de radio și i-a strivit capul, lovind-o cu o bucată de fer masiv.

Numai în cazul lui „Max cel Roșu” a putut fi cineva învinuit de crimă, și un fost asociat al acestui abject personaj așteaptă deschiderea procesului, care se va judeca la Paris.

Această succesiune de asasinat amintește publicului londonez de Jack Spintecătorul. E deajuns să pomeniști acest nume, pentruca femeile, din nefericita clasă a vânzătoarelor de dragoste, să se înfioreze.

Deși identitatea criminalului a rămas învăluită în mister pentru marele public, se crede că în arhivele Scotland Yard-ului ar exista un „dosar” complet în care se află indicat nu numai adevăratul nume al asasinului, dar împrejurările în care a murit și motivul numeroaselor sale crime. Se crede anume c'a fost un cunoscut chirurg, care ducea o viață dublă și care-a sfârșit într-o casă denebuni.

Și acum, se pune următoarea întrebare: și-o fi luat oare cineva misiunea de-a continua opera de exterminare a lui Jack Spintecătorul?

La Scotland Yard se crede însă că recente crime au fost făptuite de diferiți indivizi. Domnii de aci sunt convinși că primul asasinat, care până'n prezent a rămas „a perfect crime”, a dat curaj și altora, cari erau ispitiți să săvârșească o asemenea faptă. Femeile acestea au întotdeauna inamici, fie printre bărbații pe cari-i întrețin, fie printre prietenii geloși, cari se văd la un moment dat părăsiți. În afară de aceștia ar mai putea fi un vizitator beat, care cuprins de remușcări, își revarsă furia asupra nefericitei femei.

Poliția și-a îngrădădit forțele în acest cartier al Londrei. La fiecare colț se află câte un detectiv, iar pe străzi numărul sergenților egalează pe acela al pietonilor.

Capitala Angliei n'are o viață nocturnă propriu zisă. Odată cu retragerea tramwaielor, autobuzelor, a trenurilor subterane și celorlalte vehicule, adică la miezul nopții, cetățenii cari locuiesc în districtele periferice, trebuie să ia drumul casei. Dar deabia atunci începe cu adevărat viața de noapte a unei anumite categorii din populația Londrei, în sălile auriate dela „Mayfair” și „Hell's Acre” (Soho). Pe când în localuri și hoteluri selecte,

vizitatorul găsește amuzamente discrete—în Soho, la o aruncătură de peatră de feericul Piccadilly, se revarsă, odată cu lăsarea nopții o omenire ce se scaldă cu disperare în viciu, pentruca la ivirea zorilor să dispară ca șoarecii, în mizerie-i ascunzători subterane.

În trecut, Whitechapel-ul era renumit pentru lumea sa interlopă, dar de când a fost epurat, de către faimosul Supraintendent Wensley, districtul nu mai posedă decât câteva numiri, pentru epatarea turistului. În Soho însă, opera de asanare a poliției n'a reușit. Cele câteva străzi ale sale cuprind 300 de localuri de noapte, cunoscute autorităților și tot pe atâtea clandestine.

Legea, care interzice cârciumilor să rămâie deschise după ora unsprezece noaptea, dar permite să se consume mai departe băuturi spirtoase în local, cu condiția ca acestea să fi fost aduse de către consumatori și nu cumpărate de acolo, oferă o cale foarte lesnicioasă

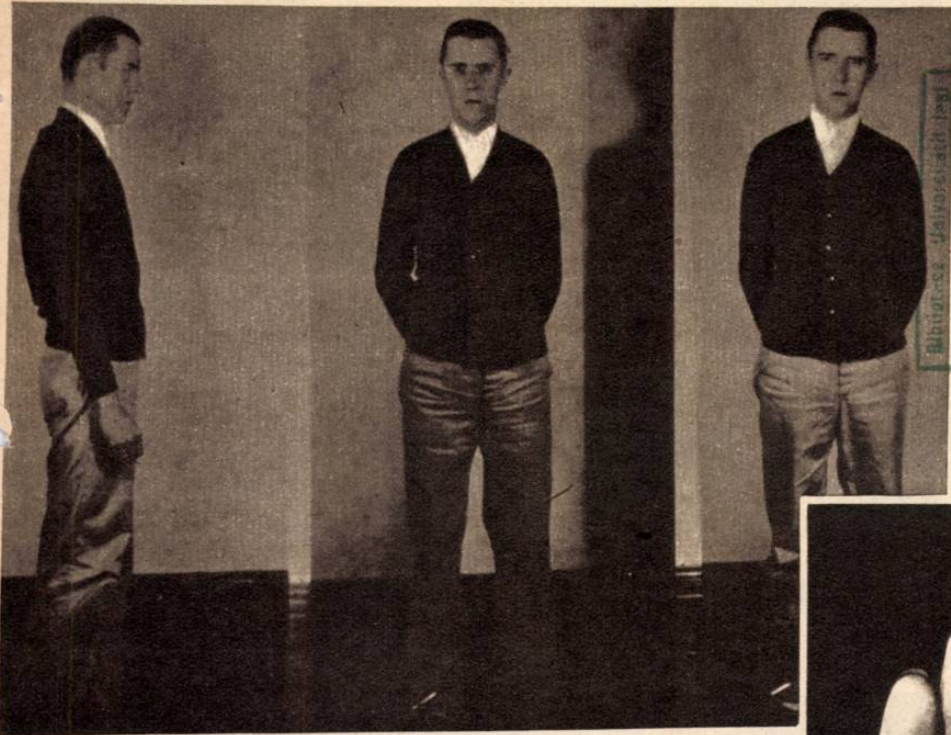
Publicăm aci două sugestive aspecte, ale străzilor înguste și pitorești din Soho, teatrul asasinatelor din ultima vreme.

acelora cari vor să bea toată noaptea. Multe dintre aceste cârciumi au un sistem, grație căruia rămân deschise toată noaptea și, în virtutea unui aranjament special cu patronii cluburilor, își vând marfa cu perfectă impunitate.

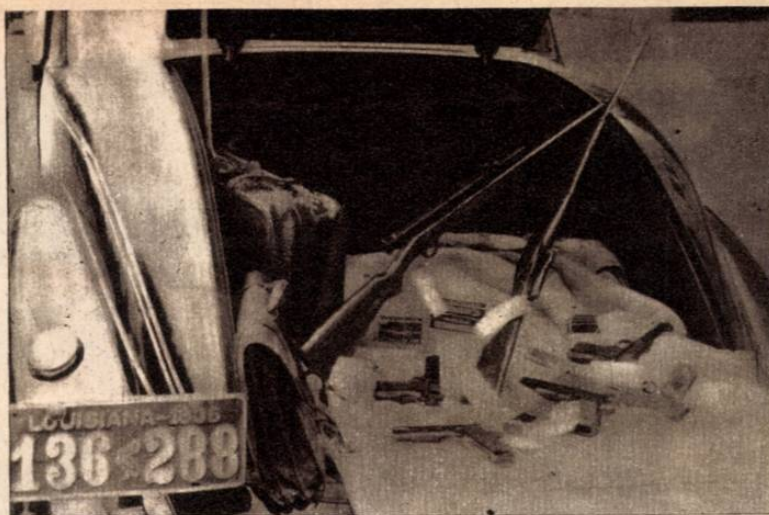
Printr-o simplă semnătură devii membrul a 90% din aceste cluburi, dar în restul de 10% nu poți pătrunde chiar de-ai oferi toți banii din Soho. Acestea sunt locurile de întâlnire ale criminalilor și anarhiștilor, în mici încăperi subterane, unde se pun la cale majoritatea afacerilor veroase ale Londrei. Și vai de acela care se rătăcește din greșală pe aici.

Soho este un mic Babilon. Italieni, ruși, japonezi, negri, francezi, chinezi și indieni — și-au făcut o patrie din acest district și au transplantat, în înguste-i străzi, pitorescul țărilor de origină.

Fotografiile noastre înfățișează pe Karpis în trei poziții. Automobilul Inamicului Public No. 1: Arsenalul găsit în cutărul din spatele automobilului lui Alvin Karpis, și amprente digitale ale gangsterului, care n'ar mai fi putut fi identificate din pricina că printr'un acid, el și-a schimbat cu totul creștăturile pielii depe degete.

Cu moartea lui Dillinger, seminția gangsterilor n'a fost distrusă, în America. Oricât de periculoasă este cariera de „bandit” se găsesc, în imensitatea Statelor Unite, oameni cari să nu dea îndărăt de la nici o îndrăzneală. Dar în aceeași măsură în care sporește temeritatea bandiților, în U. S. A., crește și vigilența poliției. Și astfel, nu de mult, a fost prins în New-Orleans, Alvin Karpis (Old Creepy). Inamic public No. 1, împreună cu Fred Hunter.

Un lanț de asasinate în Soho

Dar districtul acesta mai are o faimă — aceea a restaurantelor care pot satisface pe cei mai pretențioși gastronomi. Numele de Soho e istoric și vine dintr'o îndepărtată epocă. Cu secole înainte a fost aci o renumită regiune de vânătoare, pe care călăreții o cutreerau gonind vânatul și strigând „S o H o”! Astăzi, istoria se repetă. Districtul a rămas teren de vânătoare. Polițistul vânează hoți — aceștia își vânează victimele — femeile vânează bărbați, iar bărbații femei și până când nu se va pune capăt acestei vânători, cosmopolita populație a acestor cartiere nu va ști ce-i liniștea. Suflul teroarei este aci din ce în ce mai puternic și sub veselul aspect al acestei minuscule „insule”, multe inimi se strâng la gândul că viitoarea lovitură a morții se va abate asupra lor.

Se va dărâma casa lui Petru Maior!

REGHINUL Săsesc e orașul în care nu există nici un monument, nici o statuie românească. La începutul secolului trecut orașul având norocul să aibă ca protopop pe marele Petru Maior, acesta a isbutit, în împrejurările foarte grele de atunci, să facă o biserică și o casă parohială. Foaia „Sematismul”, care se tipăria la Blaj, scria în 1900:

„Românii din Reghin, dorind să-și edifice o biserică, la îndemnul și stăruința lui Petru Maior, au cumpărat în ascuns, dela un sas scăpătat, o casă și o curte, cu scopul de a edifica acolo o biserică și casa parohială. Sașii înțelegând aceasta, au voit a le zădărnici planul. Dar când în ziua următoare, comisia emisă din partea magistratului orășănesc se apropia de acel loc, cu scop de a cuprinde și de a edifica pe el staule pentru erariu, românii, pe cari îi avizase încă noaptea Petru Maior, despre planul sașilor, așezară în în curte o masă, pe aceasta puseră cărțile și vasele sacre, aduse din Reghinul Maghiar. Intre doi stâlpi așezară un clopot, iar de un alt stâlp legară toaca. Pe când sosi comisia, emisă de magistrat, la fața locului, Petru Maior celebra, sub cerul liber, Sfânta Liturghie, la un altariu improvizat. Sașii se întoarseră atunci înapoi, dar lui Petru Maior îi intentară proces. Urmarea acestui proces a fost că la anul 1809 fu silit să părăsească Reghinul și să meargă la Buda, ca revizor”. Astăzi, urmând a se înălța o nouă casă parohială, cea veche, de o mare însemnătate istorică, va fi dărâmată, deoarece parohia e foarte săracă, și n'are bani s'o întreție. Ar fi de dorit ca primăria locală s'o cumpere, s'o repare și să așeze în ea un muzeu. Cum Reghinul n'are nici o statuie, ar avea în acest fel cel puțin un monument istoric. Ar fi o mare impietate să se dărâme casa în care-a viețuit, s'a frământat și a muncit cel dintâi istoric român.

G. B. Crăciun.

dinți sănătoși

obțineți numai prin îngrijirea permanentă a gurii. Intrebuințați regulat dimineața și seara săpunul de dinți Gibbs cunoscut în lumea întreagă.

MODA

Fotografiile primite de data aceasta din diferite centre de creație oferă înfățișări aplicabile, realizări din care a dispărut orice stridență. Linii simple dar trasate cu îndrăzneală și savant îmbinate pentru a sublinia personalitatea eleganței căci interesul este să ne remarcăm noi iar nu ceea ce purtăm. Vestimentele trebuie să fie ceea ce este fondul pentru un tablou.

1) Continuând curentul tăieturii bărbătești, vi se propune un tailleur de pânză culoarea sfoarei însoțit de o șemisetă grenat și de o delicioasă pălărioară tot din pânză tighelită, peste care se poartă o voaletă foarte rară ce aruncă o umbră diafană pe ochi; buchetul de flori se asortează cu bluza.

2) Anita Colby, o recentă achiziție a cinematografului, poartă la costumul ei sport din tweed maron cu beige, o pălărie de feutru maron tivită cu grosgrain și garnisită cu piele de căprioară.

3) și 4) Aceste două forme întitulate prima „Dangerous” iar a doua „Cyclone”, sunt croșetate dintr-o sfoară răsucită din hârtie de mătase.

5) De un efect foarte vesel, această toaletă de mătase imprimată cu un original desen alb pe fond negru este completată de o pălărie cu borul pătrat, din pichet alb. Care va fi soarta acestor forme unghiulare?

6) O altă lovitură a modei este pălăria de sticlă ce se exhibează la toaletele pretențioase.

7) Madeleine Carroll, vedeta americană, poartă un costum copiat parcă dintr-un vechiu album de modă.

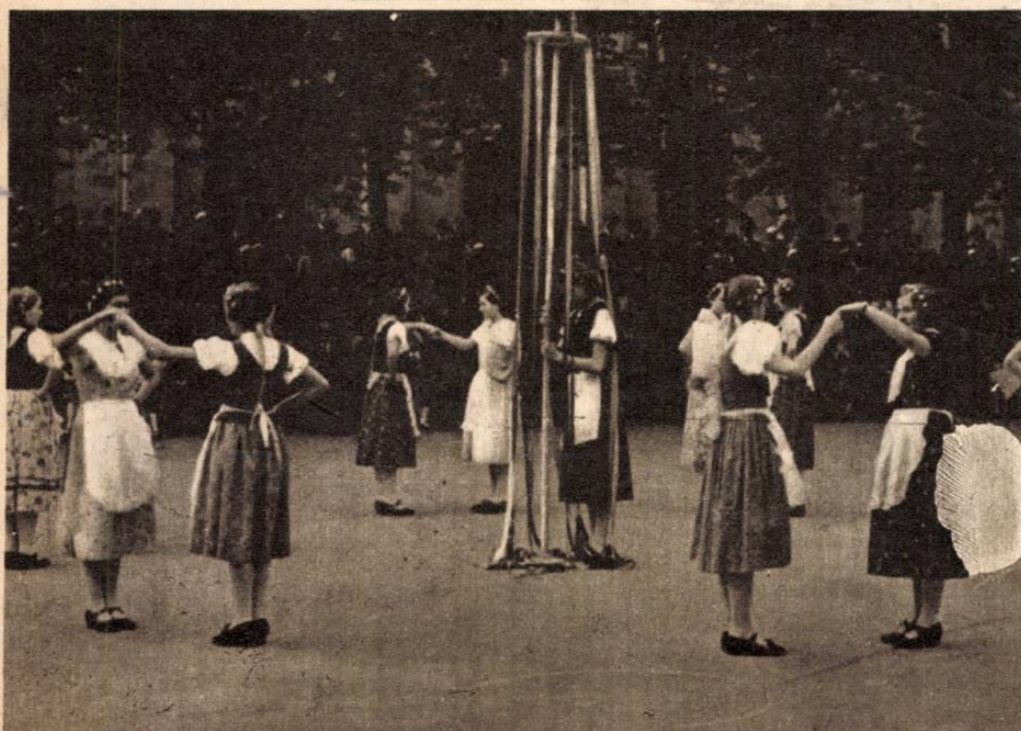

Londra de-altădată reînviată pentru o noapte

Derbyul este considerat la Londra unul din cele mai importante evenimente ale anului. În noaptea premergătoare Derby-ului are loc la hotelul Claridge tradiționalul bal al Derbyului. Marea atracție o va constitui costumarea în stilul londonezilor de la 1850. Tinerii din înalta societate vor purta aceste costume așa cum vedem în fotografia noastră. Concomitent cu aceasta, clubul trăsurilor din Londra va face să treacă cu mare alai prin renumitul Hyde-Park o caravană de vechi poștalioane engleze.

SERBĂRILE GIMNASTICE DE LA TIMIȘOARA

La liceul de fete Notre-Dame din Timișoara au avut loc recent mari serbări gimnastice. În fotografiile noastre vedem un exercițiu de ansamblu și un dans executat de elevele liceului.

(Fotografii Polyfoto Timișoara)

CHIAR după ce ați purtat-o de **100 DE ORI**

„Lingerie „SANA”, prin calitățile ei incomparabile, se prezintă ca și nouă. Aceasta, pentru că lăngă „SANA”, confecționată din renumita mătase „Bemberg”, oferă nu numai garanția unei durabilități unice, dar și o elasticitate deosebită.

În plus tonurile de culori prezentate de lăngă „SANA”, rămân neschimbate la spălat și raze solare.

Acestea sunt deosebitele particularități ale lăngă „SANA”, care i-au asigurat și la noi același succes, ca și în vestul Europei.

MINTE SĂNĂTOASĂ
ÎN CORP SĂNĂTOS,
CORP SĂNĂTOS
ÎN LĂNGĂ „SANA”

Sana

DE VÂNZARE NUMAI LA MAGAZINELE DE SPECIALITATE DE PRIMUL RANG

SENZAZIONALI! GRETA GARBO DĂ UN INTERVIEW ȘI SE LASĂ FOTOGRAFIATĂ

Greta Garbo, vedeta pe care reporterii fotografi nu reușeau s'o prindă decât cu fața acoperită și care nu voia să primească pe gazetari nici în ruptul capului, și-a schimbat atitudinea. O vedem în fotografiile noastre pozând fotografului și făcând declarații ziariștilor cari stau cerc în jurul ei, avizi după noutate.

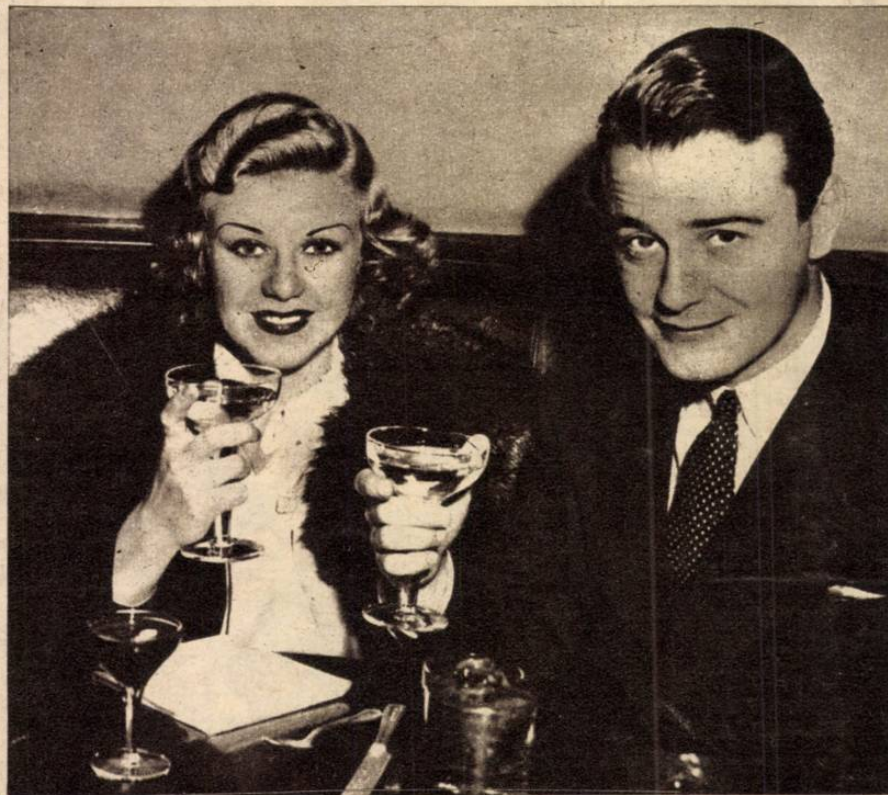
GINGER ROGERS DIVORȚEAZĂ

Renumita vedetă a filmului american Ginger Rogers, partenera lui Fred Astaire în atâtea filme muzicale și coreografice, a divorțat recent de soțul ei Lew Ayres și el artist de cinema. Ei erau căsătoriți din 1934. Fotografia noastră îi înfățișează pe cei doi soți pe vremea când trăiau fericiți împreună.

GRACE MOORE ESTE FERICITĂ

Renumita cântăreață de operă și film Grace Moore a sosit recent la Copenhaga pentru a da o serie de reprezentații la Opera de acolo. O vedem în fotografia noastră întâmpinând extrem de fericită asaltul solicitanților de autografe.

GRETA GARBO A JAPONIEI

Sachiko Chiba este cunoscută ca „Greta Garbo a filmului japonez”. Ea și-a petrecut recent trei luni la Hollywood pentru a cunoaște ceva din arta filmului american.

REALITATEA

ILUSTRATA

BIBLIOTECA UNIVERSITATII CLUJ
10 LEI 31 OCT 1936

ANUL X No. 48

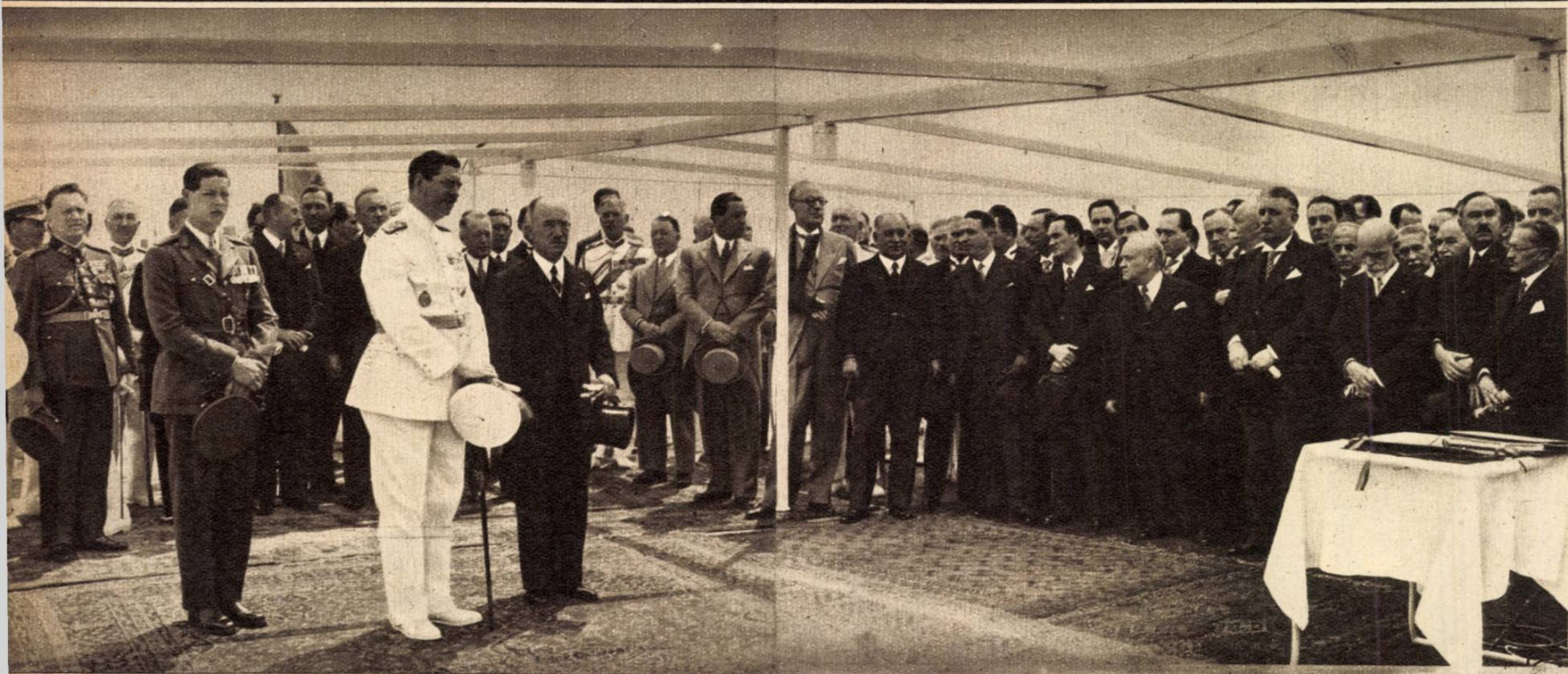
17 Iunie 1936

Cei doi șefi de stat ai României și Cehoslovaciei, M. S. Regele Carol II și d. președinte Eduard Beneș conferind pe puntea noului vas Regele Carol II.

(Foto Berman).

Regele Carol al II-lea și președintele Beneș pe Dunăre

Regele Carol II, Președintele Beneș, Voevodul Mihai și membrii guvernului în timpul slujbei religioase.

Dejunul de gală pe vasul „Regele Carol II”. Se văd în fotografie, dela stânga spre dreapta, d-nul G. Tătărescu, președintele Beneș, Regele Carol II, Voevodul Mihai, d. Victor Antonescu, d. N. Titulescu.

Plecarea d-lui Eduard Beneș. Președintele salută din vagonul special pe Suveranul nostru, care-i răspunde de pe peron.

NOUL SECRET COSMETIC REDĂ DINTILOR ALBEAȚA IMACULATĂ

Crema dentară produsă pe baze științifice, care redă rapid dinților Dv. albeața și strălucirea naturală

Oricât de neglijată ar fi starea danturii dv. își poate recăpăta aspectul sănătos și atractiv printr'un tratament zilnic cu Kolynos.

Tot ceea ce trebuie să faceți este să aplicați pe peria dv. de dinți, puțină cremă Kolynos (cam de lungimea unei unghii). Frecați dantura dv. pe suprafața exterioară și interioară. Depozitele calcaroase de pe dinți vor dispărea complet. Milioanele de germeni sunt

imediat uciși, fermentarea rămășițelor de alimente este împiedicată. Toate colțișoarele danturii sunt curățate. Întreaga suprafață a dinților este lustruită; dantura apare ca un șir de bijuterii strălucitoare. Gura devine curată și improspătată. Aplicați danturii dv. tratamentul înfrumusețării cu Kolynos în fiecare dimineață și seară.

Cumpărând tubul mare realizați economie.

CATASTROFA

Impresia profundă produsă de groaznică nenorocire dela Cotroceni, nu s'a risipit încă. Publicăm aci noi aspecte dramatice ale înfiorătoarei catastrofe.

1. și 2. Cum au fost scoși răniții dintre scândurile care le apăsau trupurile. După cum se vede, opera de salvare a fost extrem de anevoioasă.

3. Ce a mai rămas din tribuna I, după prăbușire.

4. Răniții își plâng suferința pe paturi de spital. Iată unul (planul I) care are coastele și picioarele

rupte.

5. Soția a fost rănită. Este transportată pe brancardă, iar suferința îi este alinată de mângăierile soțului.

Idealul unui menaj: UN

FRIGORIFER
NORGE
PENTRU CA E:

- ① SPAȚIOS
- ② HIGIENIC
- ③ ECONOMIC

Construit după ultimele cerinți ale tehnicii moderne, frigoriferul Norge vă oferă maximum de răcire și minimum de consum electric. Norge e singurul frigorifer cu cheie și în diferite culori.

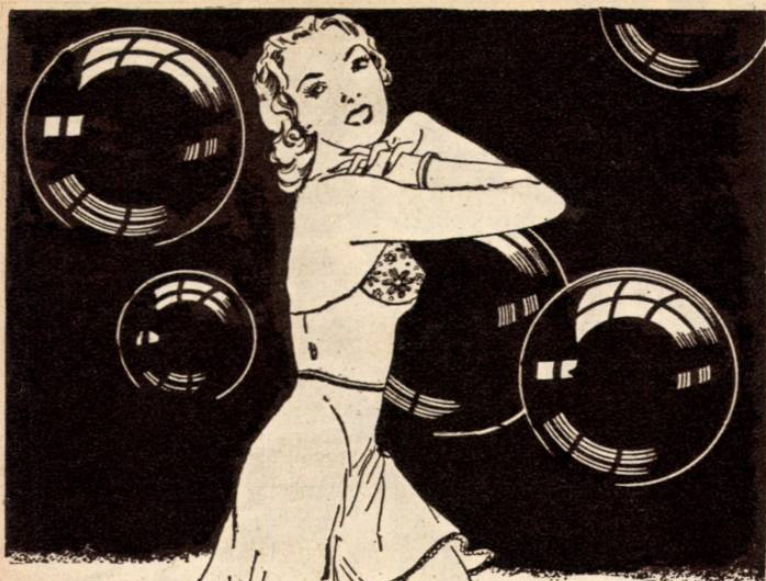
Se vinde și în rate lunare.

NORGE

FRIGORIFER ELECTRIC AUTOMAT

REPREZANTANȚA GENERALĂ
COLUMBIA
GRAPH. COMPANY ROMÂNĂ S. A.
BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI 50
Telefon 403.78

CA BALONUL de Săpun

...trebuie să fie lingerie doamnelor elegante. La această calitate trebuie bineînțeles să se adauge varietatea modelelor, finețea țesăturii și elasticitatea materialului.

Lingerie „SANA” este confecționată din cele mai fine variațiuni ale firelor de mătase „Bemberg” și lucrate pe cele mai perfecționate mașini.

Nu cereți furnizorului Dv. lingerie tricotată, ci lingerie „SANA”.

Sana

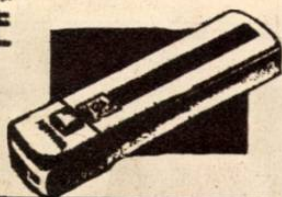
DE VÂNZARE NUMAI LA MAGAZINELE DE SPECIALITATE DE PRIMUL RANG

FARDS
„PASTEL”BOURJOIS
INCARNAT, MANDARINE
CORAIL, BLONDE
BRUNE

ROUGE DE BUZE
Femina

TOURNESOL-ÉTINCELANT
CLAIR, MOYEN, FONCÉ

Suferinzi de cord și a vaselor sanguine, tensiune, gută, ficat, rinichi și a căilor urinare (prostată etc.) reumatism, debilitate, neurastenie și boli femeiești găesc adevărata vindecare la :

BAILE LIPOVA (Perla Banatului)

La 15 Iunie se va deschide noul și cel mai modern strand cu plajă.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoressă din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate țările cosmice.

Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

Operațiuni de CORECTURĂ și PLASTICĂ (fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLPH HOFFMANN

fost asistent la clinica univ. din Berlin

București. B-dul Domniței 30 bis

Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

Citiți :

„MAGAZINUL”

revista publicului select

Trupele chineze străbătând regiuni stâncoase, în care.

CHINA misterioasă

NU numai de acum doi trei ani se vorbește în lume de „evenimentele” din China. Aceste „evenimente” au fost comentate de generația noastră, ca și de generația trecută — și politica mondială e de veacuri surprinsă de întâmplări catastrofale, din imperiul care are o istorie de aproape zece mii de ani. Zguduirile de acum, cuceririle pe față sau ascunse ale Japoniei, „eliberările” de provincii, cari trec uneori spre Rusia, alteori se autonomizează, sub egida Angliei și Franței, războaiele Nordului cu Sudul și ale Sudului cu Estul, ciocnirile dintre „mareșalii” aceleiași armate — toate acestea se întâmplă de veacuri în China, și nu vedem ce forță le-ar putea pune capăt.

Au apărut oameni politici de valoare excepțională în China, cum a fost revoluționarul Sun-Yat-Sen, de la sfârșitul veacului trecut; dar autoritatea lui s'a manifestat mai cu seamă după moarte și influența s'a realizat mai mult în domeniul vieții morale, lăsând în urma lui încă o sectă religioasă, pe lângă toate celelalte, prea numeroase. Căci oricât de mari ar fi oamenii politici ai Chinei, ei se dovedesc mereu prea mici, pentru a domina o istorie de zece ori milenară, un teritoriu mai mare decât Europa și o populație de 3—400 de milioane oameni.

E ușor lucru de vorbit despre „decadența” Chinei și „înfrângerile” ei. Cine privește cu atenție însă la fenomenele politice și istorice ale vastului popor galben, își dă seama că vechile denumiri și noțiuni politice și militare nu se potrivesc de loc Chinei. Nici măcar similitudini istorice nu găsim, în vreun timp, în vreun Continent, spre a ne putea orienta și a înțelege prin comparație.

China a ajuns la un grad de civilizație pe care europenii l-au atins mult mai târziu și nu în aceeași măsură. De la raporturile dintre indivizi și de la poezia chineză avem încă de învățat. Locuitorii Chinei însă par a fi lipsiți de simț politic și se complac într-o anarhie în care fluviile vieții curg duse numai de propria lor forță lăuntrică, spre niciun țel, asemenea cozii dragonului, care se răsucesc în jurul ei.

Nici Elada antică n'a dovedit un spirit politic mai dezvoltat, și totuși istoria omenirii privește și azi cu emoție și admirație spre acei filosofi, poeți, sculptori și moralști, a căror limbă și ale căror vestimente de „sclavi” le imitau imperatorii victorioși, porniți depe colinele Romei, în zale de fer și armuri de oțel.

Chinezii au ajuns poate la o concepție a

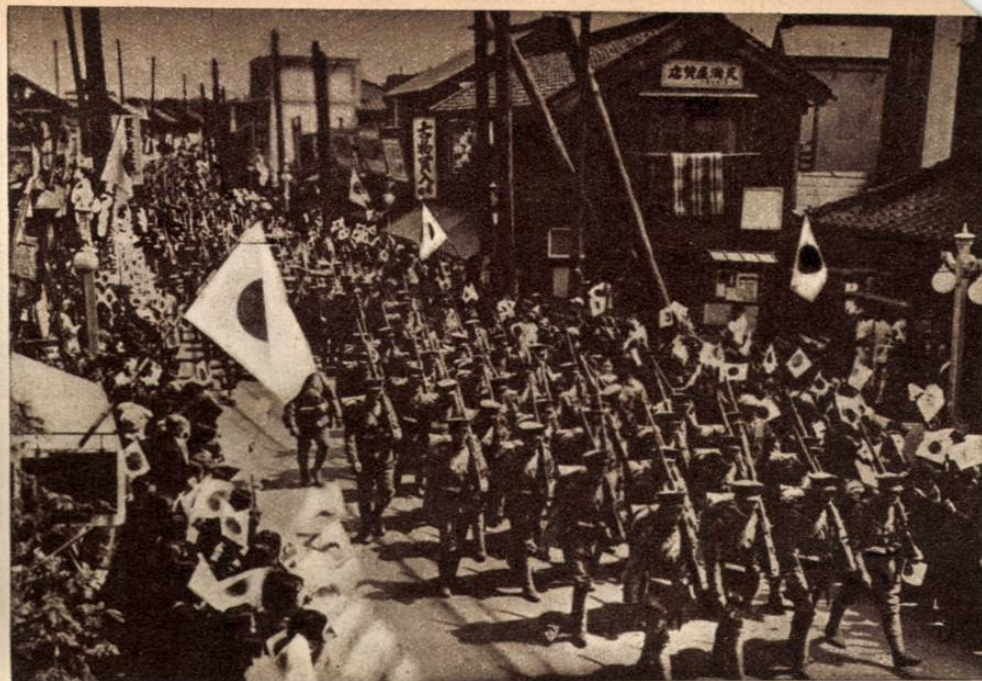
Soldați din jandarmeria japoneză luptând în tranșee.

Prima divizie de infanterie a japonezilor străbate străzile Tokio-ului, înainte de plecarea în Mandciuria.

Portarul unui dintre templele lui Confucius din China de Nord, descuie lacătul chinez, pentru a pune în mișcare porțile uriașe.

chinezilor. Experiența Coreei, cucerita mai bine de 30 de ani de la Ruși, e categorică și perfect concludentă: zdrobitoarea majoritate a locuitorilor e și azi **chineză**, cu toate încercările de japonezare. Căci arta de-a se înmulți fantastic și de-a munci aproape fără hrană, o au numai chinezii. Numai cu armele și cu spiritul războinic nu se poate face nimic pe acele locuri: **Vitalitatea până la urmă învinge forța mecanică și înfrânge spiritul războinic.** Această lecție de pace și de viață ne-o dă China de mii de ani.

Ultimele cifre culese de Biroul internațional al muncii de la Geneva cu privire la colonizările japoneze în Mandciuria aduc o nouă dovadă în sprijinul celor de mai sus: „Un grup de 500 de inși, publică Biuroul, au emigrat în Mandciuria în 1933. Coloniștii s'au instalat la Cifuli nu departe de Jang-Pao-Cean. Au avut de luptat cu numeroase greutăți și căzură într-o mare mizerie. Situația lor fu cunoscută în Japonia, astfel că descurajă pe cei cari-ar mai fi voit să emigreze. Populația coloniei e acum de **280 de inși**”. Din 500, în doi ani — sub ocrotirea directă a armatelor japoneze „victorioase” !...

Faptul merită o atenție deosebită — și înfățișează o nouă concepție a istoriei.

A.

vieții mai puțin agitată, la care vor ajunge cu timpul toate celelalte popoare, și în care se pare că se află ultima înțelepciune și ultima fericire — după zadarnicele și înșelătoare cruzimi și victorii ale războaelor. La acest instinct al vieții, ei mai adaogă o rezistență biologică, de care s'au lovit și s'au spulberat toate armatele năvălitoare, mai cumplit decât de celebrul zid chinezesc. Cei cari privesc cu îngrijorare năvala armatelor japoneze în Asia să-și amintească faptul că evenimentul nu e unic, în atât de lungă istorie a Chinei. Mandciurienii au invadat și ei odată China — se părea că pentru totdeauna. După câteva secole însă nu mai rămăsese decât amintirea foștilor năvălitori, căci sângele și cultura chineză îi asimilase cu desăvârșire. Până acum câteva decenii, pe tronul imperial de la Peking domniau vlăstarele suverane al vechii Mandciurii, dar nici ei nu se mai socoteau decât tot Chinezi. Japonezii știu acestea și-și fac iluzii mult mai puține de succesele militare, de cât noi, europenii. Fărămișarea Chinei, cu armele sau cu diplomația, n'are scopul de-a distruge esența Chinei — ceea ce e imposibil — ci de-a da Chinei forma în care japonezii să deție locuri de conducere. Japonia aduce numai spiritul politic — vitalitatea va rămâne acum ca și în milenii trecute, de partea

In China de vest, în provincia Kansu, reînvie timpul vechilor întărituri medievale. Fotografia noastră înfățișează clădirea unei asemenea întărituri.

RADIUM!

Cine ar fi crezut, Doamnelor, că acest prodigios element va fi pus într-o zi în serviciul frumuseții Dv.?

Grație celebrelor formule ale Doctorului ALFRED CURIE

preparate de către D-rul A. Moussalli, vechiu colaborator al celebrului chimist A. Frouin dela Institutul Pasteur din Paris, aceste produse au revoluționat arta cosmetică

CREMA și PUDRA THO-RADIA

cu bază de **RADIUM** și **TORIUM** sunt singurele produse cosmetice a căror eficacitate este dovedită.

CREMA | PUDRA

Tub mare Lei 80 | Cutia mijl. Lei 60
Borcanul Lei 110 | Cut. mare Lei 110

DEPOZIT:

Soc. Gen. Parfumerie
Str. Luterană 6, București

THO-RADIA

SINGURELE PRODUSE COSMETICE APROBATE DE CĂTRE MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

dela lagărul din DESIO la gloria VATICANULUI

ACTUALUL Pontif s'a născut la Desio — un târgușor aflat la 18 km. de Milano — în ziua de 31 Mai 1857, din Francesco Ratti, directorul unei țesătorii de mătase și din Teresa Galli. Acolo, la Desio, se află și astăzi o clădire modestă, care atrage în fiecare an pelerini din lumea întreagă: casa natală a lui Piu XI. Chiar în camera din colț, la catul al doilea, a văzut lumina zilei viitorul șef al bisericii catolice. Încăperea, deși își păstrează simplitatea de odinioară, cu grinzile ei rustice, cu pardoseala de cărămizi roșii, e transformată acum în capelă: în mijloc se ridică un altar, cu imaginea sfântului patron al Papei, adică Sf. Achille. De fapt, Piu XI, înainte de-a fi ajuns la gloria Vaticanului, se numia simplu, Achille Ratti. Totuși, după cum rezultă din actul de naștere păstrat în arhiva parohiei unde a fost botezat, primul său nume n'a fost Achille ci Ambrogio, căruia i-a urmat acela de Damiano și, apoi, un al treilea de Achille.

„VIITORUL PAPA...”

Sunt ființe cari se nasc în frunte cu mirul succesului.

Cel dintâi care i-a prevăzut lui Ratti o carieră atât de luminoasă, a fost fratele său mai mare, Carlo, mort înainte ca prezicerea lui să se fi adevărat.

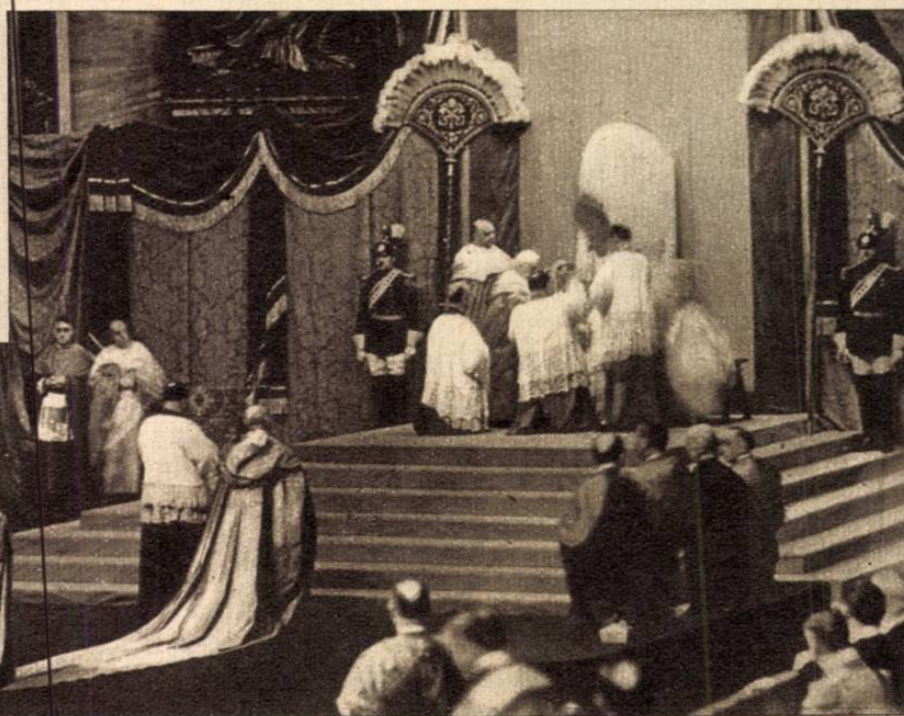

Festivitatea în catedrala Sf. Petru din Roma, cu prilejul aniversării a 80 de ani dela nașterea Papei.

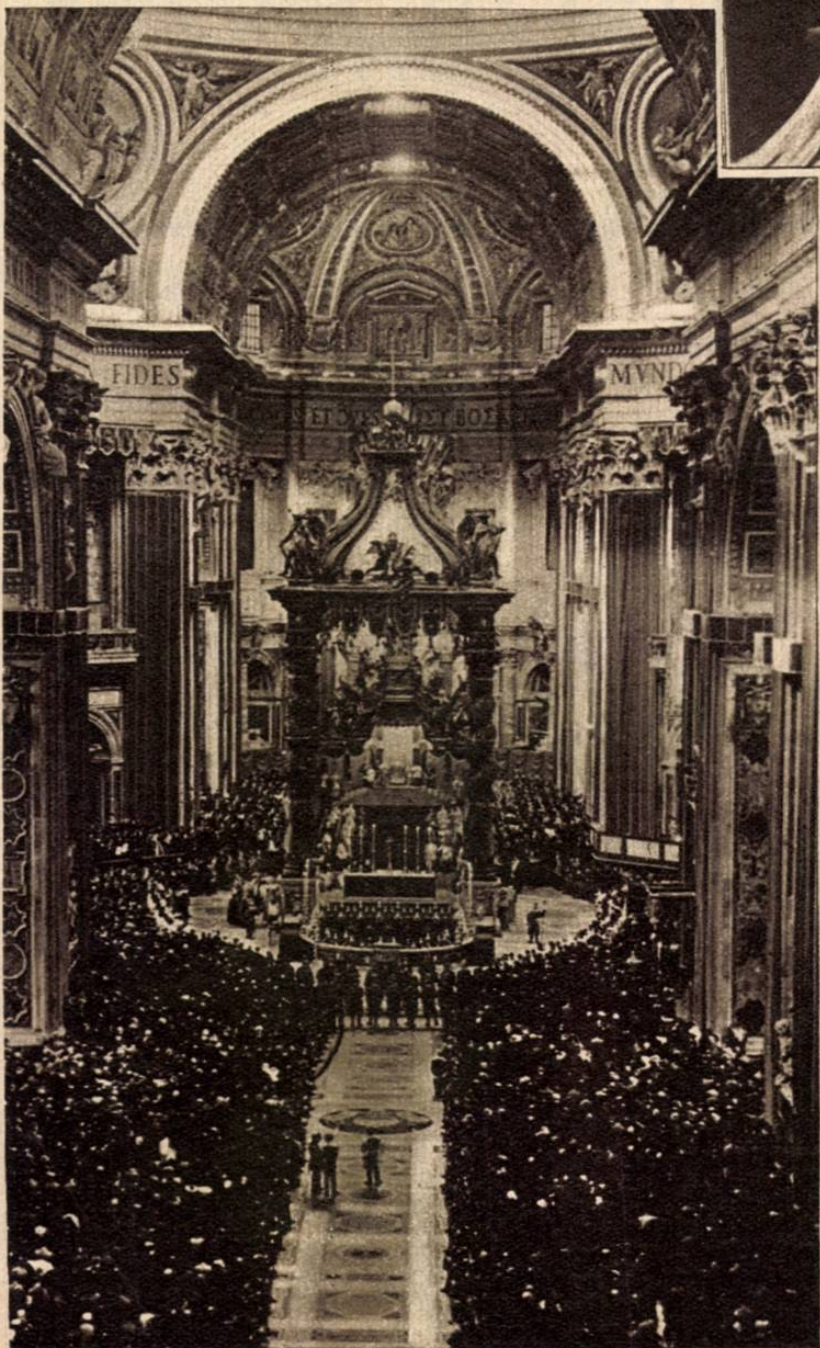
PAPA PIUS AL XI-LEA

Fotografia luată la marea serbare pontificală, în ziua când Papa a împlinit 80 de ani.

melo, Dolomiții... atâtea culmi majestuoase bătătorite de pasul sprinten și cutezător al lui Don Ratti!... O misiune importantă i-a fost încredințată în 1914, cu ocazia celebrării la Oxford a 700 ani dela nașterea lui Bacon. În același an, Monseniorul Ratti fu numit Prefect al Vaticanului, funcție în care a slujit aproape patru ani. La sfârșitul lui 1918, Benedict XV îl trimise ca vizitator apostolic în Polonia. Misiunea lui acolo se prelungi și Ratti știu să-și atragă atâtea merite, încât guvernul polonez ceru Sfântului Scaun, în 1919, instituirea unui Nunțiat apostolic, iar ca prim Nunțiu pe monseniorul Ratti.

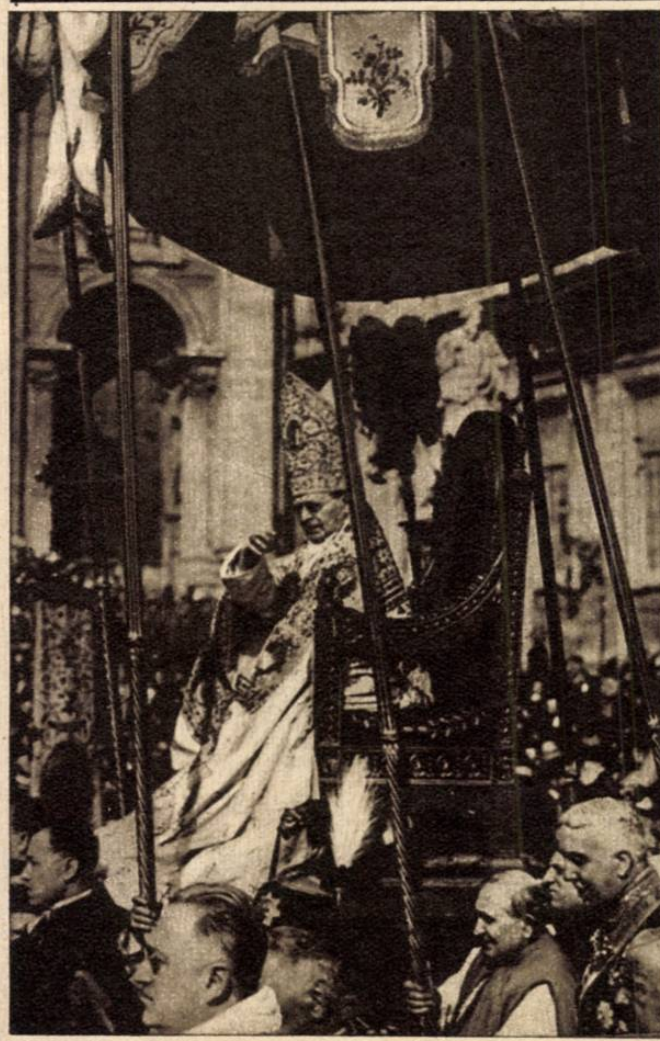

Papa pe tron, binecuvântează credincioșii, în Piața Sf. Petru din Roma.

Încă din copilărie, Achille dovedise o înclinare specială pentru cărți și învățătură. Jocurilor cu cei de-o seamă cu el, le prefera lectura. Era serios și ascultător: totuși, nu avea o seriozitate morocănoasă ci, dimpotrivă, plăcută. Mama se mândria cu frumoasele însușiri ale fiului și și de aceea îl da ca pildă celorlalți copii, astfel că într-o zi, fratele Carlo aruncă o vorbă: „Da, da... piciul acesta va ajunge un viitor Papă!”.

La vârsta de zece ani intră în seminarul Sf. Petru Martirul, din Milano, de unde trecu apoi la acela din Monza. În Octombrie 1879 îl găsim la Roma, în Colegiul Lombard. La două luni mai târziu — 20 Decembrie — e hirotonisit preot și cea dintâi liturghie a tânărului predestinat să conducă ursitele creștinismului a fost oficiată în biserica San Carlo, unde se păstrează inima marelui Borromeo. La Roma, Ratti își ia doctoratul în teologie și în filosofie. În 1888 e numit director al bibliotecii Ambrosiane. Iubitor al studiului, el nu-și îngăduia decât o singură distracție: alpinismul. Acest sport îl începuse încă din copilărie. Mont Blanc, Monviso, Rosa, Cervino, Ada-

La 19 Iulie, același an, a fost înălțat la demnitatea arhiepiscopală. Pe când pregătea un proiect de concordat între Polonia și Vatican, Papa îl trimise în calitate de Comisar eclesiarhiepiscopal pentru plebiscitul din Silezia superioară. Apoi, Destinul îl rechemă la Roma. În Consistoriul secret, ținut la 13 Iunie, Papa îl numea Cardinal, iar la două zile mai târziu, atribuindu-i „bonetă”, îi aducea elogii, prea-mărindu-i calitățile culturale, amintind pe diplomatul destoinic și preotul integru.

DECE S'A NUMIT PIU XI

La 23 Ianuarie 1922, când Eminența Sa cardinalul Achille Ratti, arhiepiscop al Milanului, se urca în tren, spre a se duce la Roma să ia parte la Conclav, numeroși prieteni ținură să-i exprime urări, deoarece toți Milanezii doriau Cardinalului lor să fie ales Papă. Și iată-l pe Eminența Sa răspunzând, cu un zâmbet: „Vă mulțumesc, dar ceea ce spuneți e o prostie”.

Însă urarea milanezilor trebuia să se împlinească.

Unul din participanții la istoricul conclav, regretatul Cardinal Mercier, a descris scena care urmează de obicei proclamării alesului. Se știe că noul Papă trebuie să-și lepede numele de familie și să ia un altul „Ei bine, ce nume vreți să-ți iei?” îl întrebă cardinalul decan, pe cardinalul Ratti. „Sub pontificatul lui Piu IX — răspunse el cu vocea sugrumată de emoție — am făcut cei dintâi pași în cariera ecleziastică. Piu X m'a chemat la Roma. Piu e un nume de pace. De aceea, dornic să-mi închin toate eforturile operei de pacificare a lumii, căreia s'a consacrat și predecesorul meu, Benedict XV, aleg numele de Piu XI”.

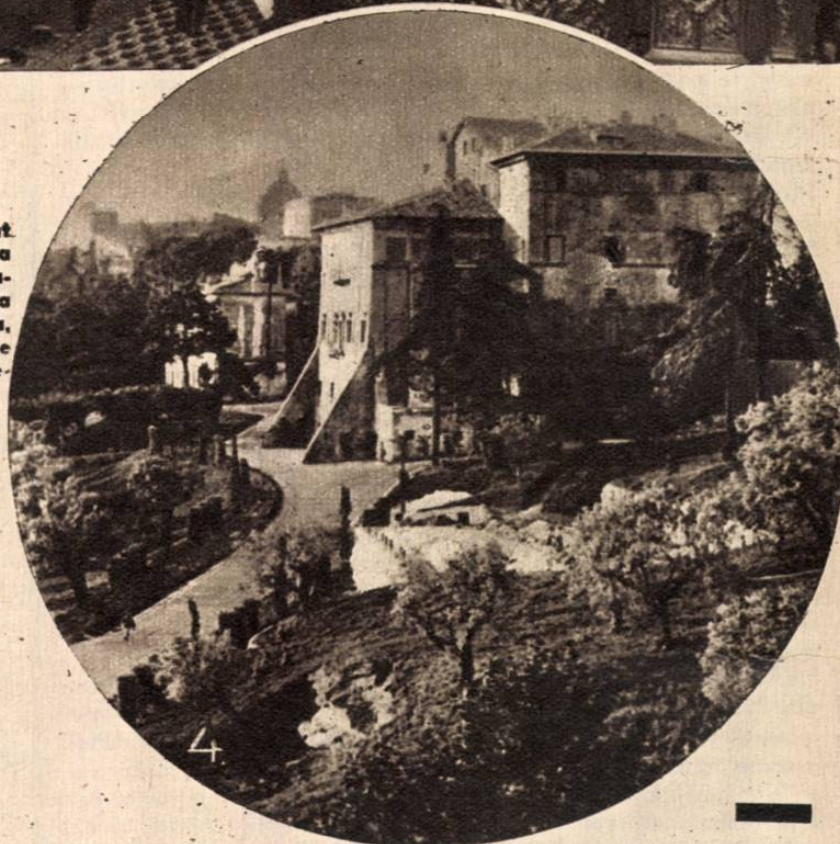
1. Papa în automobil cu prilejul primei sale călătorii în Roma.

2. La sfințirea noului palat al fraternității din Roma — au luat parte și rudele papei. În fotografia noastră: Sora, cumnata, nepoata — Marchiza de Ugolini — și strănepotele papei.

3. Papa vorbind la microfon din cabinetul său de lucru, cu prilejul congresului eucharistic.

4. Castelul Gandolfo cu parcul său minunat, unde a stat Papa când a părăsit pentru prima dată Roma. Se știe că acest fapt nu se mai întâmplase în lumea Papilor, dela 1870.

Ce nume îi va da posteritatea lui Piu XI? El și-a meritat de multă vreme unul strălucit, acela de Papa al Misiunilor. Sub pontificatul lui, misionarii, din legiuni au devenit armate și poartă, în orice colț al lumii, cuvântul Evangheliei.

Gândul statornic al Papei — către care se îndreaptă toate eforturile zilelor sale — este să cheme la lumina Credinței un număr cât mai mare din acel miliard de păgâni, care trăiește în lume, și nu cunoaște nimic despre Mântuire.

Prin tratatul din 11 Februarie 1929, Papa a recunoscut unitatea Italiei sub Casa de Savoia și cu Roma capitală, iar la rândul său a recunoscut pe Papa ca stăpân și Suveran al dependențelor imediate, cari din ziua aceea memorabilă alcătuiesc Statul Cetății Vaticanului, cel mai mic (1/2 km patrat), dar în schimb, cel mai prețios stat de pe pământ, spre care-și îndreaptă privirile cucernice, lumea catolică.

CELE 24 ORE ALE PONTIFICELUI

Ținută dreaptă, privire ageră și pătrunzătoare, gesturi încă tinerești, voce limpede și sonoră, pasul sigur și hotărât: iată Piu XI în al optzecelea an al vieții sale. E voinic și plin de sănătate.

Continuare în pagina 15

Ceremonia încoronării s'a celebrat în catedrala sf. Petru, după câteva zile, cu o solemnitate impunătoare, în fața unei mulțimi imense, care umpluse templul. Înainte de începerea ceremoniei, Pontiful întreabă câte bilete se distribuieră asistenței. „Cincizeci de mii. Prea Fericite Părinte — i se răspunse — și cu toate acestea multe mii de persoane au rămas afară, în Piață!”. „Ei bine, de aceștia voi îngriji Eu!”. Și, cu tiara pe cap, ieși în balconul bisericii, reînviind astfel, în entuziasmul de nedescris al poporului, în vreme ce soldații prezintau armele, binecuvântarea *Urbi et Orbi* (Romei și lumii întregi), fapt ce nu se mai petrecuse din anul 1870.

Se spune că în ziua alegerii sale, 6 Februarie 1922, când după al 14-lea scrutin cardinalul Ratti a fost ales Papă, Mitropolitul primat al Ungariei Czerhock, ar fi zis: „L-am făcut pe cardinalul Ratti să înfrunte cele 14 popasuri ale Crucii și acum îl lăsăm singur pe Calvar!”.

Acelaș puternic Soare de Primăvară, care deschide într-o zi mugurii . . . . . încearcă puterile sale și pe tenul Dvs. obișnuit cu Iarna

Deaceea Parola pentru Primăvara este **NIVEA**

Aceasta menține pielea catifelată, fină și o apără contra arșitei. O piele uscată primăvara, dovedește lipsa de grăsime a pielii și aceasta se înlocuiește prin Nivea cu ajutorul conținutului ei de Eucerină. Astfel evitați arșita soarelui, atât de periculoasă tocmai Primăvara, și dați tenului Dvs. tonul arămiu sănătos — sportiv.

Crema NIVEA
Lei 17 - Lei 77.-

Ulei NIVEA
Lei 26.- Lei 80.-

ECLIPSA DE SOARE

de asistenți-astronomi
NIC. DINULESCU și
CĂLIN POPOVICI

LA 19 Iunie 1936 vom avea o eclipsă de soare. Luna trecând între Pământ și Soare, ne ascunde o parte a discului solar.

Luna luminată de Soare lasă — în partea opusă a Soarelui — un con de umbră și altul de penumbră. Conul de umbră e format de razele tangente interioare; când aceste conuri ating Pământul avem eclipsă de Soare.

Toate localitățile de pe Pământ, cari cad în conul de umbră, vor avea eclipsă totală de Soare — dacă discul Lunii apare mai mare ca acela al Soarelui și-l ascunde complet vederii noastre — sau inelară, când discul Lunii apare mai mic ca al Soarelui și din Soare mai rămâne un inel luminos. Pentru localitățile din penumbră vom avea eclipsă de Soare.

De observat că la eclipsele totale de soare prima pânză a conului de umbră atinge Pământul, pe când la cele inelare Pământul e atins de cea de a doua pânză a conului.

Figurile alăturate explică mecanismul eclipselor de soare.

Pe suprafața Pământului curba e ovală și are un diametru maxim de 264 km. în condițiile cele mai favorabile. Ea se deplasează dela apus spre răsărit, lăsând o fașie de aproximativ 100 km; toate localitățile din această fașie vor avea eclipsă totală de Soare. Ea trece pe la Atena, Brusa și Ismid din Turcia Asiatică, străbate Marea Neagră intrând în Rusia pe la Krasnodar, o ia apoi prin Siberia centrală prin Omsk și Tomsk, Khabarovsk în Siberia Orientală, străbate Japonia de Nord trecând prin Koito și Nemuro și sfârșește în Oceanul Pacific. Umbra face acest drum în 3 ore.

Pentru România, eclipsa e parțială, Soarele fiind mai mult eclipsat în sud-estul țării. La Balcic Soarele este acoperit 0,33 din diametrul său, iar la Satu-Mare numai 0,80.

Harta de alături a fost calculată la Observatorul Astronomic din București. Sunt 3 feluri de curbe; curbe pentru momentele începutului fenomenului notate cu **I**, pentru momentele fazei maxime notate cu **M** (cele punctate) și momentele sfârșitului eclipsei notate cu **S**. În localitățile, pe unde trec curbele, fazele fenomenului vor fi la orele indicate pe curbe. Astfel curba **I** 4^h 7^m trece prin Făgăraș și Chișinău: deci Făgărașul și Chișinăul văd începutul eclipsei la orele 5 și 7 minute.

Curba **S** 6^h 58^m trece prin Lugoj, Curtea de Argeș, Constanța; eclipsa sfârșește deci pentru aceste localități la ora 6 și 58 minute. La fel se observă pentru curbele **M**, cari dau momentele fazei maxime.

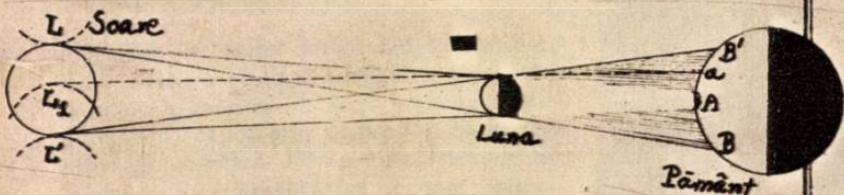
Pentru localitățile cari nu sunt pe curbe, operația pentru momentele fazelor se face lesne. Se măsoară distanța dintre curbele între care se găsește orașul și aceea dintre oraș și una din curbe. Prima distanță corespunde la o variație de 60 secunde (curbele sunt date din minut în minut); printr-o regulă de trei simplă se găsește ce variație corespunde la a doua distanță, care se adaugă sau se scade, la orele arătate de curbe, după cum am măsurat distanța dintre oraș și curba cu ora mai mică sau distanța dintre oraș și curba cu ora mai mare și astfel avem ora fazei respective. Astfel pentru Tulcea — care se găsește cam la jumătatea distanței între curbele **I** 5^h 4^m și **I** 5^h 5^m — începutul eclipsei va avea loc la 5^h 4^m 30^s.

Curbele **I** și **S** sunt intersecțiile conului de penumbră cu suprafața Pământului, la orele indicate.

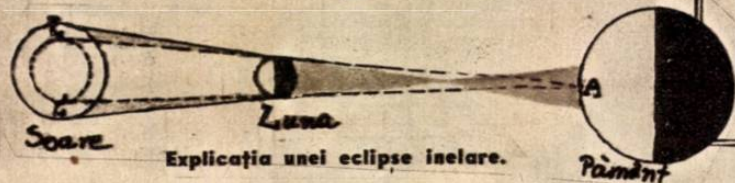
Luna intră pe discul solar dinspre apus și iese spre răsărit.

La București (Observatorul Astronomic) începutul eclipsei va fi la 5^h 4^m 35^s, momentul fazei maxime la 5^h 58^m 50^s — cândl Soarele va fi eclipsat 0,89 din diametrul său — iar sfârșitul eclipsei va fi la 6^h 57^m 28^s.

Inchipuindu-ne soarele ca un cadran al unei pendule, Luna va intra pe discul Soarelui prin dreptul crei 2 și va ieși pe la ora 7

Mecanismul unei eclipse de soare. În A, ea e totală, în puncte ca e e parțială.

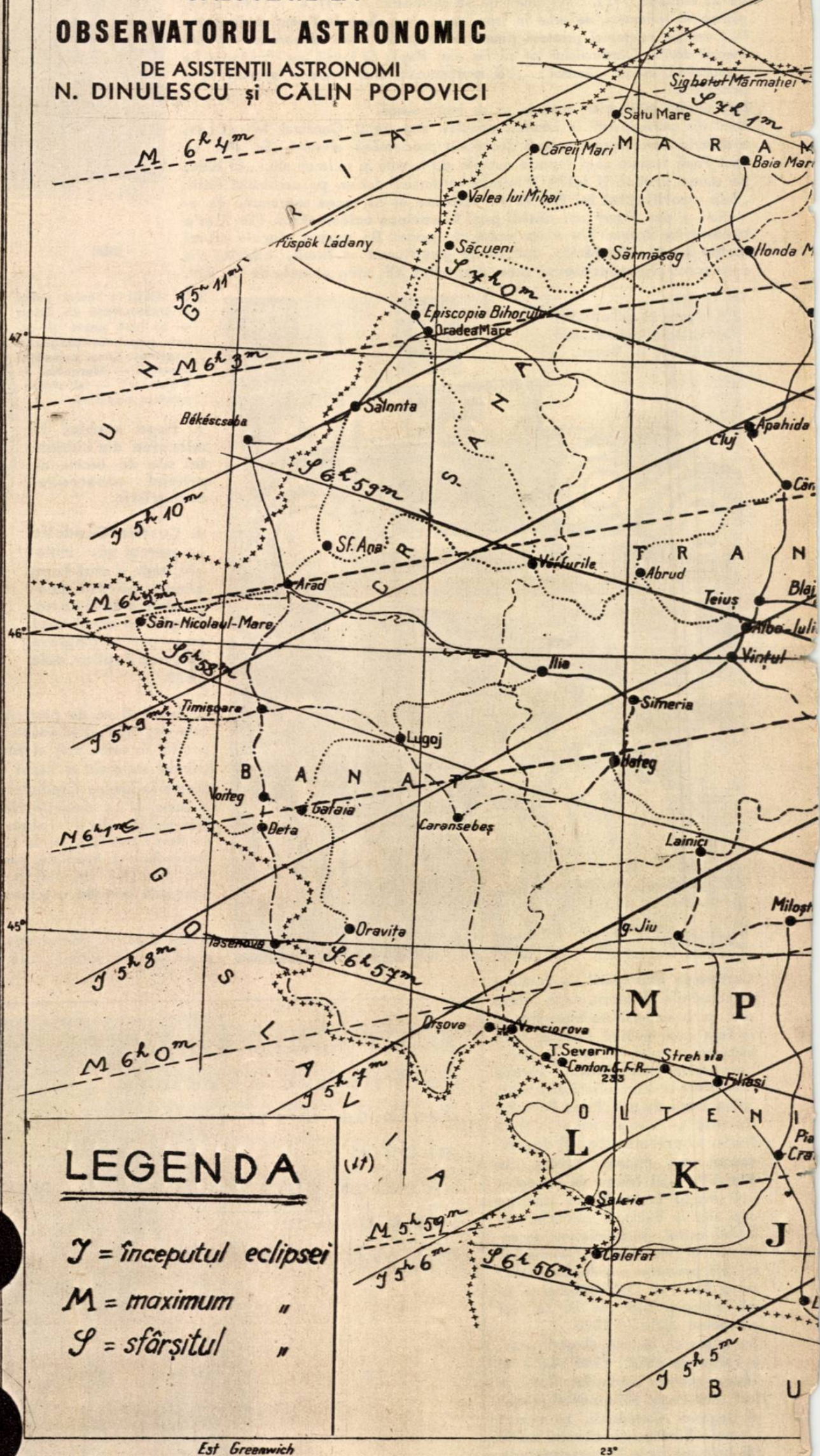
Explicația unei eclipse inelare.

FAZELE ECLIPSEI

DIN 19.VI.1936
CALCULATE LA

OBSERVATORUL ASTRONOMIC

DE ASISTENȚII ASTRONOMI
N. DINULESCU și CĂLIN POPOVICI

LEGENDA

I = începutul eclipsei

M = maximum "

S = sfârșitul "

Est Greenwich

23°

Bulevardul Elisabeta.

Deci, Țineți bine minte ca să nu vă rătăciți zadarnic pe la diferite localuri de primărie; dacă o luați pe Bulevardul Elisabeta în jos, veți avea în partea stângă, acea parte a orașului care face parte din sectorul III de „albastru”; iar în dreapta este sectorul IV, cu primăria cea frumoasă, cu turn, clădită de curând, dincolo de Gara de Nord.

Totuși mai e o mică încurcătură: tot de albastru ține și palatul „Cercul Militar”, deși strada gazetelor dela spatele lui e în culoarea de verde! De altfel toate imobilele în rând cu Cercul Militar, case cu ieșirea pe Bulevardul Elisabeta, atât acele din dreapta cât și cele din stânga, fac parte toate din sectorul de albastru.

Sectorul de verde începe abia în dosul clădirilor ce stau în rând cu palatul Cercului Militar,

În schimb, pe bulevardul Academiei, delimitarea e mai tranșată. Astfel, Universitatea ține de primăria de Galben, iar grupul statuiilor de peste drum, este pe terenul primăriei de Albastru, la fel cu casele depe trotuarul librăriei Alcalay.

NECAZURI DUPĂ MOARTE

Se spune că Heliade Rădulescu, energicul nostru confrate înaintaș, care, pe vremuri, a luptat să înlocuiască literele cirilice cu cele latine, a fost grozav de indignat când, după moarte, a văzut că niște oameni nerespectoși s'au apucat să-l dea jos, depe soclul din fața universității, unde stătea de vreo jumătate de veac. Dar l-a salvat d. Berceanu vrednicul primar din Calea Rahovei, care simpatizează cu gazetarii. Numai așa s'a făcut că Eliade Rădulescu a rămas neclintit pe locul său, adică tot în culoarea de „albastru”. Însă băgați de seamă să nu vă păcăliți, căci dacă mergeți mai departe, pe același trotuar și ajungeți prin fața Ministerului de Domenii, nu mai sunteți sub oblăduirea d-lui primar de albastru, ci ați intrat în împărăția primarului de „negru” d. Atanasie.

Se vorbește acum și despre mutarea monumentului lui Ion Brătianu. De altfel, marele om de stat are tot dreptul să fie îngrijorat, căci în acest punct al Capitalei s'a întâmplat cel mai lugubru accident de circulație: o biată femeie s'a ales cu capul tăiat și aruncat la o mare distanță, iar pe Bulevardul Brătianu, deși e cea mai largă cele din București, se semnalează zilnic cel mai mare număr de accidente. E curios!

Pe strada Smârdan, unde tramvaiul trece pe lângă bordura unui trotuar atât de strâmt, că uneori abia se poate strecura un pieton, acolo nu se întâmplă mai nimic. Iar bulevardul, care dă orașului un aspect modern, e teatrul celor mai ciudate și mai sinistre nenorociri. Să notăm că monumentul lui Brătianu este situat exact pe locul unde se încrucișează trei sectoare: galben, negru și albastru. Dacă faci câțiva pași mai la dreapta, sau mai la stânga, ești într'o culoare sau în alta...

Continuare în pag. 14-a

Fotografie luată pe Bulevardul Elisabeta, în dreptul Cercului Militar.

LINGERIE

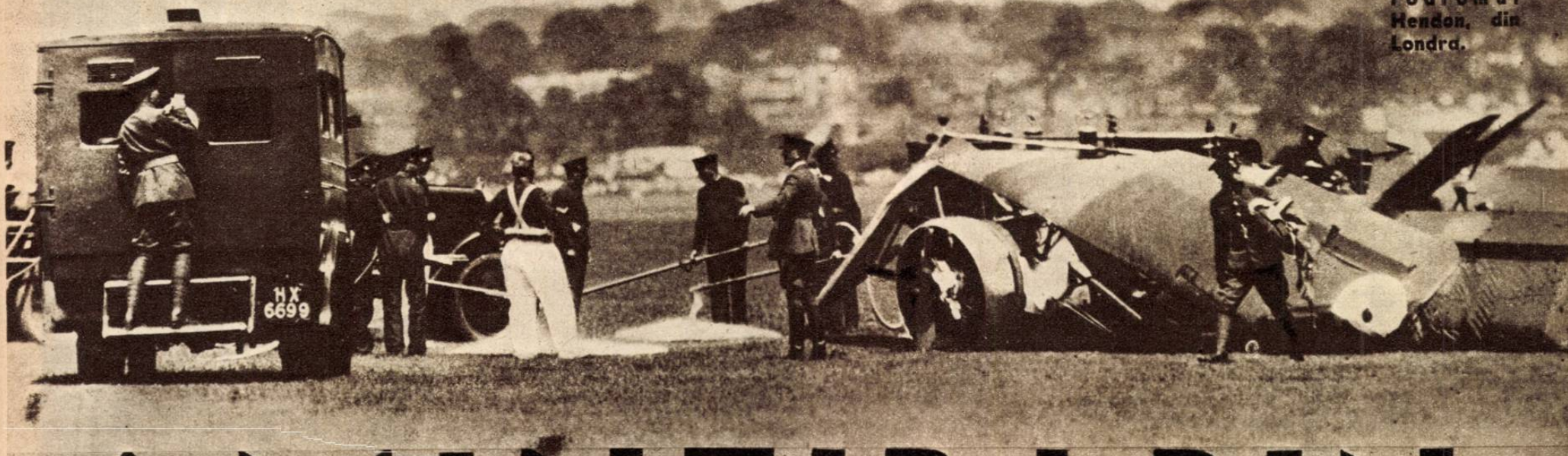
LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE ÎN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

1). După un
accident de
avion, pe ae-
rodromul
Hendon, din
Londra.

A MINTIRI DIN RAZBOIUL AERIAN

GROAZNIC a fost războiul terestru dar mai groaznic a fost războiul aerian. Pornit în glumă, către începutul războiului, când aviatorii căutau să se doboare prin focuri de revolver sau de carabină, astăzi această luptă disperată a ajuns să fie o adevărată artă de strategie și mai ales îndemănare. Foarte multe accidente tragice au fost cauzate de acrobațiile aeriene. Și totuși, eceste acrobații au devenit astăzi mult mai fine, cerute de o înaltă școală a sborului, deși multă lume, ignorantă a luptelor aeriene, condamnă aceste acrobații ca nefolositoare. Dacă ar ști această lume cât de necesare sunt acrobațiile în luptă aeriană, n'ar mai privi cu îndoială aceste evoluții care fac din perfecta stăpânire a lor, asul războiului aerian.

Trecutul război amintește de foarte numeroase lupte aeriene care au dat naștere unei adevărate Epopei a Aripilor, întâmplări ce ies din comun, aceste bătălii arătând adevărata înălțime sufletească a omului care în acele momente își uită ființa, devenind un adevărat apostol pentru binele patriei și al conaționalilor săi. S'au văzut cazuri când unul din adversari terminându-și cartușele mitralierei sale, om și mașină, în urma unui examen sufletesc de secundă, nu a prețuit de a-și transforma mașina sa în proiectil năpustindu-se cu avionul asupra adversarului, îmbrățișându-se astfel fer cu fer și sânge cu sânge, împăcați pentru totdeauna către calea eternă.

Istoria războiului aerian pomeneste multe acte de eroism din acest fel, care au fost o pildă și un stimulent pentru aviatorii escadrilelor din ambele tabere.

Era prin ziua de 5 Octombrie 1914, războiul abia începuse, bubuitul tunului devenise un concert destul de banal pentru cei din regiunea Reims. Vremea era cam întunecoasă și nu se vedea posibilitatea facerii unor recunoașteri îndepărtate. Posturile aviatice franceze, prudente, în urma unor tragice experiențe, studiau totuși orizontul, iar rudimentarele aparate de ascultare nu încetau de a se roti contribuind pe cât posibil la paza generală. Nu trece mult și un aparat german din marca Aviatic este semnalat că face recunoașteri, în regiunea Reims. Idata sergentul Frantz, care era de gardă cu un aparat Voisin-89, se înalță împreună cu mecanicul său, urmărind avionul inamic. O urmărire pe viață și pe moarte începe: Germanul vede cu groază superioritatea aparatului francez, care se apropia din ce în ce. Mitraliera a

2. Două a-
vioane de ob-
servație ale
flotilei ame-
ricane, în ma-
nevră deas-
upra aerodro-
mului din San
Pedro, Cali-
fornia.

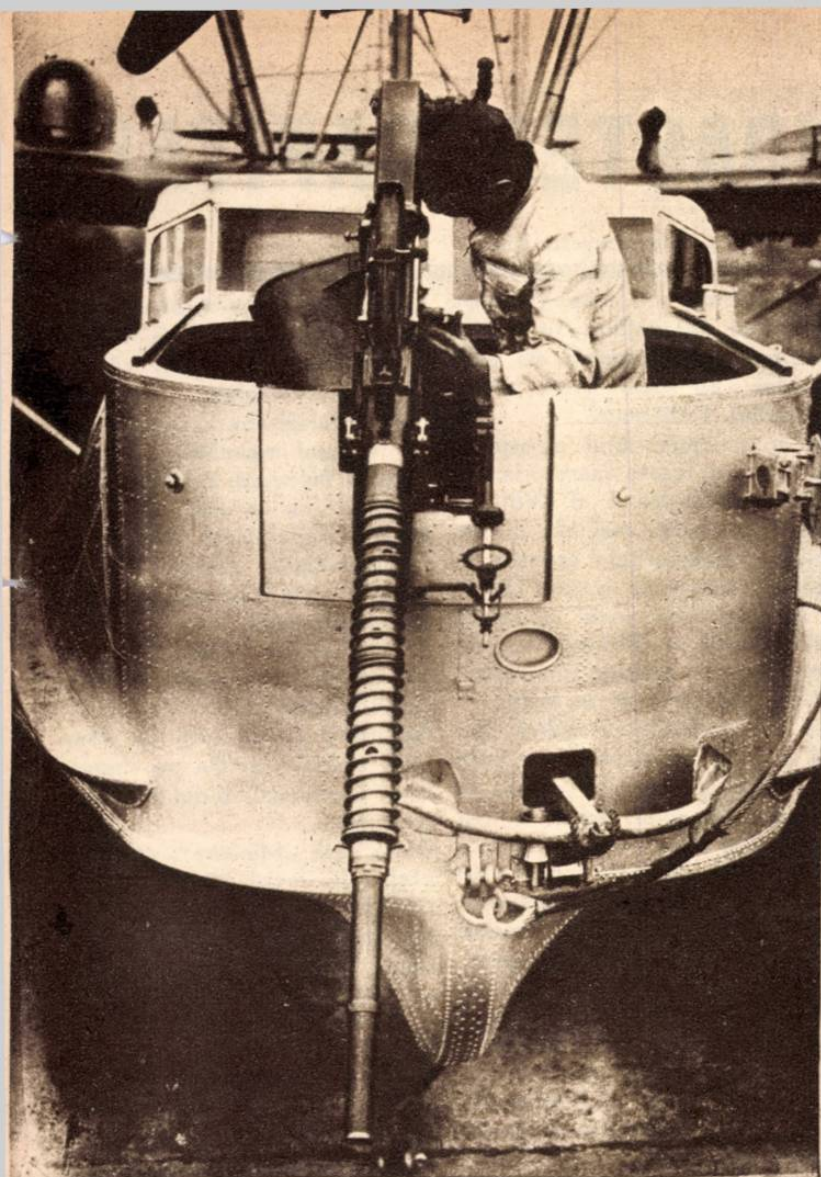

3. Un avion
prăbușit în
apropiere de
Berlin.

4. Avion pră-
bușit în cur-
sul unui raid,
Paris - Croy-
don.

5. La San Ber-
nardino, în El-
veția, s'a pră-
bușit un avion
De pe urma
acestui acci-
dent și-au gă-
sit moartea
13 pasageri.

Un colț al unui mare dirijabil de război englez.

Renumitul aviator Ernst Udet.

și început să intre în funcțiune lovind pilotul german în gât și rezervorul de benzină care face explozie prăbușind aparatul în flăcări. Această tragedie s'a întâmplat numai în câteva secunde, pilotul Frantz la coborâre declarând că această victorie a fost cea mai ușoară din câte a înregistrat până acum.

Altă tragedie mult mai impresionantă s'a întâmplat pe frontul din Galiția unde moare într'o luptă aeriană căpitanul Nesterov, unul dintre cei mai distinși ofițeri aviatori ruși, care s'a ocupat foarte mult cu problema stabilității avionului în toate pozițiile, și care făcuse Loopingul înainte de Pégoud.

Iată ce povestește mecanicul său despre acest eveniment: Căpitanul Nesterov, tocmai sosise pe front, în Galiția. Trei aparate austriace erau pe sus, făcând recunoașteri. Loviturile tunurilor anti-aerene, pe vremea aceea foarte empirice, nu-i ajungeau. Căpitanul Nesterov se urcă în aparatul său, se înalță la 2.000 metri și începu să urmărească pe inamic. În curând ajunse unul din aparate și se repezi asupra lui, cu atâta putere, încât îl rupse în două și îl rostogoli la pământ. În același timp, aparatul lui Nesterov începu a se coborî în spirale regulate, ceea ce ne făcu să credem că el n'a suferit nimic. Deodată, aproape de pământ aparatul se răstoarnă și se prăbușește, iar căpitanul Nesterov este aruncat afară. S'a constatat că avea fractura coloanei vertebrale, fractură pricinuită de elicia aparatului inamic. Aparatul lui Nesterov, când cobora, avea cu el un pilot mort, și datorită numai bunei reglări făcute de constructorul lui, căpitanul Nesterov, el cobora în formă așa de regulată, fără să fie condus. Această întâmplare a răpit un as al aviației ruse, pierdere foarte simțită de ei.

În zorii zilei de 7 lunie 1915, doi locotenenți englezi, detașați pe frontul francez, I. P. Wilson și I. S. Mill, și sublocotenentul Warneford, plecără fiecare cu câte un aparat, într'o expediție studiată din vreme cu îngrijire. Locul lor de întâlnire a fost parcul de avioane din apropierea frontierei belgiene; iar obiectivul lor era bombardarea hangarelor inamice, pentru zeppelinuri, din regiunea Bruxelles (dela Evére) și Gand. După puțin sbor împreună, se separară: cei doi locotenenți se îndreptară spre Bruxelles; iar sublocotenentul Warneford spre Gand. Locotenenții Wilson și Mill au reușit să incendieze hangarele și să distrugă Zeppelinul L. Z. 38, care se afla într'unul din ele.

Sublocotenentul Warneford, în drum spre Gand, întâlnește un zeppelin, care tocmai se întorcea dintr'o bombardare pe coasta engleză. Îl atacă și, cu câteva bombe aruncate dela câțiva metri deasupra, îl făcu să explodeze și să se prăbușească. Intregul echipagiu, 28 oameni, a pierit în această luptă memorabilă. Explozia a fost atât de puternică, încât aparatul sublocotenentului Warneford a fost răsturnat și numai cu multă greutate a putut să ajungă în liniile amice, după ce mai întâi, a făcut o reparație sumară aparatului între liniile inamice, în apropiere de Gand.

Acest sublocotenent, erou, după câteva zile, a murit la Paris, într'un sbor de

Lupta a fost îngrozitoare, avioanele se urmăreau, se ridicau, făceau figurile cele mai de neînchipuit, fiecare știind cine se găsește pe celălalt avion, privirile pierdură orice înfățișare omenească, rațiunea s'a oprit doborâtă de instinctul de a omori. În urutul infernal al motoarelor, țâcănitul mitralierei se aude ca tic-tacul ceasului din celula condamnatului la moarte. Deodată, două strigăte străbat văzduhul, unul de victorie, iar altul de moarte. Germanul Wiesman a înclinat capul, cu gura plină de sânge, pe marginea carlingiei; aparatul se înclină pe o parte, ca apoi săse prăbușească vertiginos la pământ, îngropând în sdrobire și flăcări, pe acela care a fost dușmanul lui Guynemer.

René Fonck a fost unul din cei mai norocoși aviatori din timpul războiului, deoarece după cele 75 victorii oficiale și multe altele ce n'au fost semnalate, termină campania fără cea mai mică sgârietură și fără cel mai mic accident:

Glorios s'a luptat și camaradul său Nungesser, care-a avut o soartă atât de tragică, prăbușindu-se cu avionul „Oiseau Blanc” în apele Oceanului Atlantic de Nord, pe când încerca traversarea lui din Europa în America, în anul 1927.

Multe fapte memorabile sunt de povestit despre acești eroi, cari s'au sacrificat într'o luptă mult mai înfricoșătoare pentru cauza sfântă a dreptății. Toți și-au făcut datoria, atât franceji, engleji, italieni, români, etc., cât și din partea germanilor și austriacilor, fiecare luptând pentru ideologia sa. Chiar pe dușmani, să nu-i blestemăm. În omenire sunt multe situații paradoxale, iar cataclismul trecut n'a fost cel mai isbitor. Viitorul se arată sumbru. De acum va începe tragica Epopee.

Remus Ionescu

Șapca regretatului aviator Nungesser

REPREZENTANȚA GENERALĂ: PARFEX, CALEA MOȘILOR 78, BUCUREȘTI

TABELA SCHERK

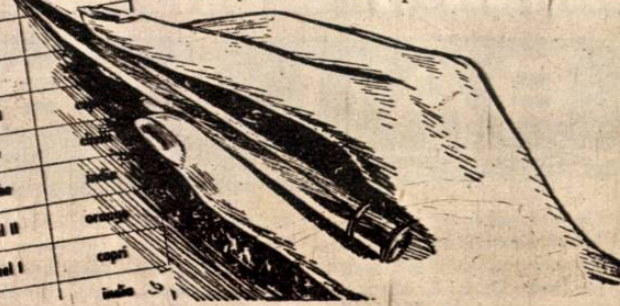
părul	ochii	tenul	pudra	fuld
blond deschis	albaștrii	palid	rosie	blonde rouge
blond deschis	albaștrii-bruni	vioi	rachel I	corail
blond deschis	căprui	brunat	rachel I	divin
blond mijlociu	albaștrii-gri	delicat-palid	rosie	corail
blond mijlociu	albaștrii-gri	vioi	rachel I	orange
blond închis	albaștrii-gri	vioi	rachel I	blonde rouge
blond închis	albaștrii-gri	palid	rosie	
blond închis	albaștrii-gri	deschis-palid	blanche	
blond închis	căprui	brunat	rachel II	
brunat	căprui	apropie-incolor	rosie	
brun	căprui-gri	cald-căldat	blanche	
detașat fonc	căprui	brunat-vioi	rachel II	
	căprui	căprui-incolor	rachel I	

SCHERK

O privire pe tabela Scherk

arată că la ochi albaștrii-gri, păr blond, ten vioi — se potrivește pudra Mystikum Rachel I și puțin fard Orange! Dar aceasta este numai un exemplu, căci fie părul blond, brunet sau acajou, pudra Mystikum aleasă după tabela Scherk completează frumusețea Dvs. și ceace este mai important: vă dă o notă personală. Pudra Mystikum în cutii a Lei 35, 75 și 130 • Tabela Scherk se găsește în fiecare magazin de specialitate.

Pudra Mystikum

Dela leagănul din Desio la gloria Vaticanului

(urmare din pag. 7-a)

tate ca acum 14 ani când a supt treptele tronului pontifical, el, al șaselea dintre Pontifii pe cari Lombardia i-a dăruit Bisericii catolice în cursul veacurilor. Și cu toate acestea, ziua de lucru a Sanctității Sale e mult mai ocupată, mai plină de griji și mai obositoare decât a oricărei ființe omenești.

În acest Stat ultra-modern care e Cetatea Vaticanului, întâiul dintre cei 1025 locuitori ai lui care se scoală și ultimul care se culcă este Suveranul: Papa! La șase dimineața, când cameristul bate la ușa dormitorului, Piu XI se și înfățișează în picioare, îmbrăcat în sutana-i albă, încins peste mijloc cu o eșarfă simplă și rareori împodobită cu ciucuri de aur; pe piept, strălucește un lanț cu crucea de aur, prinsă la a treia butonă a sutanei, iar în picioare poartă pantofi de catifea sau de piele roșie.

La șase, Piu XI își începe ziua de lucru. Eșind din dormitor, el trece deadreptul în capela particulară, spre a-și face rugăciunea. Apoi oficiază liturghia și nu părăsește capela decât la 7.30, ca să ia în pripă o ceașcă de cafea cu lapte și o chiflă. Urmează o scurtă plimbare „de sănătate”, prin galeria Raffaell și iată-l la lucru.

Piu XI s'a deprins să rezolve singur avalanșa zilnică de scrisori, pe cari poșta Vaticanului i le aduce din toate colțurile pământului. Pentru fiecare scrisoare dictează răspunsul unui stenograf, îl recitește și în urmă, îl trimite într'un birou de-alături, la mașina de scris.

Îndată după expedierea corespondenței încep audiențele. Întâiul personaj primit regulat, în toate zilele, este Cardinalul secretar de stat, căruia îi revine sarcina să împărtășească Pontifului ceea ce s'ar putea numi cronică zilnică a evenimentelor de seamă petrecute în lume. Urmează Cardinalii Cancelariei Papale, Prefecții și Secretarii Congregațiilor.

În aceste audiențe sunt supuse Papei numeroase și felurite „chestiuni”, Piu XI dându-și părerea pentru fiecare în parte, prin două sau trei cuvinte, ce cad întocmai ca o sentință. Într-o zi, față de o hotărâre exprimată de Papa, un Prefect al Congregațiilor a socotit de datoria sa să facă unele observațiuni respectuoase, expunându-le într'un lung memoriu, pe care el însuși îl aduse Papei. Piu XI ascultă lectura, fără cea mai mică observație și apoi zise: „Quod dixi, dixi” și pe urmă trecu la alt subiect, întreținându-se prietenește cu cardinalul.

SINGURELE SALE „FERESTRE DESCHISE”

După aceea, se prezintă Papei, în marea bibliotecă a Palatului, personalități din toate țările: ambascadori, miniștri, episcopi în trecere, superiorii ordinelor religioase, oameni politici, savanți, artiști, etc. Și toată lumea aceasta pestriță defilează prin fața Vicarului lui Crist; toată lumea cu

vrajbele ei, cu problemele ei nedelegate, și de multe ori anevoie de deslegat, cu micile ei bucurii și marile ei dureri... Piu XI găsește o deosebită plăcere în aceste audiențe pe cari le numește singurele sale „ferestre deschise spre viața omenirii”, ascultând vizitatorii cu multă răbdare, vorbind cu unii despre chestiuni politice, religioase sau sociale, iar cu alții despre artă sau știință. În aceste convorbiri, Piu XI — care dovedește că e perfect în curent cu totul — se exprimă în limba oaspeților, deoarece e un adevărat poliglot. Ba, uneori, aruncă și o frază de duh. După moartea cardinalului Tosì, arhiepiscopul Milanului, locuitorii pronunțau zilnic numele câte unui prelat menit să-i fie succesor. Piu XI, care auzia toate aceste sunuri, zise: „Când Milanezii vor isprăvi cu numirea episcopului lor — am să-l numesc și eu!”.

Adesea, din pricina acestor audiențe, Papa nu prânzește decât către orele 14 sau 15. Masa e cât se poate de cumpătată: o supă, o mâncare cu carne sau pește, un fruct, două degete de vin, o ceașcă de cafea. În timpul acesta, un secretar citește ziarale.

După masă, Piu XI, care nu uită că în tinerețe a fost alpinist, își permite o lungă plimbare prin parcuri, la care nu renunță nici în zilele ploioase, deoarece a pus să se construiască un acoperiș suspendat dealungul zidurilor împrejmuitoare. Mergând, Papei îi place să se cufunde în meditație, sau să citească și numai rareori adresează o vorbă cardinalului-secretar care-l însoțește. Ținta finală a acestor preumblări sunt diferitele centre ale statului Cetății Vaticanului, unde câteodată zăbovește până în asfințit.

ORELE ÎN CARI LUCREAZĂ LINIȘTIT

Reintrat în apartamente sale, reîncep audiențele cari, de obicei, se prelungesc până la ora cinei. Apoi urmează rugăciunea de seară, recitată împreună cu toți ai casei, iar către ora 10 se întoarce în camera de lucru, ca să citească documente sau cărți. La miezul nopții, Cetatea Vaticanului e cufundată în tăcerea cea mai profundă; dar la ora aceea și chiar mai târziu, cine ar trece prin piața Sf. Petru și ar privi în sus, spre Palatul Papal, ar putea să vadă strecurându-se o fâșie de lumină printre obloanele închise ale unei ferestre. Papa veghează încă, aplecat pe cărți sau hârtii. Cuiva, care într-o zi observa cu tot respectul cuvenit că lucrul prelungit până la „ore atât de mici” e vătămător sănătății, Piu XI i-a răspuns că „orele de noapte sunt singurele în cari pot să lucrez liniștit”.

Și nu rar s'a întâmplat ca absorbit de treburi până la 3 dimineața, însuși Pontiful să a deșteptat credinciosul camerist, voind să slujească liturghia, înainte de-a se duce la culcare...
G. R.

Ciorapul

țesut din mătasea cea mai fină

POARTA MARCA

BALI

MARCA DEPUȘĂ

Reușitul produs al fabricii G.B.L.

Ciorapul BALI e adoptat de toate elegantele bucureștence cari îi apreciază calitatea excepțională. El are o țesătură specială, cu ochiuri regulate și o talpă englezească foarte rezistentă.

Ciorapul BALI își păstrează suplețea și aspectul mătăsos ori de câte ori ar fi spălat. El se găsește de vânzare în cele mai moderne culori la toate magazinele de specialitate.

DR. H. ZANFT

Medic Primar

Boli de Piele și Păr, Cosmetică.
Raze U. V. Diathermie

Trat. radical prin Electroliză și zăpadă carbonică a maladiilor neestetice: pigmentațiuni ale feței, xantelasma (ciuperci la pleoape), varice simple și senile, cicatrice cheloide, acnea rosacea, nevi vasculari și pigmentari, nevi pilosi, lupus eritematos, pelada etc.

Strada Domnița Anastasia No. 23
(fost Belvedere)

Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

Să fie oare un blestem fără sfârșit?

Copilul Dv. nu umblă nici acum; încheeturile i-au rămas nedesvoltate, doctorul este îngrijat și spune:

Scrofuloză. Nu mai încape discuție, copilul Dv. are nevoie de băi de iod. Dar nici să vă părăsiți casa și gospodăria nu puteți. Ce de făcut, atunci? Ceva foarte simplu:

Recurgeți la renumita SARE NATURALĂ DE IOD DE BAZNA, care dă oricui posibilitatea de a face o cură completă de iod în casă, dispensând lumea de orice cheltuială de deplasare și întreținere într-o localitate balneară.

Văzând cu ochii, o să vă dați seama cum oasele și încheeturile copilului Dvs. se întăresc și devin normale. Primii pași ai copilului sunt numiți de către mamele recunoscătoare pașii Baznei.

SAREA NATURALĂ DE IOD DE BAZNA, se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile în pachete originale a 1 Kgr.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

CREMA COSMETICĂ Profesor Dr. VERESS

Îngrijiți-vă tenul cu CREMA COSMETICĂ preparată după indicațiile distinsului profesor dermatolog Dr. VERESS

Ea nutrește, conservă și regenerează tenul

Prețul 200 Lei la farmaciile și drogueriile

Dep. general Farmacia „THOISS”, București Cal. Victoriei, 124

SE EXPEDIAZA COTRA RAMBURS

Femeile muncitoare

suferă adesea după munca zilei de dureri de cap. Tabletele de Pyramidon însă le înlătură repede procurând o seară veselă!

Pyramidon

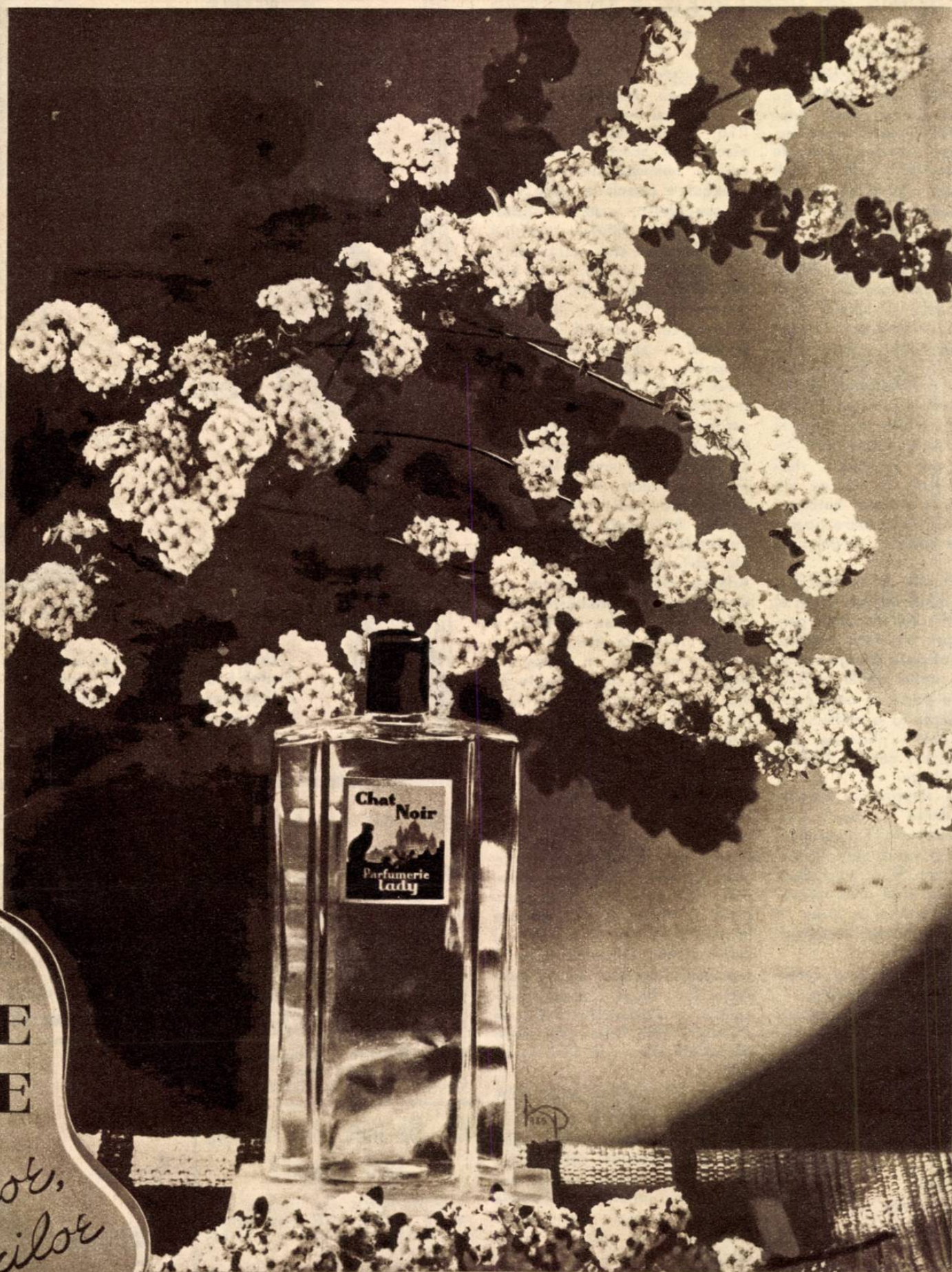
Tablete originale numai cu crucea-Bayer!

**BOULE
DE NEIGE**

*Floarea
îndrăgostiților,
floarea amintirilor
duioase.....*

*Un colț fermecător, o femeie în-
cântătoare și parfumul suav al*

APEI DE COLONIA

Chat Noir...

*iată un tot armonios care duce la înfriga-
rea unui roman de dragoste cu Happy End*

PRECOCITATE

În America, țara tuturor posibilităților, a fost luată și fotografia aceasta. Sunny Hunrick, un „tânăr” în vârstă de 4 ani și „domnișoara” Alice Williamson, în vârstă de 2 ani, au fost premiați la un concurs pentru copii. De bucurie, ei se îmbrățișează într-o atitudine care le depășește vârsta.

Vasul „Regele Carol II” văzut din față.

Cel mai mare vapor fluvial, cel mai mare vapor pe Dunăre

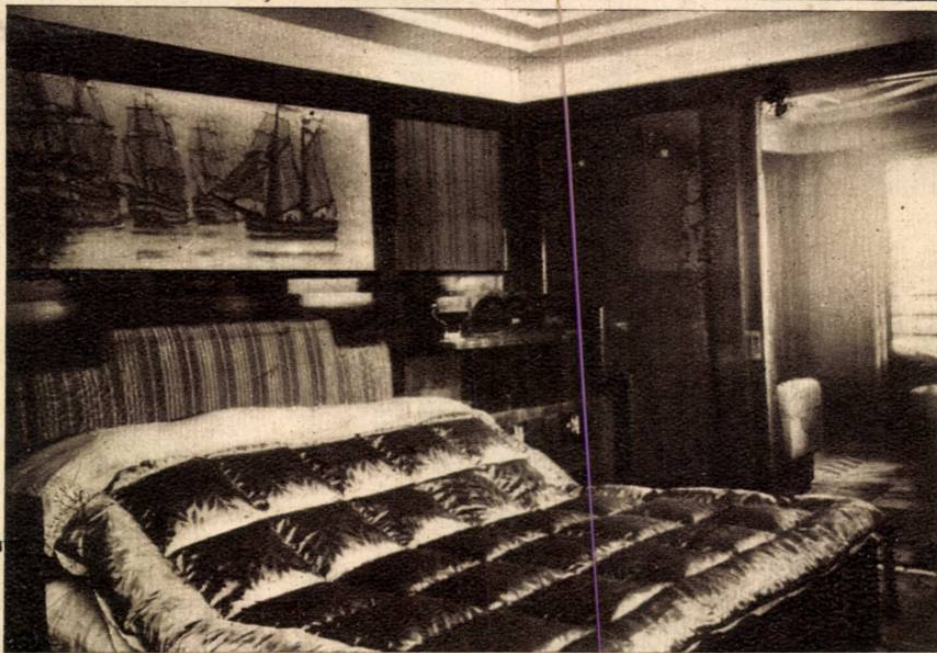
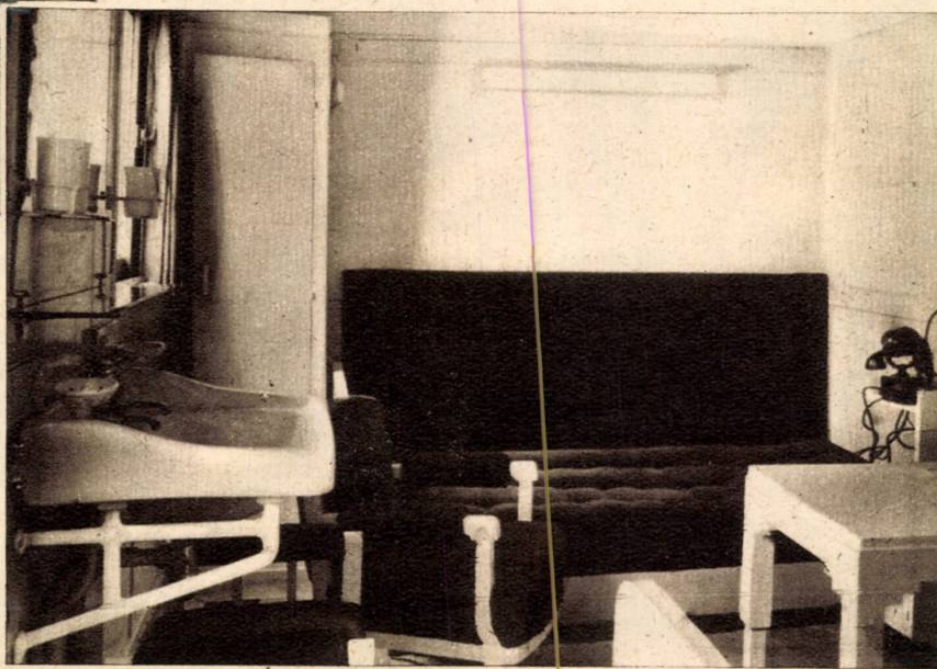
CÂTEVA DATE DESPRE PACHEBOTUL „CAROL AL II-LEA”, CEL MAI MARE VAPOR DE PASAGERI, DINTRE CELE CARE CIRCULĂ PE FLUVIILE EUROPENE.

DESPRE nici un vas plutitor nu s'ar putea spune că e urât. Cel puțin pentru subsemnatul au farmec și poezie, chiar șlepurile, cu mica lor căsuță și gospodăria paznicului de pe punte, cu rufele întinse la uscat pe funie, și nelipsita cușcă cu găște și găini. Acești uriași ai fluviilor cară grâne, lemne și petrol, plutind greoiu, uneori săptămâni întregi, trase, mai multe deodată, de un remorcher mic și vioiu.

Atât pântecoasele șlepurii, cât și oricare vas, văzut pe Dunăre, îți dă nostalgia meleagurilor românești și a țărilor depărtate, pe unde știi că va trece. Orice corabie cu pânze îți vorbește despre trecutul omenirii, și despre sbuciumul înaintașilor noștri, în lupta pentru cucerirea globului pământesc. Totuși noul pachebot „Regele Carol al II-lea”, inaugurat zilele trecute, cu prilejul serbărilor restaurației, înțrece tot ce s'a făcut, nu numai la noi, pentru călătoria pe Dunăre, ci și realizările tehnicienilor din străinătate. Noul vapor de pasageri va fi cel mai mare vas fluvial din Europa. Destinat să coboare și să urce valurile bătrânului Danubiu, până în inima Europei, el va oferi călătorilor cel mai mare confort posibil, fiind ultima expresie a tehnicii moderne. Vapoarele noastre de călători, de

O cabină clasa I-a

Barul pe vasul „Regele Carol II”.

până acum, nu puteau atrage publicul mai pretențios din occident, și nici chiar pe călătorii români, cari s'au deprins și ei să fie mai exigenți. Cu noul vapor „Regele Carol II”, construit în șantierul naval din T. Severin, de către ingineri, sub auspiciile Ministerului Lucrărilor Publice, facem dovada geniului tehnic îndrăzneț al specialiștilor noștri. Cu lucrarea lor ei marchează un pas înainte, în domeniul arhitecturii navale moderne.

Opt sute de lucrători, conduși de ingineri și șefi de ateliere, au lucrat un an și jumătate, câte 12 — 13 ore pe zi, pentru a realiza ceea ce se vede.

CÂTEVA CIFRE

Lungimea acestui hotel plutitor este de 86 metri, adică mai mult decât fațada de front a palatului „Cărtii Românești”, a noii case-block de alături, inclusiv imobilul din colțul bulevardului cu Calea Victoriei.

Lățimea, cuprinzând și galeriile este de 15 metri.

Plutind pe fluviu, vasul deplasează 780.000 litri de apă.

Are două motoare Diesel, de câte 730 cai putere, cari dau o viteză de 24 kilometri pe oră, în apă moartă. Camera motoarelor a fost subiectul unor studii îngrijite și amănunțite.

S'a aplicat un aparat nou de guvernare, cu cinci cârme, manevrate cu mâna, înloc de motor. Rezultatul este admirabil, dând vasului o conducere sigură și o alură regulată și dulce.

CABINELE ȘI RESTAURANTUL

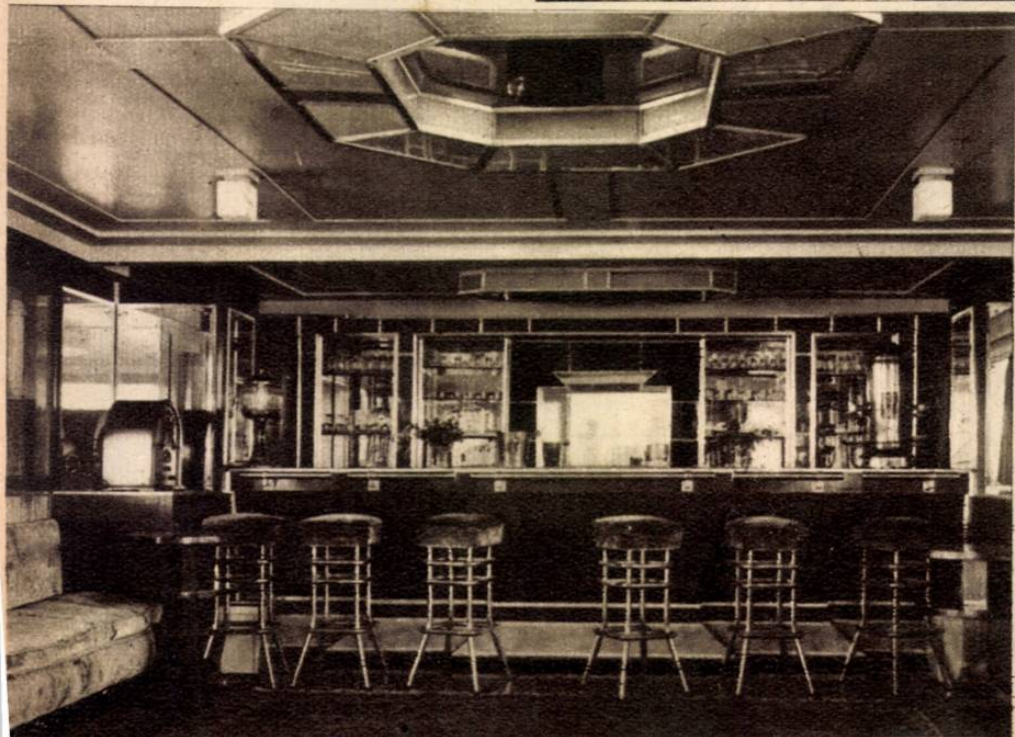
S'au instalat două apartamente de lux, fiecare cu câte o cameră de dormit, salonaș și baie. Ambele salonașe se pot uni, eventual, pentru a face un salon mai mare. Acestea sunt apartamentele regale, sau ale înalților oaspeți, ce vor călători cu „Regele Carol II”.

Mai sunt 4 cabine cu câte două paturi și baie. Alte 8 cabine de lux, cu paturi suprapuse.

Apoi 4 cabine clasa I-a, sub punte, pentru 2 persoane. S'au amenajat 8 cabine, cu câte

Unul din cele două dormitoare regale.

Restaurantul

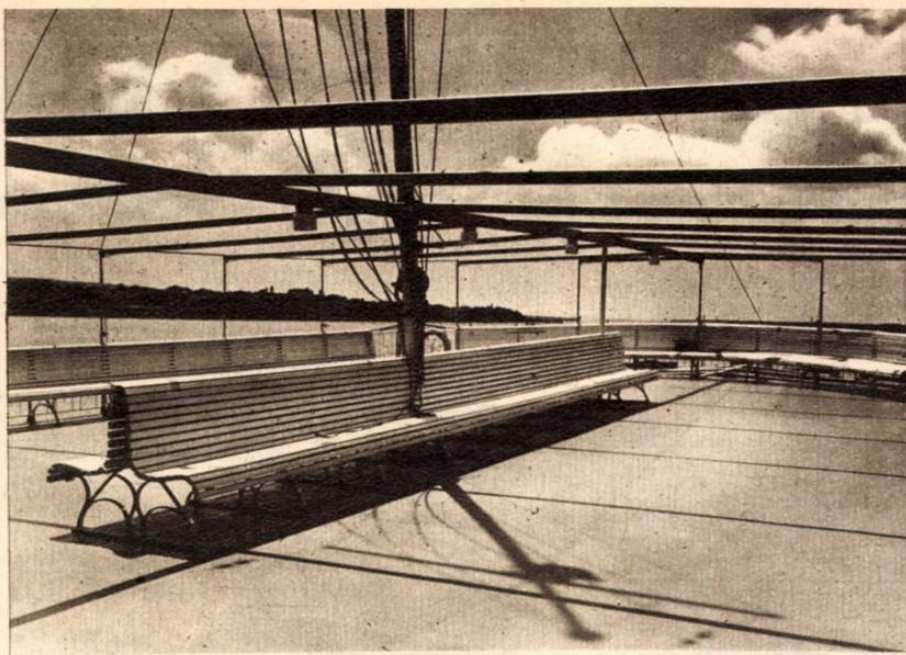
două paturi suprapuse, având acces la o sală de baie.

Restaurantul de la prora, cu ferestre largi de cristal, cu promenade exterioare, poate primi, comod, 100 de persoane. În fața restaurantului este un hall, cu sală de lectură și de muzică: peste tot este un lux orbitor: oglinzi, covoare scumpe, lămpi electrice, cari dau lumină difuză. Decorurile sunt de mult gust, în stil modern.

Sala posedă o scenă pentru diferite spectacole. Să nu uităm a menționa librăria, debitul cu produse C. A. M. bufetul bogat, cari sunt în interior.

E demnă de relevat bucătăria, instalată cu frigidaire, ventilatoare, telefon, etc.

Dealtfel ventilatoare, telefon și radio sunt în toate părțile.

Puntea vasului „Regele Carol II”

Sala de lectură

scară, care conduce spre verandă, cu vedere deschisă spre pupă și spre borduri.

La nevoie, această sală de restaurant se poate transforma în cabine de dormit, despărțite între ele prin draperii. Să adăugăm apoi diferitele instalații de salvare, pompe de incendiu, etc.

DESTINAȚIA

Acest vapor a costat aproximativ 45 milioane lei.

Planul a fost făcut de către d. ing. Toma Gălcă, fost președinte al Regiei autonome P.C.A. (porturi și căi de comunicație pe apă), în colaborare cu d. inginer Ștefan Betreag, inginer inspector general. La construcție, după cum am mai spus mai sus, au colaborat și alți ingineri din direcția P. C. A.

Vaporul este destinat să facă, în viitor, curse regulate Galați—Belgrad—Viena.

Deocamdată este întrebuințat numai în scopuri de turism.

Se proiectează construirea încă a unui asemenea vapor și în același timp se studiază itinerariul, pe care ar fi să le aibă aceste vase.

Costul călătoriei, pe Regele Carol al II-lea, în clasa I-a va fi de aproximativ 1300 lei, pentru două zile, inclusiv masa.

Realitatea ilustrată proiectează organizarea în luna Iulie, a unei excursiuni cu vaporul „Regele Carol al II-lea”, până la Belgrad.

O COINCIDENȚĂ

Este impresionantă o coincidență.

Acum 40 de ani, șantierul naval dela T. Severin, achiziționat de statul român, dela compania austriacă de navigație pe Dunăre, D. D. S. G., a construit

Echipajul vasului „Regele Carol II”. În extrema stângă, domnul comandant...

atunci vasul botezat „Principele Carol”, pentru a se comemora nașterea primului vlăstar regal pe pământul țării românești, fiul principelui moștenitor Ferdinand și al pricipesei Maria.

Pe atunci, director al șantierului era tatăl d-lui R. Franasovici, actualul ministru al Lucrărilor publice. După războiul de întregire, i-a fost dat d-lui R. Franasovici să patroneze, în celitate de ministru, construirea celui mai mare vas fluvial european, „Regele Carol al II-lea”.

GH. NECULCEA

Vaporul e luminat de aproape o mie de becuri, sursa de electricitate fiind produsă de un motor de 50 de kilowați. O profuziune de lumină este și în restaurant.

În jurul meselor pot lua loc 4—6 persoane. Dar la nevoie mesele pot fi cuplate, în caz că sunt festivități, excursii de societăți.

Barul e o adevărată bijuterie. Plafonul cu stucaturi, de culoare verzuie are un joc de lumini de-un efect minunat.

Pasagerii au la dispoziția lor un birou de poștă, un birou de informații, salon de coafură și alte înlesniri de acest fel.

Pe puntea de promenadă, tapisată în culori variate și atrăgătoare, sunt o serie de cabine, luxoase, cu scaune de odihnă.

Pe punte, urmează să se mai așeze, pe timpul verii, dușuri și o instalație de strand.

Dealtfel este și o instalație de calorifer, cu aburi, apă caldă în orice moment, etc.

CLASA II-a

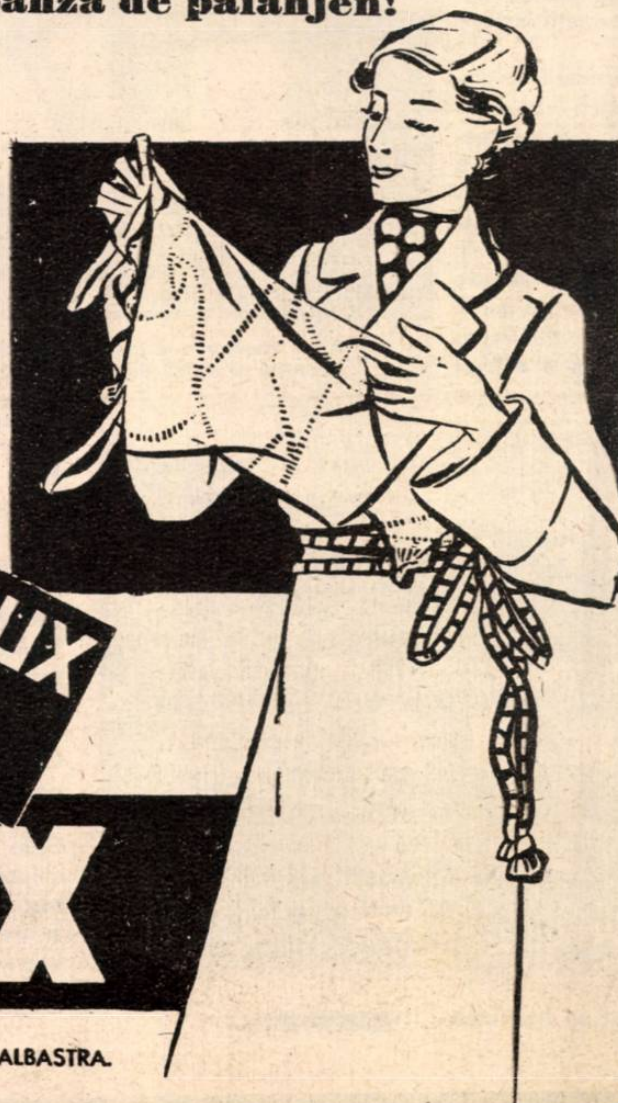
Călătorii de clasa II-a vor avea pe pachebotul „Regele Carol II-lea” un confort mult mai mare decât călătorii de clasa I-a, de pe celelalte vase fluviale și chiar depe vasele noastre maritime.

Călătorii din această clasă au și ei cabine frumoase cari pot fi ocupate de 6 persoane.

Restaurantul de clasa II-a are o

Fină și delicată ca pânza de paianjen!

Să ne fie oare teamă a spăla o lingerie atât de susceptibilă? — Nici de cum! Dacă întrebuințați fulgii de săpun „LUX”, țesăturile cele mai fine își păstrează aspectul lucrului nou ca în momentul când le-ați cumpărat.

LUX

ORIGINAL NUMAI ÎN CUTIA ALBASTRĂ.

Săptămâna sportivă

F. C. Hungaria a fost învinsă la București. — Divizia națională.

Barbu (C. F. R.) și Biro (Hungaria), în luptă pentru balon.

Săptămâna care a trecut a înregistrat vizita faimoasei echipe F. C. Hungaria, campioană oficială a țării dela vest. Descălecată în Capitala României să demonstreze marea clasă a foot-ballului maghiar, F. C. Hungaria. A fost nevoită să recunoască valoarea noastră și să plece steagul în fața unei formații inedite a C. F. R.-ului.

În primul lor joc, Ungurii au dispus de Juventus cu 8—2, după o partidă care va rămâne memorabilă. Declanșând un atac cu vaste posibilități, oaspeții au arătat perfecțiunea la care ajunge o echipă de foot-ball. Marcând la fiecare zece minute un gol, fără efort dar cu multă artă, F. C. Hungaria s'a impus în Capitala noastră cu o echipă

F. C. Hungaria a încolțit poarta C. F. R.-ului. David salvează situația protejat de Roșculeț și Vogel (tricurii vârgate).

într'adevăr excepțională.

Cu atât mai frumoasă este victoria de Duminică a C. F. R.-ului care a învins echipa ungară cu 2—0. Performanța este unică în analele noastre sportive și va face desigur valvă și dincolo de fruntariile țării.

F. C. Hungaria este doar campioană într-o țară unde foot-ballul e prețuit. În plus, este competitoare în Cupa Europei Centrale, adică tocmai în competițiunea în care râvnim să intrăm.

Cum Hungaria este una din echipele bune din „Cupe”, victoria feroviarilor bucureșteni va fi un argument vădit în favoarea României.

Revenind la matchul de Duminică, suntem nevoiți să arătăm că în fața echipelor din Centrul Europei e nevoie să aplicăm în foot-ball chiar metoda lor. Cu tehnică împotriva tehnicii avem mult mai multe șanse să progresăm. Nu vom putea încă admite afirmația că îi întrecem pe Unguri. Ne cunoaștem doar lungul nasului și știm că victoria

de Duminică este una fericită, însă foarte gustoasă.

F.C. Hungaria, învinsă C.F.R.-ului, este așa bătută cum arată acum, cu două clase peste toate echipele de club din România. Are un joc magnific și oferă un spectacol de o reală valoare. Suntem bucuroși că organizații români au ajuns la concluzia că numai cu echipe bune vom porni pe făgașul real.

După F. C. Liverpool și Slavia din Praga și „Hungaria” din Budapesta asta este a treia echipă care încununează un program strălucit.

În perseverența organizatorilor stă progresul foot-ballului românesc.

***

Două înfrângeri dureroase au suferit echipele bucureștene în divizia națională. Venus a cedat Ripensiei cu 3-6 iar Unirea Tricolor—Amefei cu 1-3.

Pe teren strein echipele din Capitală au un ghinion fantastic. Terenul propriu joacă un mare rol preponderant în matchurile de campionat.

***

Sezonul de rugby s'a încheiat cu un picior rupt. Jucătorul Teodorescu-Țapu, un polisportiv, a fost transportat la spital cu o fractură serioasă.

Cu încheierea sezonului, Stadiul Român, s'a dovedit cea mai puternică formație din campionat, cucerind marele trofeu „Louis Barthou”.

E o strălucită răsplătă pentru activitatea frumoasă a clubului.

ART. VOGEL

Nervoșii mor curând!

Ați observat la Dvs. din când în când unul dintre următoarele semne al unei apropiate istoviri a nervilor?

Irascibilitate, rea dispoziție, tremurături, neliniștet, bătăi de inimă, amețelă, frică, insomnie, vise urite, amorțirea membrelor, sperieturi, prea mare irascibilitate provocată de contraziceri, zgomote, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, nădăfuri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorință sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc la d-vs., atunci nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire.

Nu lăsați ca această stare să dăinuiește, căci s'ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca aiurări sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele.

Indiferent de unde provine slăbirea nervilor a-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus să vă explic gratis și fără cheltueli de porto o metodă foarte simplă,

care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, cu cunoscute metode excelente, pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs. Această metodă provoacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei și a puterii de muncă ba unii mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți după întrebuintarea ei. Aceasta este atestată și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă completă gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.

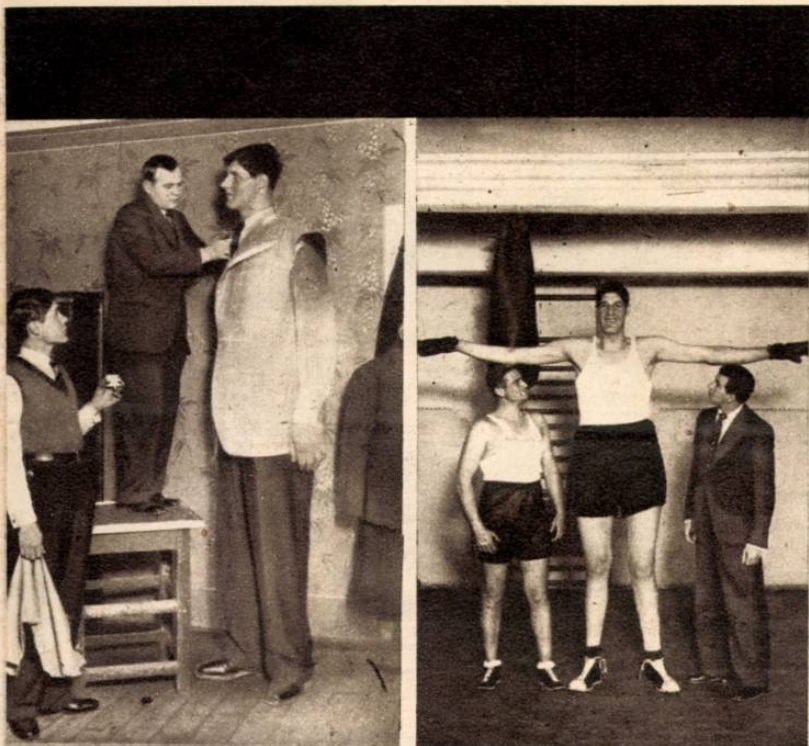
Postsammlstelle: ERNST PASTERNAK
Berlin S.O
Michaelkirchplatz 13 Abt. 187.

C. F. R. învingătorul de Duminică.

***

„Realitatea Ilustrată” oferă strălucite angajamente artistice la 20 de tineri

Un grandios concurs în pregătire. — Premiații — 10 bărbați și 10 femei vor primi angajamente între 5000 și 30.000 lei lunar. Vor avea loc concursuri regionale la Galați, Iași, Chișinău, Cernăuți, Cluj, Arad, Timișoara, Craiova, Constanța. — Concursul final va avea loc la București.

Este viu încă în amintirea tuturor succesul extraordinar pe care l-a obținut anul trecut concursul artistic organizat de „Realitatea Ilustrată”.

Premiantele din anul trecut — **Margareta Marian, Marga și Didona Rădulescu, Ady Ferry** — precum și premiantul **Gh. Poenaru** — și-au făcut un glorios debut pe scena Teatrului Alhambra.

Acest teatru a hotărât să continue și pentru această stagiune sistemul reînnoirii cadrelor. Străluciiții directori ai Alhambrei, d-nii **Vlădoianu și Constanținescu**, intenționează să facă 20 DE ANGAJAMENTE NOUI ȘI ANUME 10 BĂRBAȚI ȘI 10 FEMEI.

Numărul nouilor angajați a fost astfel sporit, deoarece Alhambra va juca la toamnă în eleganta sală a Teatrului Excelsior, pe scena căruia se vor prezenta

spectacole de uluitoare montare. În asemenea condiții concursul din acest an al revistei „Realitatea Ilustrată” va căpăta o amploare mult mai mare. Se prevede o afluență extraordinară de înscrieri atât din Capitală, cât și din provincie. Dealminteri d. **Nicușor Gonsantinescu**, unul dintre directorii Alhambrei, care va avea cuvântul hotărâtor în jurul concursului organizat de „Realitatea Ilustrată”, va pleca peste câteva zile în provincie pentru a căuta elemente pe care să le pregătească eventual pentru noul concurs.

Cei 20 de aleși vor fi distribuiți unii în roluri prime — primadonă, tenor, subretă — alții în corpul de balet, alții ca număr de atracție, etc. FIECARE DINTRE CEI ALEȘI VA SEMNA NUMAIDECÂT UN CONTRACT PE TIMP DE UN

AN CU TEATRUL ALHAMBRA PRIMIND SALARII ÎNTRE 5.000 ȘI 30.000 LEI LUNAR.

Se cer trei condiții esențiale: TINEREȚE, FRUMUSEȚE, TALENT. Cine îndeplinește aceste trei condiții va birui oricând în teatrul de revistă și operetă. Cine dorește să se înscrie și să cunoască în detaliu toate condițiile, precum și datele exacte ale concursurilor originale, primește la cerere, **gratuit**, prospectul concursului în care se găsește buletinul de participare care urmează a fi completat de concurenți.

Dacă vreți deci să obțineți un strălucit angajament și dacă aveți încredere în talentul, tinerețea și frumusețea d-voastră trimiteți-ne de urgență adresa iar noi vă vom trimite **gratuit** prospectul concursului cu bonul de participare.

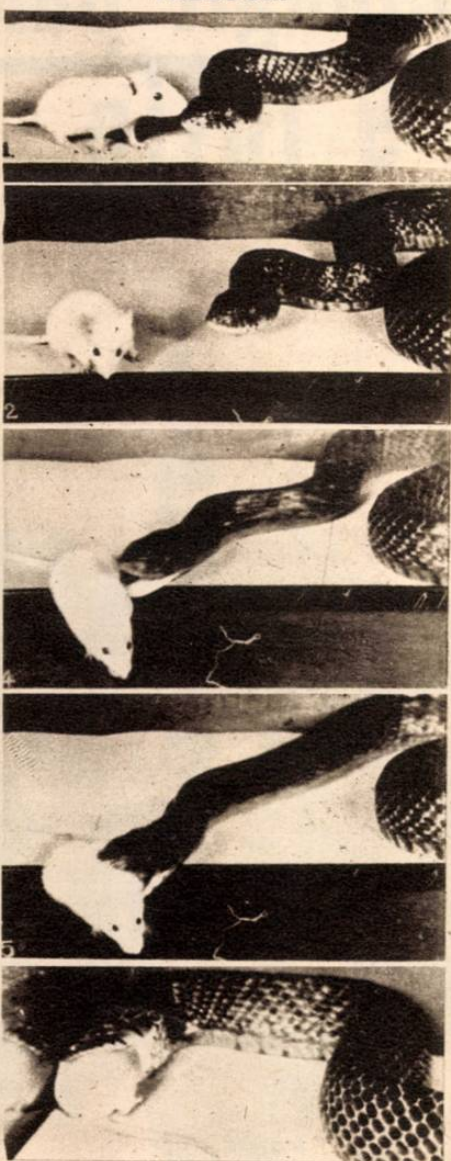
MOARTEA LUI GOGEA MITU

Gogea Mitu, bolnăviciosul uriaș despre care, greșit, s'a crezut la un moment dat c'ar putea face vreo treabă în box, a încetat din viață recent, pe un pat de spital, minat de tuberculoză.

Fotografiile noastre au fost luate pe vremea când Gogea Mitu mai era încă o „personalitate”.

La croitor, maestrul s'a urcat pe scaun, pentru a-i putea proba. La antrenament, în sala de box.

O TRAGEDIE ÎN CINCI TABLOURI

Această tristă scenă s'a petrecut la „expoziția națională de șerpi” din New-York. Un mic șoarece alb a intrat în cușca unui șarpe pe care a început să-l miroase, crezând că e ceva de mâncare. Din nenorocire, când și-a dat seama de pericol, a fost prea târziu, șarpele îl și înghățase.

Câtă atracție pentru bărbați!

Un păr frumos...

Bărbații iubesc finețea și parfumul său. Privirea „lui”, plină de admirație, e dovada cea mai eloquentă, că părul Dvoastră posedă farmecul pe care numai un păr îngrijit îl poate răspândi...

Elida Shampoo redă părului o nuanțare particulară și un luciu sclipitor.

KAMILLOFLOR

Shampoo special pentru păr blond, preparat prin utilizarea unui extract de flori de mușetel de munte, concentrat de 70 de ori.

BRUNETAFLORE

Shampoo special pentru păr închis, conține hequil pentru îngrijirea și înfrumusețarea părului închis.

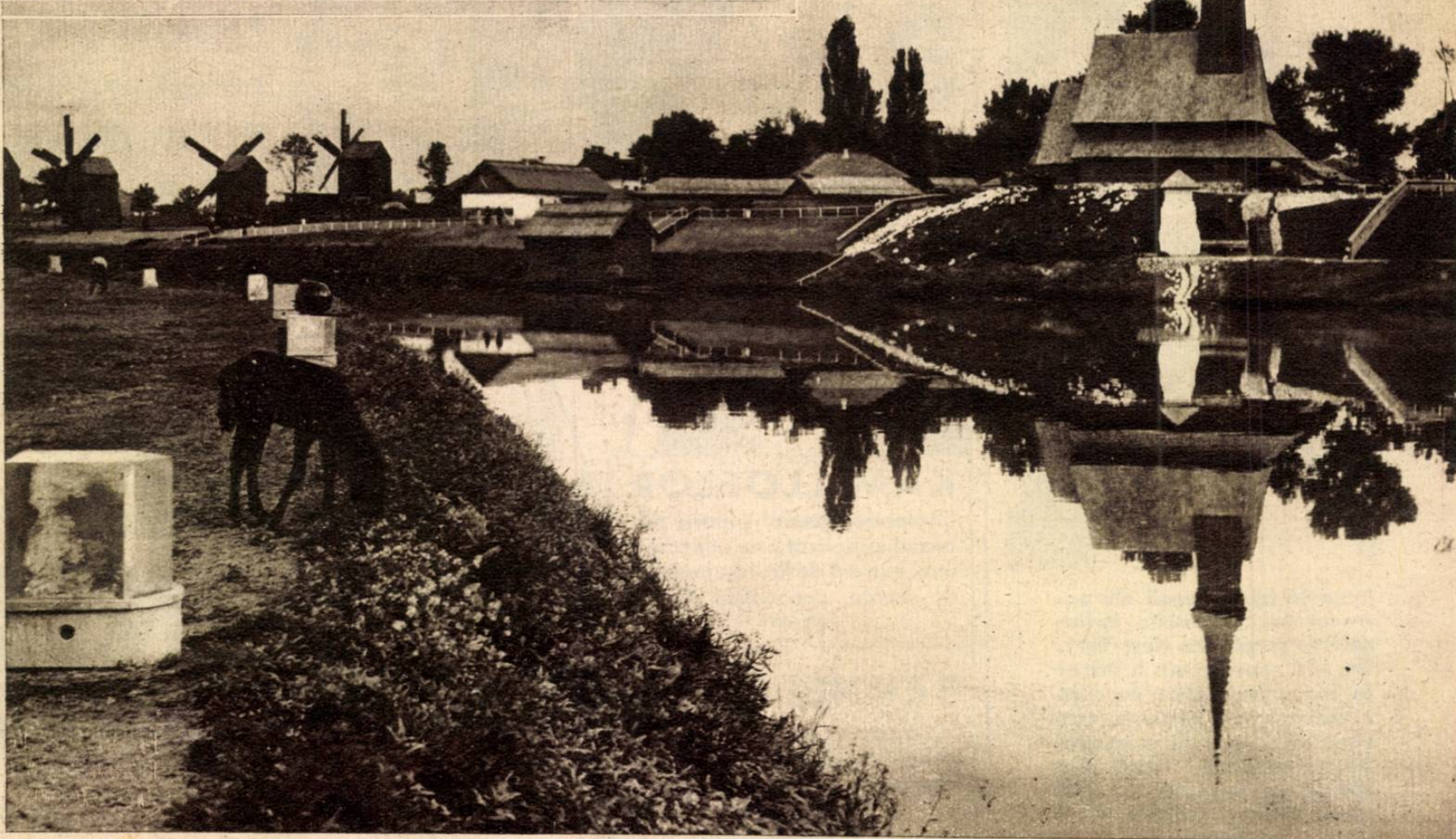
SHAMPOO ELIDA

„Luna Bucureștilor” s'a prelungit până la 9 Iulie

Domnul primar general, Al. G. Donescu, în înțelegere cu autoritățile respective, a luat fericită inițiativă de a prelungi expoziția „Lunii Bucureștilor” cu încă o lună, până la 9 Iulie crt. Toți vizitatorii din provincie și Capitală care n'au avut încă prilejul să admire frumusețile acestei minunate realizări, vor putea astfel să beneficieze de aceleași avantagii și reduceri, atât pe căile ferate cât și la toate restaurantele, hotelurile, magazinele din București, de care au beneficiat și vizitatorii din prima Lună. Publicăm în această pagină trei sugestive aspecte din expoziția „Lunii Bucureștilor” și depe lacul Herăstrău.

„DE-ALE NOASTRE”, IN PRAGUL VERII

LOLA IONESCU-MARITZA

PENTRU pântecele Bucureștilor, sosesc cu noaptea n' cap, toate bunătățile!

Râurile, bălțile, dealurile, grădinile toate, trimet bogățiile lor, proaspete spre barierele și gările marelui oraș. Piața, cea mai mică e o minune. Incep strigările și vânzările: fructe, păsări sperioase cu creștele roșii și pene pestrițe, felurimi de legume, pescărie sidefată, ouă, lăpturi, carnea de la abator în bucăți mari, jumătăți de vită ca pentru praznice domnești! Toate se rostesc într'un pitoresc grup. Grămezi colorate și strălucitoare. Strigăte, grabă, hurui, injurături. Răsare soarele peste acest izvor de viață. Pentru un artist, iată un subiect de prozaism liric: **Hrana.**

Sosesc, gospodinele, legănându-se din șolduri, cu coșul gol subsoară. Vin foarte mulți bărbați, boeri cari știu să cumpere și să aleagă („tout homme a dans son coeur un gourmand qui soupire”). Târguiala se face, de unii, în gura mare, hărțuită și neprevăzută ca un „match”; de alții tacticos târăgănat, văzut și pipăit.

Din toate aceste buneți, să spicuim câte ceva pentru astăzi. Ceva nou — frumos și proaspăt! Bucătăria, această chimie inteligentă, care ne dă sănătate și putere, este o artă subtilă.

Am ochit niște pătlăgele roșii, una și una. Avem un kilogram? Acest fruct — legumă, e un dar minunat al verii. Pentru forma și culoarea ei frumoasă, pătlăgica roșie e numită de nemți: **Paradies-Apfel.**

Se spune, cu drept cuvânt, că stomacul este organul imaginației, și Rumânul întrecește așt adevăr spunând: „Mănâncă omul și cu ochii!”

Pătlăgica roșie se lasă mâncată din ochi... și e pe vremuri de arșiță, cea mai răcoritoare și reconstituantă legumă. Doctorul Paul Carton, însă, spune că nu ar trebui tolerată plantarea acestei blestemate seminte. Părerea lui este că se face în bucătărie un abuz exagerat de pătlăgele. Violenta lor

aciditate e o nenorocire pentru enteritici, anemici, hepatici și artritici.

Tot el combate cu aceeași tărie și lămâia, prescriind acizii numai la reumatism și obezitate. În bucătăria vegetariană germană, e consacrată ca alcanisantă.

De o fi bine, de o fi rău, fiecare să ne consultăm medicul. El va da verdictul.

Noi însă, urmând ordinea rânduită de natură, credem că aciditatea pătlăgelei roșii este un rău necesar în țările calde. Grădinarii — zarzavagii sunt de aceeași părere. În toți anii trimet pe piața lumii, tone de Paradies-Aepfeln, iar păcatul Evei se perpetuă în gastronomie cu o artă nesfârșită...

Pentru pregătirea pe care o vom face împreună și care va fi „o gustare” gustoasă și decorativă, ne trebuiesc pătlăgele nu prea mari. Taiem capacul opus cozii, îl ștergem de zeamă și-l punem la o parte.

Facem o bună maioneză din patru ouă. Să fie groasă și omogenă. La gust acrișoară, dar nu prea tare. Răscoacem 8 ouă. După ce s'au răcit, le curățăm de coajă, le tăiem amândouă capetele, așa ca să poată sta în sus, ca oul lui Columb.

Turnăm maioneza noastră pe o farfurie rotundă — întinsă. Pe acest așternut moale, rândum ouăle răscoapte, ca pe niște butoașe micuțe, cu fundul pe bază. Pe deasupra fiecărui ou punem o linguriță de maioneză. Și peste fiecare moț auriu așezăm capacul roșu al pătlăgelelor. Avem cele mai autentice „ciuperci veninoase”, cu care însă, în loc să ne otrăvim oaspeții, îi delectăm. Sfârșim regia acestor ciuperci vesele și lăcuite, presărând pe fiecare căciulă roșie, puțin albuș răscopt, tocat mărunt, și o lecuță de piper gros măcinat, ca să figureze pământul. Impodobim de jur împrejur cu foarte puțină verdeață.

Am sfârșit o parte! Actul al doilea începe cu pătlăgelele rămase aproape întregi. În toiul verei, când or fi multe și doar

trei lei ocaua... le facem sos. Acum însă — continuăm să le cinstim ca pe niște simandicoase nou sosite.

Le dăm deci la fiecare o priză de sare și o picătură de oțet. Le lăsăm la o parte, ca să-și lase apa. După asta, cu o linguriță scoatem semințele, le scurgem de zeamă și le punem un timp cu fundul în sus, pe o scândură. Facem o maioneză din două ouă și două linguri de muștar. Tocăm mărunt de tot pătrunjel, două firisoare de mărar. O idee, dar numai o idee,

de ceapă și usturoi, o fărâmiță, aproape să nu se simtă! Mai adăugați și capacele ouălor răscoapte, tăiate mititel. Amestecați condimentarea asta primăvăratică în maioneza făcută. Rânduți fundurile de roșii pe farfurie. Umpleți cu sosul gustos pe fiecare în parte. Și cum spuneau strămoșii noștri latini, „finis coronat opus”, decorați orificiile tomatelor, cu o frunzuliță abia verde, smulsă din inima unei salate crețe. Și alături așezați, ca pe o vedetă, fie o jumătate de sardea de cutie, sau un gât de rac. E mai bun!

Ne-am trecut tot timpul, cu două fleacuri simpatice, când avem atâtea — atâtea de făcut! Să vă dăm și un dulce: **fragi cu frișcă (Fraise Chantilly).** Se așează într'un castron de

sticlă, fragi sau căpsuni, alese cu grijă. Se acoperă cu zahăr pisat și se stropesc cu Kirsch, sau marasquin. Se așează o oră la gheață. În preajma mesei se acoperă totul cu un munte de frișcă, în spumă vârtosă. Pentru cerul gurii o sărbătoare!

Căpsuna deschide drumul fructelor noastre rumene și bogate în vitamine.... Botanica ne învață că partea ei comestibilă, este receptacolul floarei, și cum planta aparține familiei rosaceelor, căpsuna se mai poate numi și „roza gastronomiei”. Misterul nativ al acestui fruct, a stat vreme lungă ascuns în păduri. Doar balsamul ce-l răspânda primăvara, îi trăda existența. Culegătorii, mai întotdeauna femei și copii, le iscodiau, le făceau pat de frunze, împleteau de dragul lor, coșulețe din mlađițe și ieșiau cu ele în drum....

Agronomii au lucrat cu pasiune la ridicarea acestei umile plante sălbatice, la rangul pe care îl ocupă azi în gastronomie.

Sunt specii numeroase, una mai bună ca alta. Parfum, carnație, galb, sunt o încântare pentru ochi și gust.

Cura de căpsuni și fragi e ideală la gută și reumatism. Până și rădăcina lor este un diuretic puternic. Așa că cine a spus, când a spus: „De dorul fragilor roade cotoarele” n'a spus vorbă fără temei.

DIMINEAȚA ȘI SEARA

Spălatul dinților, dimineața și seara, constituie o regulă elementară a igienei. Numai săpunul prin proprietățile sale specifice poate dizolva și îndepărta grăsimile și resturile de mâncare ce se depun pe dantură. Intrebuințați deci săpunul de dinți „GIBBS”.

Băile termale Pystian (Cehoslovacia) se bucură de o reputație universală. Apele sulfuroase și nămolul tănesc de la o mare adâncime la o temperatură de 70°. Informațiuni de voyage și de viză la biroul din București str. Lipscani 110 Tel. 4.22.12.

Pentru a întreține dentura Dv. în perfectă stare

trebuie să curățiți dinții nu numai DIMINEAȚA ci și SEARA
înainte de culcare

Alegeți pasta de dinți cu o
deosebită atențiune.
Curățiți dinții Dvs. de 2 ori
pe zi.

- Examinarea regulată a dinților este absolut necesară; duceți-vă de 2 ori pe an la dentist și nu veți suferi niciodată de dureri de dinți, veți fi scutiți de neplăcerile unei denturi false.
- Unele lucruri pot fi neglijate fiindcă nu au urmări serioase. Când e vorba de dinți, chestiunea se schimbă, fiindcă orice neglijență este scump plătită. Durerile de dinți, atât de enervante, denturile false — semn de bătrânețe — și îmbolnăvirea organelor interne, iată urmările unei denturi neglijate. Știința medicală, cercetările unor savanți celebri, au stabilit în mod neîndoelnic, că anumite afecțiuni ale inimii și rinichilor, durerile reumatice, provin adesea din cauza dinților stricați.

*Ingrijirea zilnică a dinților cu
Chlorodont este mijlocul cel mai
sigur pentru combaterea acestor
pericole.*

● Pasta de dinți Chlorodont este răspândită în toată lumea, recunoscută ca o pastă științifică, fiindcă deosebit de ingredientele speciale cari o compun și cari sunt neîntrecute pentru curățirea dinților, ea conține și sare de oxigen, o substanță care are proprietatea de a activa funcțiunile glandelor salivare — un mijloc natural și eficace pentru apărarea denturei Dv., pentru menținerea ei în perfectă stare.

● Dar aceasta nu e totul. Pasta de dinți Chlorodont soluționează și altă problemă — mirosul urât al gurii — fiindcă mai conține și substanțe puternic aromate cari îndepărtează acest miros și neutralizează efectele tutunului și ale alimentelor cu mirosuri prea tari sau neplăcute.

Chlorodont

**APĂRĂ
DINȚII ȘI
SĂNĂTATEA
DV.**

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL X No. 492
24 Iunie 1936

10 LEI

Voevodul Mihai fotografiat cu câinele favorit „Rak” la mănăstirea Putna cu prilejul călătoriei de studii pe care regalul vlăstar a întreprins-o recent împreună cu colegii de clasă.

Ripensia a câștigat Cupa României

Profesionalii au învins Unirea Tricolor cu 5—1 (0—0) Divizia Națională

Echipele Ripensia și Unirea-Tricolor împreună cu arbitrul d. Tică Iliescu înainte de matchul pentru finală.

Petrică Rădulescu (Un. Tricolor) prinde o minge înaltă fiind supravegheat de Doby (Ripensia)

Juventus — C. A. O. 1 — 1
Universitatea — Amefa 1 — 0.
Echipele bucureștene au realizat de astădată performanțe mai bune. Juventus a obținut un „draw” care ridică din nou echipa roș albastră în stima spectatorilor.

Meritorie este și performanța Universității care a dispus de muncitorii arădeni. În urma acestor rezultate, Ripensia conduce clasamentul iar Universitatea îl încheie.

Art. Vogel

A TREIA ediție a Cupei României s'a încheiat cu victoria Ripensiei din Timișoara care a învins Unirea Tricolor cu 5—1 (1—0). Fără îndoială că rezultatul va surprinde multă lume căci între Ripensia și Unirea Tricolor nu este chiar o diferență atât de mare. Au fost circumstanțe nenorocite care au împiedicat clubul din Obor să dovedească ceva mai mult decât arată rezultatul și între aceste trebuie socotită forma slabă a portarului Petre Rădulescu care a primit trei puncte perfect parabile. Este sigur că fără cele trei goluri care au deziluzionat jucătorii, lupta ar fi avut un alt aspect. Trebuie să spunem limpede că Ripensia nu a câștigat în stil de mare campion. Ba a jucat foarte slab. Timișorenii practică stilul profesional: joacă atâtă vreme cât au nevoie să câștige. Ca să nu irosească forțele, se întrebuințează numai în repriza a doua. Lucrul nu face impresie bună spectatorului dar ajută echipei. Și Ripensia nu caută mai mult... Deși a obținut o victorie în acest fel, Ripensia este totuși cea mai capabilă echipă din țară. A realizat dealtfel frumoasa performanță de a câștiga în același an campionatul național și Cupa României. Matchul Ripensia — Unirea Tricolor a fost urmărit de aproape 18 mii de spectatori și a fost condus de d. T. Iliescu.

* * *

În cadrul diviziei naționale s'au obținut următoarele rezultate:
Venus — Gloria 3 — 1

Unirea-Tricolor salută publicul.
Ripensia salută publicul.

Sucitulescu (Un.-Tricolor) șotează și Bindea se ferește.

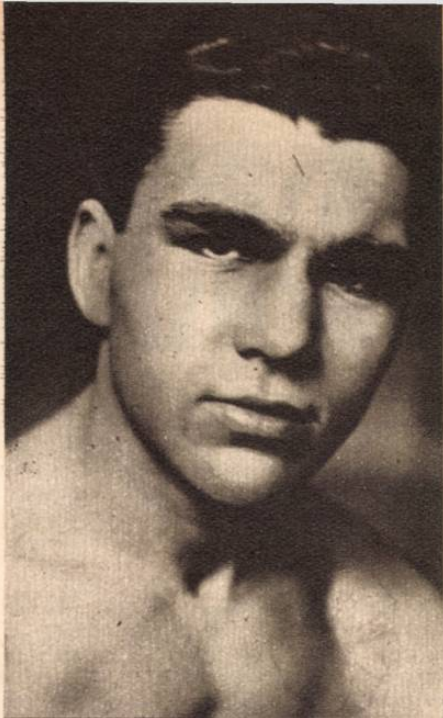
Deveniți zilnic mai frumoasă

dacă vă îngrijiți pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și superb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 90 și 120 — în tuburi à Lei 45 și 65. Cereți o mostră de Coldcream contra Lei 12 timbre la »Parfex« Cal. Moșilor 78 București.

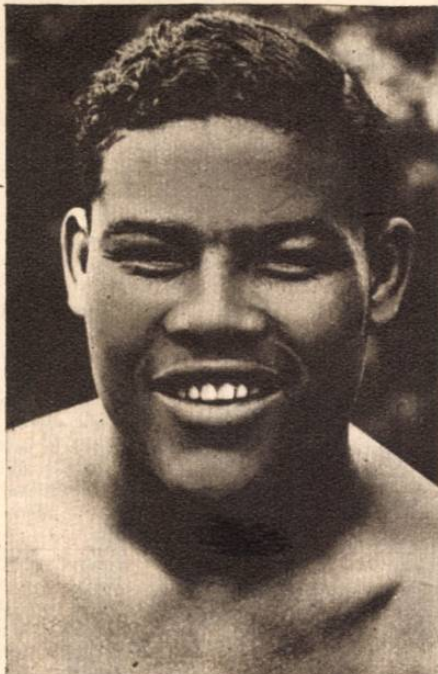

MAX SCHMELLING A INVINS PE JOE LOUIS PRIN KNOCK-OUT

Matchul de box dintre Max Schmelling și Joe Louis s'a terminat spre surprinderea generală prin victoria primului, care a dispus de adversarul său prin knock-out în re-

priza 11-a. Înainte de disputarea matchului, Joe Louis era mare favorit la cota de 5-1. Fotografiile noastre înfățișează pe cei doi rivali și stadionul unde s'a disputat matchul la care au asistat 90.000 de spectatori.

**DERBY-UL DELA EPSOM
CORTEGIU ISTORIC**

În micul orășel Montfort l'Amaury, situat în apropiere de Paris, se repetă în fiecare an un tradițional cortegiu istoric. Fotografia noastră o înfățișează pe ducesa Ane de Bretagne trecând pe cal, în cortegiu.

**MICUL DEJUN ÎN
TOVĂRĂȘIA DELE-
GATULUI LUCRĂ-
TORILOR**

Primul ministru al Suediei, Per Albin Hansson a primit recent o delegație de lucrători la ora 7 dimineața. Președintele se găsea în halat și papuci și a luat împreună cu delegația muncitorească micul dejun așa cum vedem în fotografia noastră.

NOUL CIORAP

ADESGO

105

ULTRA-FIN

Prea frumoasă Doamnă,

În serviciul Dv., noi v'am creat un ciorap

- *extrem de subțire,*
- *suplu, elastic, ușor*
- *lavabil și de o dura-*
- *bilitate neîntrecută*

Cereți în toate magazinele ADESGO 105 Ultra-Fin veți avea o adevărată plăcere purtându-l.

ADESGO

CIORAPUL DOAMNEI ELEGANTE

CLOPOTELE LONDREI

MA duc să mai ascult odată clopotele Londrei. Insoțesc pe Patriarhul nostru Miron, în călătoria sa la Londra. Cu prilejul acesta, n'am să mă lipsesc de plăcerea măreață, neașteptată, de-a mai gusta odată, încântătorul joc al sunetelor, care este dangătul clopotelor din capitala Angliei.

De câte ori am fost în Londra, le-am ascultat cu nesaț și m'au mișcat adânc. Întăia oară când am fost în Londra, așteptam odată pe medicul român Iliescu, în mahalaua Ealing din partea de Apus a Londrei, unde locuim. Aveam nevoie de puțină căutare medicală și așteptam pe numitul medic, pe care-l cunoșteam din București. Își făcea la Engleji studiile despre boalele de inimă, îl întâlnisem în Londra într'un cămin studențesc creștin și mă puteam ajuta cu el, la o ușoară suferință pe care o aveam.

Pe când așteptam astfel, pe înserate, iacă un sunet depărtat străbate la urechile mele. Nu era unul singur, ci mai multe amestecate.

Erau însă pentru mine atât de nouă în armonia lor, se îmbinau atât de minunat, încât, cu toată luna Ianuarie în care ne aflam, am deschis fereastra și am ascultat.

Am înțeles îndată. Erau clopotele care sunau la vreo biserică, unde se făcea slujbă de seară. O! numai de-ar fi fost slujba ce erau clopotele! Ele te cucerieau cu totul. Erau niște desprinderi dulci, ca din vase de argint, încât mergeau drept la inimă. Le gustai ca adevărate glasuri cerești, care se încheagau în cântare atât de armonioasă, încât te copleșeau cu totul.

Nu mai auzisem așa.

Eu totdeauna am gustat sunetul clopotelor.

Am gustat cu plăcere pe ale bisericii Sf. Spiridon din Iași, care, de asemenea, au sunetul limpede și în meșteră îmbinare, dela clopot la clopot. O ureche muzicală le-a așezat astfel. Dar totuși era departe de ce auziam atunci la Londra. Acolo era vrajă, nu altceva. Trămbițele de argint ale lui Iehova suflau din ceruri și te fermecau.

Am stat pironit la fereastră și-am ascultat cu patimă.

Vai ce armonie, vai ce revărsare de farmec peste inima răvășită a omului! Odată te răpia dela gândurile mărunte, dela grijiile care rod pe orice om, pentru a te sui în seninătățile după care suspinăm și pe care le dorim!

Pe când ascultam așa, vrăjit de îmbătarea aceasta, cum nu mai

clădirii Parlamentului englez. Știam că ceasul bate frumos sferturile și voiam să fac pe Păr. Mihăilcescu să asculte acea muzică.

Pe când mergeam așa, agale-agale, aflându-ne aproape și de vestita biserică Westminster Abbey, iacă odată revărsându-se asupra noastră, din văzduhuri, o împletire de sunete ca din niște cristale împărătești, cum n'ai mai putut auzi. Era sunarea clopotelor pentru slujba vecerniei. Numai în povești cerești despre astfel de cântări alinătoare, despre dangăte care potolesc inimile, despre clopoțelii fermecați, cari vestesc lumea vrăjilor, a zmeilor și a zânelor.

În adevăr, erai furat în lumea fericită a închipuirilor.

Nu mai erai pe pământ; erai în cer.

Trăiești aievea, dar zbori în nemărginire. Inima ți se deschide, se îmbată de marile inflăcărări. Iei partea la viața totului. Cugeți cu grabă, ca în vis. Ți se pare că zbori, că plutești între stele și auzi împletindu-se armonios șuerul goanei lor.

Și am stat și am ascultat clipe lungi. Nu voiam să mai intru în biserică.

Atâta cât argintul clopotelor slobozia minunea cuce-ritoare de inimă, rămâneam pironit și tot spuneam Părintelui Mihăilcescu:

— Auzi, Părinte Ionică, auzi! Aici cântă îngerii lui Dumnezeu...

Și numai târziu-târziu m'am putut smulge din acel loc fermecat și-am intrat în biserică. Parcă fusesem în lumea cu vrăji, zugrăvită de Fénelon în „Păcăniile lui Télémaque.”

Păstrez până azi puternica întipărire și amintire despre acea desfătare fără păreche dela clopotele Londrei. Acuma, când din nou mă duc acolo, mă găsesc iar să zbor, cu gândurile și inima, în lumea înaltă a lui Dumnezeu, pe care ți-o deschid darnic, clopotele Londrei.

Iată, obișnuitele clopote, pe care le știm din sunetul de toată ziua, pot ajunge unelte de multă mișcare a inimii. Măestria omului poate face din ele mijloace de scuturare a inimii noastre, peste orice închipuire.

În deobște însă, trebuie să se știe: străinătatea este mai cu grijă ca noi la turnarea clopotelor și la rânduirea lor în armonie. Deși ce-am auzit în Londra n'am mai auzit nicăieri, totuși măestria dangătului am mai auzit-o și aiurea.

În Baden-Baden, unde-am slujit 5 ani ca preot (1904—1909), mă aflam pe un deal cu biserica „Mihail

1.

3.

1. Clopotele vestesc sărbătoarea.

3. Catedrala St. Clement din Londra.

2. Catedrala Westminster din Londra.

4. Catedrala St. Paul din Londra.

gustasem vreodată, iată ușa se deschide și doctorul Iliescu se ivește în prag. L-am poftit, i-am făcut semn să șadă și i-am spus rugător:

— Scumpe domnule Tantine! (așa-i zice lumea și azi în București), mai îngăduie-mă, te rog, o clipă la fereastră! Ce se aude aici e o minune. Este corul îngerilor din cer... Ah! ce clopote aveți d-voastră în Londra! Și am stat și am ascultat și nu mă mai săturam.

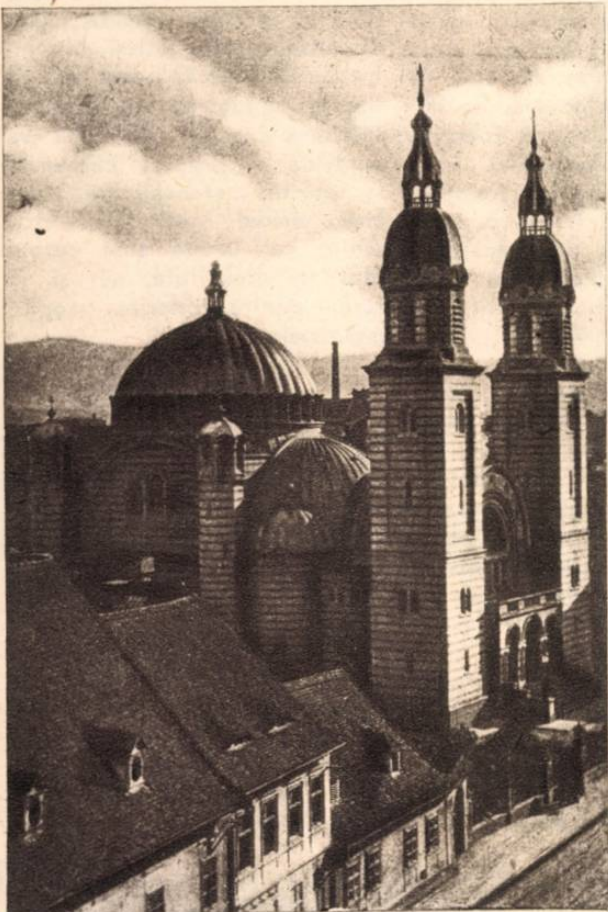
De! întâia oară auziam așa ceva. Și nu erau decât clopote la vreo biserică de mahală. Ealing-ul era numai o margine a Londrei. Dela gara Victoria, trebuie să alerg vreun ceas cu automobilul, până să ajung acolo. Fără îndoială, deci, nu numai la acea biserică trebuia să fi fost așa, ci la multe altele. Se vede că așa erau înzestrate bisericile Londrei. Chiar dela clopote trebuia să te simți în lumea îngerilor. Au trecut ani și ani. Iată-mă iar în Londra, într'o zi de Sâmbătă. Era în Septemvrie 1931. Eram împreună cu Păr. Dr. I. Mihăilcescu decanul nostru dela teologia din București. Hoinăream în după ameeza zilei, prin preajma

4.

Catedrala din Sibiu.

dela Sibiu este, în adevăr, bine înzestrată cu această podoabă și totdeauna treci pe lângă ea, cu dorul de a-i auzi clopotele. Pe duhul de sărbătoare al Duminicii, îți priește atât de bine, când, din înaltul turnurilor ei, auzi armonia de gust a metalului turnat cu pricepere.

În vremea de azi, am scăzut în unele privințe, față de lumea veche. În adevăr, clopotele se făceau altădată cu mai multă cucernicie și cu mai puțină negustorie. Turnarea clopotului se făcea ca o slujbă. Se aduna lumea.

Aducea fiecare ce putea. Arunca și bucăți de argint, pentru ca sunetul să iasă mai frumos.

Din acele vremuri avem clopotele frumoase ale Mănăstirii Neamțului. Din pricina aceasta, ele au merit să fie povestite ca atare și să alcătuiască numele unei cărți a Părintelui scriitor Gala Galaction.

Clopotele Neamțului sună și ele ca o vestire de sus, în toate depărtările dimprejur. Fără îndoială că au avut metal boieresc în ele, aruncat de creștini din belșug la turnarea lor, pentru că sună atât de dulce!

Nu e nimic în ele din bășăia tuciului, care se aude neplăcut la multe din clopotele noastre, ca din niște cazane. Dimpotrivă, limpezimea sunetului de argint străbate văzduhurile, când le auzi trase la vreme de slujbă.

Și sunt toate bine îmbinate, încât a fost om de simț și de gust cel ce le-a

asezat astfel. Cine știe ce meșter de pe alurea va fi fost!

Am găsit și eu la Neamțu un om împătimit de sunetul clopotelor, cum am fost eu la Londra: era un fost prefect de Neamțu, care, de câte ori venia la mănăstire, plătia călugărului clopotar, ca să puie clopotele să le tragă. Iar el stătea într'un cerdac și asculta cu mintea plutind în depărtări.

Așa l-am găsit eu într-o vară, într'un cerdac al stăreției, rezemat de un stâlp și ascultând. Apoi mi-a mărturisit slăbiciunea: era cuprins de dorul de-a asculta valurile de sunete umplând văzduhul și sculând văile.

Iaca dulceași ale vieții, dintre cele mai curate, dar puțin cunoscute și căutate. Iată că noi nu folosim mijloace care scutură inima omului cu simțiri alese și-l îndreaptă și spre zări curate și senine. De aceea este bine să se puie și la noi mai multă grijă la turnarea clopotelor. În loc să auzi pe unii plângându-se că „prea sună mult”, că „sparg urechile”, să vezi dimpotrivă părăndu-i rău când au încetat.

Așa nu te poți sătura de dangătul clopotelor Londrei. Acolo nu se poate să spui: „O! da mult mai sună!”

E prea din altă lume ce am auzit eu la Ealing și la Westminster Abbey și de aceea am ținut să v'o spun și vouă. Iar acum, dacă din nou mă duc acolo, aștept cu sete să mă mai așez la un asemenea ospăț din cântarea îngerilor și să am ce vă mai povestesc vouă aici la întoarcere.

Arhim. SCRIBAN

Catedrala Sf. Antoine din Pera (Constantinopol).

Sturza", la care slujiam. În vale se întindea orașul, iar în zare și în lături alte dealuri și coaste. Din valea orașului, pătrundeau la mine sunetele catedralei protestante. Mi le aduc aminte cum sunau cu putere în 1908, la moartea marelui Duce de Baden, Frederic I, cel care, la Versailles, în 1870, proclamase împărat al Germaniei pe Wilhelm I.

Ce sunete măestrit închegate în duloasă armonie! Ce dangăt care te suia în lumea lui Dumnezeu! Era o dovadă că străinii pun mult temei pe armonia dangătului.

Tot așa mai târziu, în 1923, ascultam în Constantinopol, cum veniau până la mine, peste apele mării (Cornul de Aur), sunetele catedralei St. Antoine din mahalaua Pera a orașului. Eu eram în Fanar, la Patriarhie. Erau 5—6 kilometri dela un loc la altul. Sunetul venia îndulcit de depărtare. Îți curgea dulce și alinător.

Ca și la Londra stăteam și ascultam. Dar și la noi străinii vin cu grijă pentru armonia clopotelor. Bucureștenii aud deseori frumoasa muzică a clopotelor dela biserica italiană, din Bulevardul Colței. Nu mai puțin sună dulce și clopotele dela catedrala catolică Sf. Iosif. De câte ori le auzi, lași alte griji și ascuți.

Iată, în țara noastră nu ne-am înzestrat și noi cu o mai bună întocmire a acestor sunete răscolitoare de inimă. Rari biserici la care poți simți că într'adevăr a fost la mijloc un gust ales, care-a rânduit clopotele în turnuri. Din pricina aceasta, și obiceiul de a pune clopotele în clopotnițe joase, care nu-ți mai trimet sunetul din înălțimi și nu folosesc jocul depărtării, care dă sunetului altă limpezime.

Totuși, oricât de rar, găsim și noi câte o biserică, la care grija aceasta n'a lipsit. Marea catedrală mitropolitană

E fericită fiindcă

are un păr minunat . .

Un păr îngrijit . . . Vraja lui încântă bărbatii! Oare părul Dvoastră are și el aspectul

ce l-ar putea avea, sau îngrijirea necesară, pentru a fi frumos?

Elida Shampoo redă părului o nuanțare particulară și un luciu scilpitor.

SHAMPOO ELIDA

KAMILLOFLOR

Shampoo special pentru păr blond, preparat prin utilizarea unui extract de flori de mușetel de munte, concentrat de 70 de ori.

BRUNETAFLORE

Shampoo special pentru păr închis, conține hequil pentru îngrijirea și înfrumusețarea părului închis.

Se desființează toate fabricile vechi de oțet!

Incepând din luna viitoare, nu vom consuma decât oțet din vin

de ALEX. F. MIHAIL

IN cuprinsul acestui articol, cititorii găsesc, în facsimil, prima autorizație acordată unui bucureștean, fabricant de oțet, tipărită cu litere cirilice, pe vremea când în capul actelor oficiale și pe pecetea statului nu aveam voie să scriem „România”, ci numai „Principatele Unite”.

Documentul pe care ni-l pune la dispoziție d. maior Comoli, este interesant și din alte puncte de vedere. Astfel, aspectul estetic atrage imediat atenția: chenarul complicat și migălos, vulturul — marca țării — lucrat în peniță, corectitudinea stampilei: litera de tipar, un amestec de caractere cirilice și latine, este deasemeni destul de frumos și ne arată grija pe care o puneau bătrânii în eliberarea unor asemenea acte.

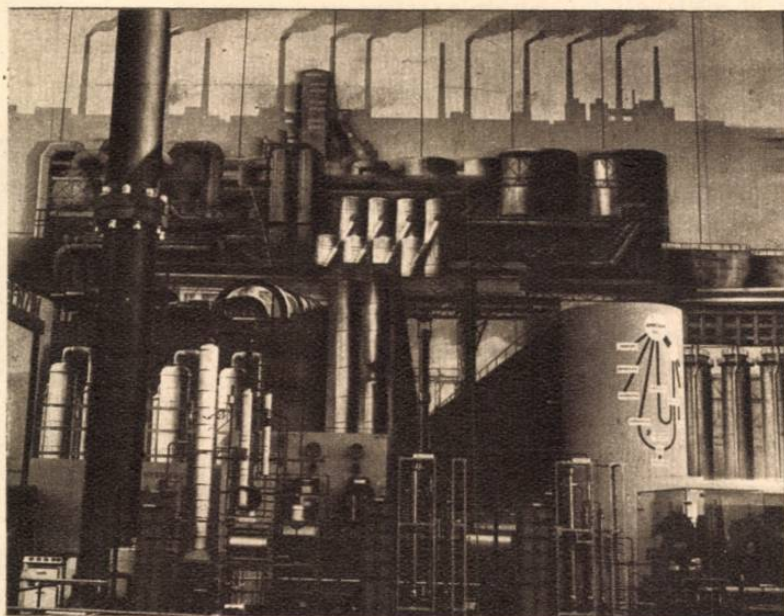
Remarcăm tendința slujbașilor statului dela începutul domniei lui Cuza-Vodă, cari scriind de mână, întrebuințează numai litere latine, evitând pe cele cirilice, deși acestea abundă în textul tipăriturilor oficiale. Dealtfel anul 1860, este ultimul când mai găsim în „Monitorul Oficial” litere cirilice; ele dispar cu totul și pentru totdeauna pe la sfârșitul aceluiași an, gazeta statului luând titlul de „Monitorul Jurnalul oficial” fiind tipărită numai cu litere latine. Este edificatoare și adnotarea din josul paginii documentului nostru: „cu răspundere de lei 21 pe trimestru”. Asta înseamnă că fabricanții de oțet făcând parte, pe acele vremuri, din „corporația rachierilor” aveau de plătit o dare de șapte lei vechi pe lună!

E interesantă o comparație cu dările din zilele noastre. În orice caz, merită să fie notat că acum câțiva ani, spirtul aducea statului un venit anual de două miliarde. Incașările au scăzut însă foarte mult, în urma experiențelor fiscale făcute.

FABRICI PĂSĂSITE

În strada Vaselor, pe un teren vast, cu prelungire spre străzile vecine, se află părăsită vechea fabrică de oțet a doctorului A. Urbeanu, altădată cunoscută întreaga țară. Sunt acolo săpate, sub pământ, un număr de bazine de beton, căptușite cu plăci de sticlă. Aceste bazine odinioară pline, au fiecare o capacitate de 10-20 vagoane. Milioane de litri de oțet se pregăteau aci, mai ales în timpul iernii, pom-pându-se în aceste caverne uriașe, prin țevi groase de cositor curat și pompe speciale rezistente la aciditate.

Fabrica aceasta sistematică de oțet din alcool, ca și alte fabrici mai mici, sunt acum pustii. Odată cu moartea savantului dr. Urbeanu, s'a prăbușit și fabrica lui, ca și celelate similare. Bătrâna industrie a oțetului existând pe meleagurile noastre depe vremea lui Decebal, se întoarce acum de unde a plecat, adică: la fabricarea oțetului din vin.

Instalație pentru distilarea uscată a lemnului.

Prin noua lege de apărare a viticulturii, lege al cărei regulament se va pune în aplicare peste câteva zile, s'a interzis cu desăvârșire atât esența de oțet, preparată prin distilația uscată a lemnului, cât și oțetul fermentat din alcool, metodă întrebuințată și acum în diferite țări, preferată mai ales în Germania.

LUCRATORI CARI NU SE PUN IN GREVA

Chestia oțetului a pasionat foarte mult pe celebrul Pasteur, savantul francez, care a lămurit tainele bacteriologiei, iar industria oțetului fermentat din alcool, puse pe baze științifice, luase, în ultimele decenii, un mare avânt în România.

Într-o asemenea fabrică s'ar putea spune că lucrau milioane de lucrători tăcuți, ziua și noaptea, fără întrerupere, de Crăciun și Paști, fără niciun răgaz, fără a cere măriri de salariu și fără a se pune în grevă: erau bacteriile oțetului. Totuși nu s'ar spune că erau neprețioase, dimpotrivă, cereau cea mai atentă îngrijire. În caz contrar se îmbolnăveau, fiind învinse de alți germeni. Se năștea în fabrică o fermentație străină, lactică, bustrică, sau de altă natură și fabricantul era astfel ruinat! Pentru acest scop se lua, în fiecare zi, temperatura generatoarelor de oțet, fiind examinate, cu mare grijă, și din alte puncte de vedere. În laboratoarele de chimie și bacteriologie ale fabricilor, se lucra toată ziua, făcându-se fel de fel de determinări și examinări migăloase, spre a se controla mersul prefacerilor chimice, având ca scop producerea oțetului.

De fapt, oțetul fermentat rezultă din fermentația (oxidarea) alcoolului din vin, cidru, etc. sau chiar a spirtului curat și transformarea lui în acid acetic. Pentru acest scop se prepară o maia specială. Fabricile vechi pregăteau zilnic vagoane întregi de maia, care apoi trebuia distribuită generatoarelor, în cantități dozate cu o precizie

matematică, porțiuni administrate la anumite ore regulate, minunatelor generatoare de oțet din alcool.

Aceste aparate contraziceau proverbul „încetul cu încetul se face oțetul” — căci de fapt oțetul se făcea imediat, pe măsură ce maiaua alcoolică era introdusă în aparatul umplut cu talaș de fag. Unii numiau acest produs: „oțet de surcele”, dar denumirea era greșită, de-

oarece oțetul nu se extrăgea nici din surcele, nici din talaș, forma întortocheată a acestuia servind numai la mărirea suprafeței de cultură pentru bacterii, iar oțetul rezultând de fapt din oxidarea alcoolului.

Nici un lucrător neputând fi atât de precis, cum cerea tehnica de fabricație, s'au inventat anumite aparate automate de distribuție a maialei. Era o minune să vezi lucrând aceste automate așezate deasupra generatoarelor și punându-se în mișcare și descărcându-se toate deodată, la ore precise, noaptea și ziua, fără ca să fie nimeni de față, și totuși fiind conduse după voința tehnicianului șef și potrivit cu rezultatul analizelor de laborator și a indicației termometrelor de control.

Azi toate aceste instalații, cu numeroasele lor laboratorii de chimie și bacteriologie, au devenit inutile, deoarece, pentru a se protegia interesele viticulturii, nu mai este permis a se prepara oțet după această metodă.

DISTALAREA USCATĂ A LEMNELOR

Să spunem câteva cuvinte și despre distilarea uscată a lemnului, cu care prilej se obținea așa zisa esență de oțet, adică acidul acetic sub formă concentrată.

Această industrie, a distilării uscate a lemnului, este în legătură cu multe alte industrii importante, mai ales prin prepararea — în același timp — a alcoolului metilic, cel de tristă memorie. După cum se știe, alcoolul metilic, a determinat or-

birea și otrăvirea multor persoane, fiind rău întrebuințat în România, la prepararea băuturilor alcoolice și parfumurilor.

Totuși, alcoolul metilic, numit metanol, atunci când e în stare de mare puritate, servește la prepararea multor produse importante, de pildă a formaldehidei sau formolului, care are întrebuințare ca desinfecțant, apoi în industria papetăriei și textilelor, în prepararea a sute de medicamente, în industria coloranților sintetici, industria oglinzilor, tăbăcăriei, conservarea alimentelor.

Metanolul transformat în clorură de metil, servește ca anestezic local, în clinicele de chirurgie; apoi ca gaz asfixiant de luptă, dizolvant al celulozului, se prepară cu el lacuri, cu bază de celuloză, servește la impregnarea stoffelor și mai are multe alte întrebuințări în sinsezele chimiei organice. După cum se vede, dacă industria oțetului propriu zis, fermentat din alcool, a primit o lovitură mortală prin noua lege de protejire a viticulturii, industria distilării uscate a lem-

nelor se va resimți prea puțin, esența de oțet, adică acidul acetic extras din acidul pirolignos rezultat la această distilare, fiind un produs secundar, care de altfel poate găsi și alte întrebuințări, decât acela de-a fi dat în consumație ca aliment. Industria aceasta din urmă va continua să prepare carbunele la retortă, metanolul, formaldehida, acidul acetic, etc. etc., dintre cari multe sunt cerute atât în străinătate, cât și în țară, pentru diferite scopuri industriale.

INVENȚII NOI

Se mai pune întrebarea dacă oprirea fabricației oțetului din, altă materie primă decât vinul va contribui într'adevăr la ridicarea economică a viticulturii? Viitorul va răspunde la această întrebare.

Deocamdată fabricile vechi se închid, una după alta, sau se transformă, spre a putea corespunde noilor dispoziții legale. Desigur că multe vinuri rău păstrate se oțesc, nema mai fiind bune de băut. Dar nu trebuie

PRINCIPATELE-UNITE.

MINISTERUL FINANTELOR

ЇЪРІІ ПОМІНЕШІІ.

Leon Sevil supus T. R., fabricant de oțet din mahalaua Popescu, orașul București, corporația rachierilor comercianți cu drept de a poseda proprietate fiind de-al treilea clasă a patentelor, are voie a ținea prăvălie și a se negocia cu amănuntul în locul unde locuiește dobândind cu aceste toate drepturile ce sunt legiuite pentru asemenea comercianți. Și spre a fi cunoscut la toate autoritățile competente i s'a dat această patentă la mână, încredințată cu pecetea Consiliului Administrativ și adevărită de Ministerul Finanțelor.

P. Ministrul, P. Popescu

Sekcia I.

Anul 1860 luna Mai, 16.

Meșter diavol

No. 1444.

BUCUREȘTI.

cu răspundere de lei 21 pe trimestru.
Transcrierea documentului de mai sus:

Principatele Unite

Clasa a III-a

Ministerul Finanțelor Țării Românești

Leon Sevil supus T. R., fabricant de oțet din mahalaua Popescu, orașul București, corporația rachierilor comercianți cu drept de a poseda proprietate fiind de-al treilea clasă a patentelor, are voie a ținea prăvălie și a se negocia cu amănuntul în locul unde locuiește dobândind cu aceste toate drepturile ce sunt legiuite pentru asemenea comercianți. Și spre a fi cunoscut la toate autoritățile competente i s'a dat această patentă la mână, încredințată cu pecetea Consiliului Administrativ și adevărită de Ministerul Finanțelor.

p. Ministru (ss) Indescifrabil

Secția I.

Anul 1860, luna Mai, 16.

No. 1444, București.

Șeful diviziei (ss) C. I. Iliescu

ZIUA NAȚIONALĂ A SPORTURILOR

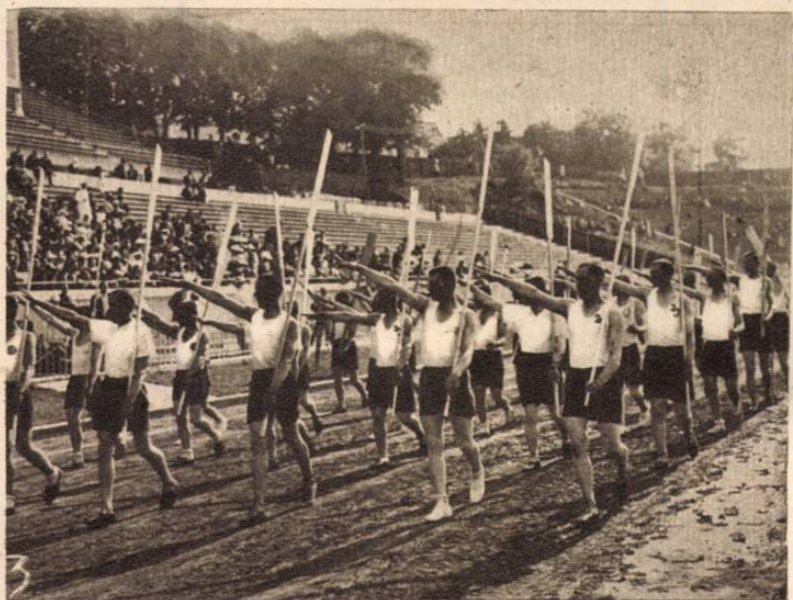
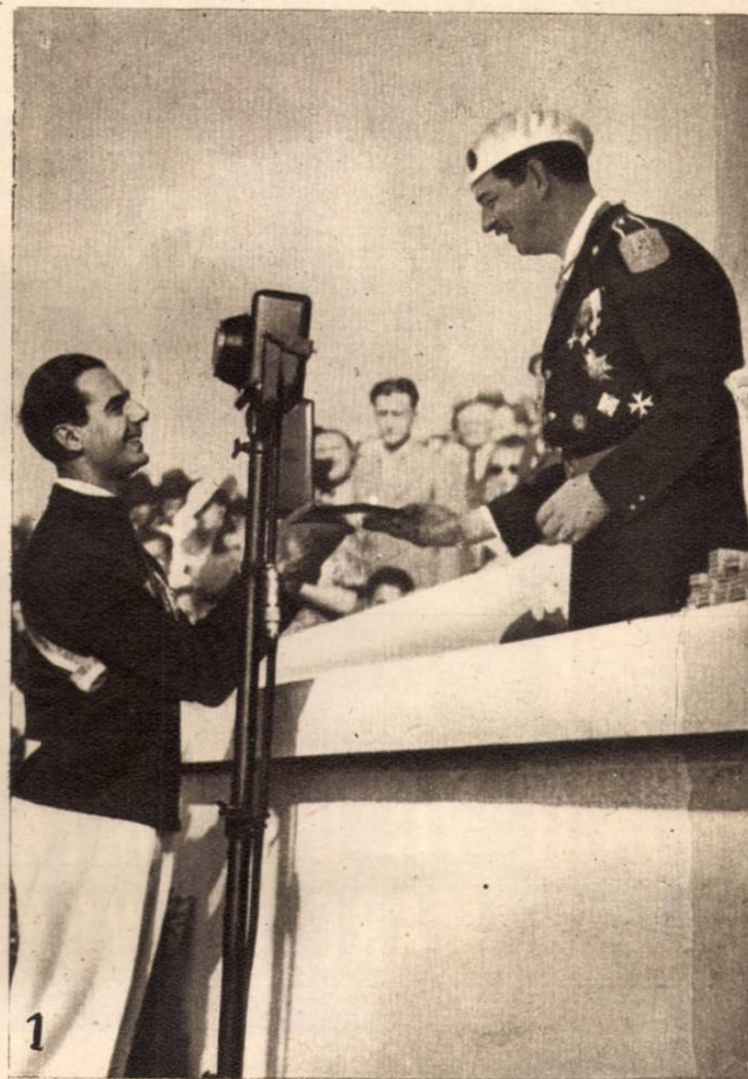

MARELE PREMIU NAȚIONAL-
al sporturilor a fost decernat lui Băzu Cantacuzino. Fotografia noastră îl înfățișează pe Suveran înmănând decorația popularului nostru polisportiv.

MOTOCICLIȘTII
defilând la ziua națională a sporturilor.

FEDERAȚIA
de natație defilând prin fața suveranului.

REGELE
primind defilarea sporturilor pe stadionul O. N. E. F. de ziua națională a sporturilor.

Se desființează toate fabricile vechi de oțet!

confundată stricarea unui vin, cu fabricația oțetului. Oțetirea trebuie condusă în așa fel, ca să nu fie întâmplătoare, ci produsă în condiții voite și să fie — în orice caz — rentabilă, adică să constituie o industrie, iar nu un dezastru. Toată industria oțetului va suferi acum o adâncă prefacere. Se pare că fiecare podgorean speră că va putea deveni fabricant de oțet și că astfel își va salva situația.

Aparatele vechi, cu automate cronometrice de distribuire a mailei de alcool, au devenit nefolositoare. Deasemeni nu mai este nevoie nici de bazinele uriașe, cari cuprindeau sute de mii și milioane de litri de oțet. Au rămas pustii și halele mari

de prin fabrici, cari adăposteau uneori aparate de zece metri lungime sau și mai mult. Acum va fi nevoie de aparate mici și eficiente, la îndemâna oricărui podgorean și cari să se poată plasa în încăperi modeste și scunde.

Săliile mari de fabrici vor rămâne goale.

Un specialist român a și inventat și brevetat un aparat mic și eficient, cu care se poate fabrica oțet de vin, în condițiile prevăzute de lege.

În orice caz, începând de luna viitoare, nimeni nu va mai avea voie să fabrice în România, decât oțet de vin.

Alex. F. Mihail

Sunt mai fericită

decând am
UN
FRIGORIFER
NORGE
PENTRU CĂ E:

- ① SPAȚIOS
- ② HIGIENIC
- ③ ECONOMIC

Construit după ultimele cerințe ale tehnicii moderne, frigorigerul Norge vă oferă maximum de răcire și minimum de consum electric. Norge e singurul frigoriger cu cheie și în diferite culori.

Se vinde și în rate lunare.

NORGE
FRIGORIFER ELECTRIC AUTOMAT

REPREZENTANȚA GENERALĂ
COLUMBIA
GRAPH. COMPANY ROMÂNIA S. A.
BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI 50
Telefon 403.78

ceilalți colegi, o serie de lecții străjerești, cari vor rămâne în
duitoare pentru tineretul nostru. D. maior adj. T. Sidorovic
mător într'ale Străjeriei la clasa Marelui Voevod, a întocmit p
de lucru în așa fel, încât legătura cu țara și poporul se
puternic.

Insoțit de d. col. Pălăngeanu și de profesorii de stud
tenitorul tronului s'a întors cu impresii nouă, cari să-l galvan
greaua misiune ce-l așteaptă.

Tineretul străjeresc e mândru că M. S Regele Carol II „Mare
al Țării", a dat cea mai strălucită pildă întregului neam, în
Fiul în primele rânduri ale Marelui Falangi străjeresci.

(Foto Berman)

1. Voevodul Mihai și colegii de clasă, într'o recreație de câțev
fața troiței de la mănăstirea Putna.

2. Voevodul, împreună cu colegii, a cărat sacii cu provizii dela tre
locul unde a fost instalat cortul.

ICOANE VII DIN VIAȚA STRĂJEREASCĂ A MARELUI VOEVOD MIHAI

C RESCUT în lumina tradițiilor noastre, participând activ la desfășurarea vieții românești, mândrul
Vlăstar regesc, Marele Voevod Mihai, este centrul unanimelor admirații și desăvârșitei iubiri a
întregului nostru popor. Înțeleghător și prieten al tineretului, ducând alături de colegii săi aceeași
viață cu aceleași practici alese, colindând țara pe care va avea s'o cârmească, intrând în gospodăriile
sătenilor și ascultându-le păsul, jucând în hora țărănească, sub privirile înlăcrămate ale poporului, răstur
nând glia cu plugul, mănuiind sapa la prășit și coasa la cosit, trecând apoi la meșteșugul comandai ostă
șești, unde s'a distins deunăzi, cu prilejul examenului de sergent, Măria Sa Marele Voevod se proiectează
din ce în ce mai mult ca un meritos cuceritor de suflete.

Plecat într'o călătorie de sintetizare a materiilor de învățământ, Voevodul Mihai a executat, alături de

6. și 7. Voevodul Mihai
și colegii de clasă la
prășit.

ane pil-
i, îndru-
ogramul
ntează
iu, moș-
zeze în
e Străjer
blându-și
minute, în
până la

3. Mănăstirea Putna (aici este înmormântat Ștefan cel Mare).

4. În programul de studii al Voevodului Mihai figurează și dansurile naționale. În fotografia noastră vedem pe regele vlăstar jucând hora cu sătenii.

5. Instalarea cortului în aer liber.

8. Clasa Voevodului Mihai la lecția de istorie în mănăstirea Sucevița (Bucovina).

9. Înainte de începerea cursurilor la mănăstirea Putna. Voevodul și colegii cântă „Tatăl nostru”.

(Fotografii Berman)

TEATRUL NOU: „BUCUREȘTIUL RÂDE, BUCUREȘTIUL CÂNTĂ“, REVISTĂ IN 2 ACTE ȘI 40 DE TABLOURI, DE PUIU MAXIMILIAN, NAȚI-NAȚI STROE ȘI VASILACHE

1. Finalul actului I

Cu „Bucureștiul râde, Bucureștiul cântă“ d-nii Stroe și Vasilache au înregistrat cel mai categoric succes din prodigioasa lor carieră. Pe textul spiritual, vioi, antrenant la care au colaborat alături de Puiu Maximilian și Nați — Nați, Stroe și Vasilache ne-au prezentat o revistă în adevărata accepțiune, a cuvântului, o realizare de fast, de melodii încântătoare, de costume scilpitoare și de femei minunate. O distribuție excelentă din care cităm pe **Lisette Vereă** — spune admirabil cupletul din prolog și disează insinuant frumosul tango al lui Max Halm — **Plânge marea** — **Liana Mihăilescu** — o voce caldă și în același timp puternică — **Nutzi Pantazi** — o surpriză

3. Finalul actului II

2. Lisette Vereă și V. Vasilache.

netă, un succes franc — **Itza Pușcki**, **Virginica Romanowski**, **H. Gamberto**, **Jenny Ionescu**, — apoi — **Iordănescu Bruno** — spune admirabil cupletul — **Iliescu, Braun, Antonescu** — un talent în plină evoluție — **Oleg Danowski**, **Ivan, Georgescu** și înfățișat **Stroe și Vasilache**, primul mai în vervă, mai antrenant ca niciodată, al doilea cu un humor sec de Buster Keaton, duc la triumf acest superb spectacol revuistic care mai biruește prin evoluțiile coregrafice ale baletului condus de **Annie și S. Siomin**, prin melodiile de strălucită inspirație ale compozitorului **Max Halm** și prin decorurile pictorilor **Caramanlău și Rohrhofer**.

TEATRUL VESEL (GRĂDINA MARCONI): „LA IARBĂ VERDE“, FARSĂ IN 3 ACTE, DE TUDOR MUȘATESCU ȘI SICĂ ALEXANDRESCU DUPĂ ARNOLD ȘI BACH

Trei scene de mare efect comic din farsa „La iarbă verde“.

Cine vrea să petreacă o seară de veritabil amuzament să se ducă să vadă noua farsă localizată de d-nii **Mușatescu** și **Alexandrescu**. Acești excelenți cunoscători ai gustului publicului și-au plasat pe timpul verii acțiunea... „La iarbă verde“, la Snagov și la București, adică în cele două centre unde cetățeanul alternează între munca de fiecare zi și odihna de sfârșit de săptămână. Eroul acestei ilariante farse este un oarecare **Pițurcă**, șef de birou la ministerul... asanării morale. Acest om are o ambiție nestrămutată de a avansa nu atât pentru el cât pentru soția lui care -ar vedea astfel cu ochi mult mai dulci.

Pițurcă trece printr-o serie întreagă de încurcături de un mare efect comic și ajunge până în cele din urmă fără voia lui secretar general al ministerului asanării morale. Pe acest **Pițurcă** îl interpretează **Vasiliu Birlic** care adaugă o nouă creație extraordinară la cele de până acum.

Excelenți în celelalte roluri d-nii **Mișu Fotino** — crai trecut — **Niculescu Buzău** — director de minister — **Romeo Lăzărescu**, **G. Chamel** și d-nele **Nora Piacentini**, **Silvia Fulda**, **Maria Wauvrina** etc.

Un succes categoric, un succes de lungă durată.

(Fotografii Cosmophot)

GRĂDINA IZBÂNDĂ: „AGAFTON I“, LOCALIZARE ÎN 3 ACTE

Trei comici de mare rasă, V. Maximilian, G. Timică și Ionel Țăranu, s'au întâlnit la Grădina Izbânda pentru a prezenta cetățenilor dornici să se înveselească farsa Agafton I.

Este o încălceală de încurcături bufe, cu hazul născut din succesiunea întâmplărilor alimentat continuu până la inevitabilul happyend.

D-nii Maximilian, Timică și Țăranu și-au reunit marile lor talente pentru a aduce la... izbândă spectacolul dela „Izbânda“. În celelalte roluri, Jules Cazan, H. Nicolaidi, I. Iorga și Silvia Dumitrescu, Maria Sandu, Cella Marion, Sofica Ionescu, Renneé Presianu au minunate apariții.

Trei scene bufe din farsa „Agafton I“.

În curând la Stadionul O. N. E. F.

SOC. „FRONTUL MĂRĂȘEȘTI”

organizează sub înaltul patronaj al

M. S. REGINA MARIA

pentru prima oară în România

GRANDIOASE SPECTACOLE

în AER LIBER cu

„POVEȘTEA SOLDATULUI DELA MĂRĂȘEȘTI”

Reconstituire istorică în 22 tablouri de d. Gen. GH. DRĂGĂNESCU Conducerea muzicală d. Lt. Col. EGIZIO MASSINI, adaptarea și înscenarea: d. MIME MIZU. Cu artiștii Teatrelor Naționale în frunte cu d-nele Maria Filotti Silvia Hodos, Eug. Ciucureșcu, C. Brodier. și d-nii A. Critico, Ion Manu, etc.

CERCETAȚI amănunțit țesătura ciorapului BALI Veți constata perfecțiunea și regularitatea ochilor săi. Deși foarte fin și transparent, nu prezintă dungi sau ape, datorită culorii sale uniforme și durabile. Talpa și călcâiul ciorapului BALI sunt astfel întărite, încât rezistă mai mult decât oricare altul, la rosătura pantofilor. Ciorapul BALI se mulează perfect pe picior și evidențiază o linie elegantă și sveltă.

Ciorapul
Bali

Ciorapul Bali este un produs al Fabricii G. B. L și se găsește de vânzare în toate culorile moderne, la magazinele de specialitate. El este riguros controlat, înainte de a fi pus în vânzare, deci nu poate avea nici cele mai mici defecte.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10-12 și 3-7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11-12 a.m.

Redați dinților Dv. albeață și strălucire

Știința a stabilit că microbii bucali sunt cauza petelor și cariei dentare. Dacă antiseptizați gura cu Kolynos, primejdia microbilor e înlăturată. Pe măsură ce îi periați cu crema Kolynos, dinții capătă strălucirea și albeața naturală, dând zâmbetului un deosebit farmec. Intrebuințați un cm. de Kolynos pe o periută uscată — veți rămâne surprinși și încântați de rezultat. Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

SOIR DE PARIS

BOURJOIS
PARIS

BOLNAVI de PLĂMÂNI!

MII DE BOLNAVI VINDECAȚI

Cereți imediat cartea asupra

METODEI NOI de NUTRIȚIE,

care a salvat pe mulți. Această metodă poate fi adaptată oricărui regim și ajută a învinge repede boala. Sudoarea noaptea și tusea dispar, greutatea corpului se urcă, și o calcificare treptată oprește suferințele.

OAMENI SERIOȘI

ai științei medicale confirmă eficacitatea metodei mele, și sunt de acord cu întrebuințarea ei. Cu cât mai repede se începe cura cu atât mai bine.

GRATIS ȘI FRANCO

primiți cartea mea din care veți afla multe demne de știut.

Deoarece editorul meu trimite în total numai

10.000 bucăți gratis

scrieți imediat, pentru ca și Dv. să fiți printre primitorii fericiți.

Este suficient o carte poștală la adresa de mai jos:

Ernst Pasternack, Berlin SO, Michaelkirchplatz 13, Abt. Z.596

Fiecare tabletă de Aspirin poartă crucea Bayer! Deci, nu există Aspirin fără crucea Bayer!

DOAMNELOR CU PARUL BLOND

Inchis, de ce sunteți oarbe?

Vă puteți spăla acum părul blond-închis sau castaniu, spre a-l face cu 2-4 nuanțe mai deschis, fără decolorare vătămătoare!

Nu vă puteți îndărătnici să negați faptul, că blondinele veritabile fascinează într-un mod irezistibil bărbații, ba chiar și femeile. Numai părul lor fermecător, de un blond auriu, le face atât de atrăgătoare, atât de dorite. Dar dacă acest păr capătă culoare închisă sau castanie, întreaga lor figură suferă. Le lipsește fascinantă bogăție de culori, care face ca femeile cu părul blond-natural să fie atât de frumoase, atât de seducătoare. Puteți totuși reda părului dvs. culoarea naturală blondă-aurie, a anilor de copilărie, prin simplă spălare. Nurbond, minunată cură de șampon va face nu numai ca părul dvs. să devină cu 2-4 nuanțe mai deschis, ci, totodată, și mătăsoasă, dându-i acel luciu auriu și fermecător, care formează farmecul blondinelor veritabile, — fără întrebuințare de materii colorante, de Henna, sau de oricare alte substanțe cu efect vătămător. Nurbond, întrebuințat de milioane de femei, face o spumă minunată, nu lasă urme de săpun și dă ondulațiunilor o durabilitate mai mare. Încercați chiar azi și în caz de nemulțumire, restituim banii. În străinătate cunoscut sub numele de „Blondex” și de „Stablond”. — Reprezentanți exclusivi pentru România: Kraft & Herberth, Piața Libertății 7, Brașov.

NUR-BLOND

SAMPOAN SPECIAL
PENTRU
BLONDINE

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, Telefon 3-01-2

Dilema unui om de afaceri

Sănătatea cere, neapărat, o cură de băi de iod, dar nu mai puțin impune prezența negustorului la fabrică ori în magazin. Pare exclus să se poată împăca una cu alta și totuși există pentru aceste persoane vândute ocupațiunii lor posibilitatea de a face zilnic o baie admirabilă de iod, fără a trebui să se deplaseze din locul unde are de lucru, Sarea naturală de iod de Bazna se găsește astăzi pretutindeni și dă oricui posibilitatea de a face o cură completă în casă, economisind orice cheltuială inerentă plecării într-o localitate balneară.

Reumatismul și scrofuloza, durerile de încheeturi și oase, bolile de piele și de femei, afecțiunile de ochi și în general insuficiențele organice sunt vindecate prin renumitele băi cu sare naturală de iod de Bazna. Sarea naturală de iod de Bazna se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile în pachete originale a 1 și 4 kgr.

Gastronomie

TOT FELUL DE... PREOCUPĂRI

de LOLA IONESCU-MARITZA

FIECARE schimbare de anotimp, ne aduce, doamnelor, griji noi, roboteli de tot felul... Atâtea și atâtea... că de abia încap în creierul nostru mititel. „Mititel” nu în sensul peiorativ ci numai așa de alintare... Cu toate ploile, trăsnetele și vânturile, vara înaintează, fructele se coc, legumele sunt aproape toate pe piață! Borcanele așteaptă toate goale, curate, pe rafturile din cămară să primească darurile verii. Cum să nu strângem toată energia extrasă din sol și din razele soarelui? Imponderabila forță vitală care constituie puterea de germinație, de vegetație și reparație lăsată de natură.

Să căutăm, bine înțeles, ca niște mintoase ce suntem, — să adunăm nu numai felurite alimente cari vor constitui sinteza alimentară obligatorie pentru alcătuirea mesei zilnice, dar să alegem proviziile la timpul lor, proaspete și eficiente.

Pentru că, prin procedeele moderne, industria conservelor este și la noi în floare, multă lume renunță la produsele casnice. Cu toate astea, ele sunt netăgăduit superioare.

De observat sunt, schimbările aduse de influențele meteorologice: An secetos și an ploios. În anii secetoși, alimentele sunt arhiconcentrate; valorile lor azotate, zaharate și minerale sunt mărite de soarele de viață dător. Atunci apa de la fierul legumelor ar trebui primenită de două ori, dacă nu de trei ori. Dimpotrivă, în anii ploioși, observăm o desconcentrare simțitoare în valorile nutritive ale alimentelor, cari cer, după categorii, fructele îndulcite, mai mult, legumele abia fierte etc., etc. Plugarii spun bunăoară că dacă n'or mai conține ploile, o să ne apuce toamna cu strugurii acrișori, cu porumbul necopt și câte belele toate! Văzut-ați cultivator mulțumit? Sau împăcat cu cerul?

Și, cu toate văicărelile lor, nicăieri nu se vede atâtea bogății ca la noi. Piața și băcăniile sunt pline cu de-ale gurei. Omul necăjit, mănâncă și bea!

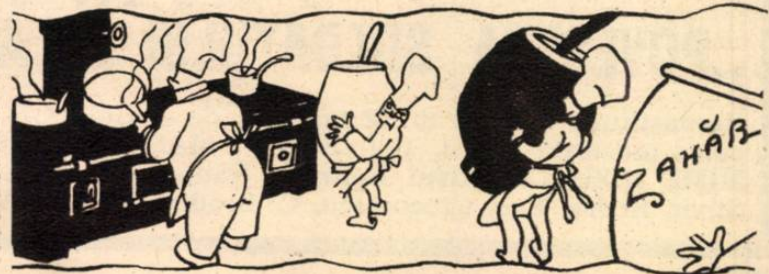
De-ar vedea d. Mussolini restaurantele noastre, deschise noaptea întreagă, și pe cetățenii urbei — plecând odată cu zorile în „continuare”, la ciorbă de burtă, ar aplica desigur vestita lege romană: **Famia**, întocmai anume ca să oprească orgiile meselor de pomină ale străbunilor noștri. „Famia” mai rânduia ca să nu se cheltuiască la o masă mai mult de cât **Centenos aeris** și legea **Orchia** rânduia numărul oaspeților. Tot un fel de „censură”, care ar tăia pofta de mâncare. Sau, ar întârzi-o mai tare? Dar să ne întoarcem la borcanele noastre... Ar fi vorba astăzi de dulceață, erbeturi, siropuri. Vom face din smeură un șerbet. Are prea mulți sămburi pentru dulceață!

Se ia, smeura, se stoarce prin tifon, ca să umplem pe trei sferturi un pahar de apă; restul, până la margine, complectăm cu apă. Se pune în cratiță un kilogram de zahăr pisat. Turnăm zeama și lăsăm pe foc moale, până la topire. Când e topit, se dă pe foc tare și se leagă, ca de șerbet, adică: încercăm picând cu lingurița câteva picături de sirop într-o ceașcă cu apă rece. Dacă siropul se dizolvă dulceața nu e legată, dacă dimpotrivă, strângând-o cu degetele, putem s'o facem bob — atunci repede jos de pe foc. Șerbetul e gata. Rămâne să se răcorească și se ia la freat, doar în parte.

Și smeură, desert, e bună servită în modul următor: Se iau cele mai frumoase boabe din cantitatea ce-o avem și se pun la o parte. Restul de zmeură îl trecem prin sită și, cu aceeași cantitate de zahăr, îl punem să se lege foarte puțin pe foc. După ce e rece, adăugăm boabele oprite, așezăm în compotier și ținem o oră la rece. În acest fel nu înghițim semințe peste măsură de multe.

Pentru astăzi destulă bucătărie... După grijile casei — numai decît — întâia între toate — e înfrumusețarea, și cea mai hotărâtoare e grija părului. — Vara ne cere un cap nou, un cap de plin aer...

S'a spus, acum câțiva ani, când

au început pletele lungi să cadă din modă, retezate fără milă de foarfeca rece a călăului Figaro, — s'a spus și s'a crezut că acest nou gen de-a purta părul scurt este evoluție, civilizație și că, înțelegerea dintre noi și contemporanii noștri va porni de la cap. Că vom fi ca ei, candidate la calviție precoce și câte nu s'au spus! Totul s'a spulberat după un deceniu! Niciodată pieptănătura n'a ținut loc mai „de frunte” ca în epoca noastră rafinată. Azi când japonezele, încercă modelele occidentului, noi le furăm arta de-a lustrui, de-a goma, de-a lăcui părul, până a-l aduce la străluciri și mlădieri neprevăzute, formând ghirlande în roze de păr... Metalizări, pulverizări savante în aur, argint și aramă, un manierism, în acord cu moda de seară. În pieptănătura feminină e un

stil ca și în arhitectură. Importanța ei e mare. Ea strică sau încadrează o fizionomie, hotărăște sau dărmă un echilibru. Din instinct femeia a ghicit, în toate timpurile, acest adevăr. Coaforul însă nu pricepe întotdeauna linia, sau psihologia pieptănăturii. Noi le cerem artă, ei răspund: modă. Din această cauză, foarte rar părul se armonizează cu chipul nostru. Din punct de vedere individual, numai singure veți găsi ceea ce vă prinde, Doamnelor. Pentru vară se mai reteză din pletele ajunse până la umăr. Permanenta de vară e o poruncă a vremii. Coaforii sunt regii zilei. Părul lung îl poartă doar fetițele până la 12 ani. Două coșe bine împletite. Cum trec de vârsta asta, modernele cysalide își pleacă ușor capul, forfecării. Metamorfoza e gata!

Ne reamintim de o caricatură a lui Abel Faivre în plină luptă contra tunsului: Pe plajă. O tânără mamă cu părul tuns a la garçon, cu ochelari de soare, cu țigara în gură, scoțând fum pe nas, dădea sânul copilului ei, care o privea cam nedumerit. Dedesubtul desenului era scris: „Tiens c'est papa qui me donne à têter!” De, la mamă modernă, copil precoce!

Munca minuțioasă de laborator a specialiștilor, în materie de:

Pudră • Apă de Colonia • Ruj • Fard • Parfumerii
au desăvârșit produsele:

Les Créations N.H.B.

Incercați-le! Sunt excelente. De vânzare la cele mai bune farmacii, drogherii și parfumerii. En gros: Balthazar, București Șelari. 7

PODEOL

cel mai bun remediu
contra

TRANSPIRAȚIEI

PODEOL oprește imediat transpirația picioarelor, mâinilor și a oricărei părți a corpului.

PODEOL este singurul preparat care nu produce nici un fel de neajuns și este cel mai perfect dintre toate preparatele similare.

PODEOL nu usucă și nu crapă pielea.

PODEOL pe lângă dispariția transpirației și a mirosului neplăcut, face pielea moale catifelată. — Este indispensabil sportmenilor și celor cari umblă mult.

PODEOL se găsește la toate farmaciile și drogheriile.

IN RATE

Vă îmbrăcați elegant

LA

CASA JEAN MARCU

Ștose fine, prețuri efitine
Str. Blănari 16 Etaj I.

Orice femeie,

trebuie să se convingă singură
că nu mai are nici o grije
din moment ce a întrebuințat

SEMORI

SEMORI împiedică în mod sigur complicațiile nedorite apărând astfel deopotrivă pe bărbat și pe femeie. — Pentru milioane de femei SEMORI e o binecuvântare. — D-voastră nu ați încercat încă SEMORI?

LA FARMACII ȘI DROGERII

Fotografii speciale pentru
nunti și
alte ocazii la
polyfoto

POLYFOTO
a complectat studioul și cu aparate de salon, pentru, GRUPURI, NUNȚI ȘI OCAZII, executând orice lucrări de bransă — alături de renumitul sistem

AMATORII
vor găsi articole
fotografice, aparate, și cel mai modern laborator.

polyfoto
48 FOTOGRAFII
DIFERITE PENTRU
Lei 100

POLYFOTO — OPTICA — specialități de bransă.

CALEA VICTORIEI 86

LUNA BUCURESTILOR

Oaspeți!

*Din toate unghiurile țării
Oți venit în Capitală —
Vă recomandăm ați sincer
Pentru târgușii și daruri
Sursa cea mai ideală
Unde veți găsi de toate
Ștose, pânze și mătăsuri
Și multe, câte veți dori
Doar la Vulturul de Mare
Mai efitin nici nu poate fi!
Chiar ați trecut pe acolo
Convingerea e personală,
Căci astăzi acest magazin
E unicul în Capitală!*

**LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACAI STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

ECLIPSA DE SOARE

Puțini au fost acei cari, din cauza timpului nefavorabil, au putut urmări fazele eclipsei de soare la noi în țară. Printre acești rari spectatori se numără și reporterul nostru fotograf care — grație amabilității excelentului pilot Băzu Cantacuzino, zburând la o înălțime de 5000 de metri, — a putut vedea în toată marea ei eclipsa de soare. Iată o minunată fotografie făcută în dreptul Hârșovei. Soarele este acoperit de lună. În primul plan — aripa avionului.

(Foto Berman)

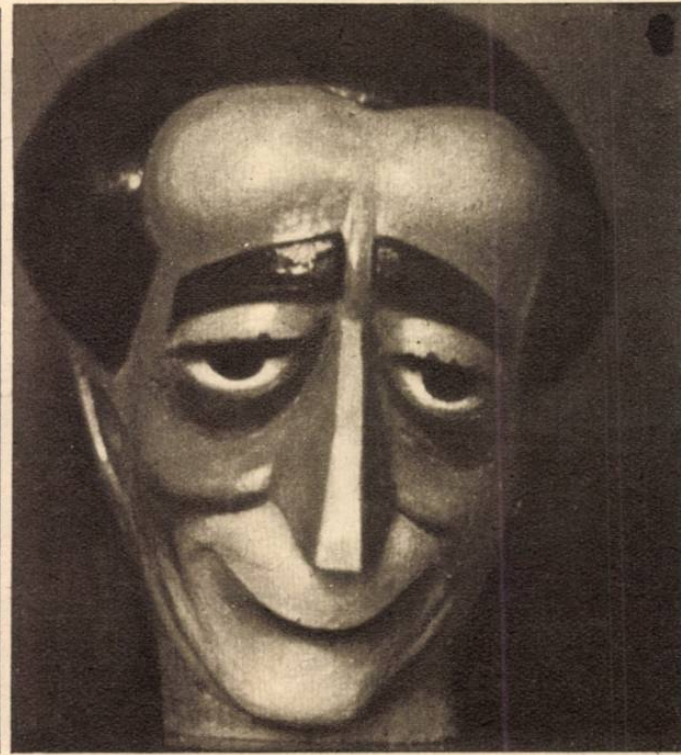

Expoziția de caricaturi în relief a lui Costel Ioanid

O expoziție de caricaturi care a stârnit recent un interes foarte mare a fost aceea a lui Costel Ioanid. Caricaturile nu erau desenate așa cum ne-am obișnuit să le vedem până acum, ci erau lucrate în relief. Această originalitate artistică unită cu perfecția execuției și asemănării persoanelor caricatu-

rizate a făcut ca expoziția să fie foarte mult vizitată.

Fotografiile noastre reproduc câteva dintre cele mai reușite lucrări ale lui Costel Ioanid și anume pe d-nii: Mihail Sadoveanu, Mareșal Averescu, N. Titulescu, Iuliu Maniu, Ion Mihailescu, Ion Iancovescu, N. Iorga, C. Tănase.

Inzestrate cu minunate proprietăți de înfrumusețare,

grație principiilor activi pe cari îi conține

RADIUM și TORIUM

CREMA și PUDRA

THO-RADIA

preparate după celebrele formule ale Doctorului Alfred CURIE sunt singurele produse cosmetice cu bază pur științifică pe cari ni le trimite Parisul. Ele au revoluționat arta de a îngriji tenul.

CREMA TUBUL MARE .. LEI 80
BORCANUL .. LEI 110

PUDRA CUTIA MIJLOCIE LEI 60
CUTIA MARE .. LEI 110

DEPOZIT: SOC. GEN. PARFUMERIE, STRADA LUTERANĂ No. 6, BUCUREȘTI
Singurele produse cosmetice aprobate de Ministerul Sănătății Publice.

O INȚELEAPTĂ PRECAUȚIUNE DIGESTIVĂ

Dacă sunteți predispuși la indigestiuni suferiți în mod inutil căci puteți obține o ușurare repede și sigură luând **Magnesia Bisurata**. Foarte adeseori turbările digestive datorate originea lor hyperchlorhidriei sau excesului de aciditate și **Magnesia Bisurata** neutralizează excesul vătămător, prevenind astfel senzațiile de arsură, greutate la stomac, răgăelile acide, dilatarea și toate indispozițiile care urmează fermentației alimentelor. Cu **Magnesia Bisurata** nu veți aștepta ore întregi pentru a simți o ușurare: ea acționează în câteva minute și întrebuințarea sa nu produce obișnuință. **Magnesia Bisurata** care este inofensivă și ușor de luat, se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile la prețul de lei 74 — sau în format mare economic Lei 110.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoressă din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărimurile cosmetice. Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

Operațiuni de CORECTURĂ și PLASTICĂ (fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPH HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București. B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

Nota personală a unei femei distinse nu este exprimată numai prin toaletele elegante, ci și prin priceputa alegere a pudrei, în nuanța adecvată tenului. Pudra „*EN VOGUE*” se prepară în cele mai moderne nuanțe și este ultraaderentă. Parfumul ei subtil vă captivează.

Poudre En Vogue

PARFUMERIE VENDÔME

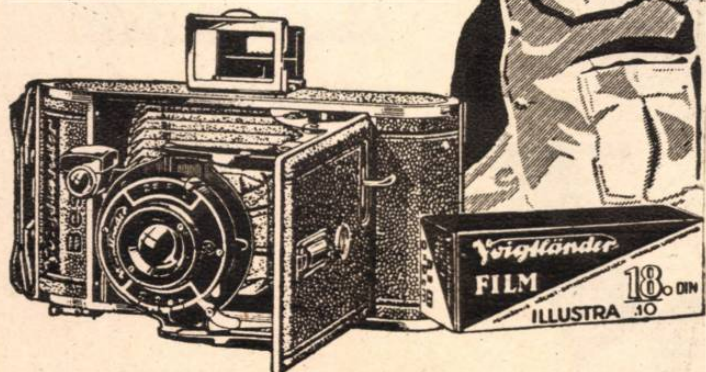
Ceeace caracterizează noul aparat

Voigtlander „BESSA”

este declanșatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanșatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaci, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa” poate fi ținut, liniștit și sigur, cu ambele mâini și puteți fotografia, nu numai în 1/25 dintr-o secundă dar și într-un interval de 1/10 și 1/5 dintr-o secundă, fără a risca să obțineți imaginea mișcată.

Adresați-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nou Voigtlander „Bessa” 6/9 făcându-vă, fără nici o obligație din partea Dv., demonstrații cu acest aparat.

Voigtlander

EXCELENTELE produse „TABAN”

PENTRU ÎNGRIJIREA TENULUI SE GĂSESC LA INSTITUTUL DE ÎNFRUMUSEȚARE

Calea Victoriei Nr. 1
Telefon 3.09.60

„Realitatea Ilustrată” oferă strălucite angajamente artistice la 20 de tineri

Un grandios concurs în pregătire. — Premiații — 10 bărbați și 10 femei vor primi angajamente între 5000 și 30.000 lei lunar. Vor avea loc concursuri regionale la Galați, Iași, Chișinău, Cernăuți, Cluj, Arad, Timișoara, Craiova, Constanța. — Concursul final va avea loc la București.

Este viu încă în amintirea tuturor succesul extraordinar pe care l-a obținut anul trecut concursul artistic organizat de „Realitatea Ilustrată”.

Premiantele din anul trecut — Margareta Marian, Marga și Didona Rădulescu, Ady Ferry — precum și premiantul Gh. Poenaru — și-au făcut un glorios debut pe scena Teatrului Alhambra.

Acest teatru a hotărât să continue și pentru această stagiune sistemul reînnoirii cadrelor. Strălucii directori ai Alhambrei, d-nii Vlădoianu și Constanținescu, intenționează să facă 20 DE ANGAJAMENTE NOUI ȘI ANUME 10 BĂRBAȚI ȘI 10 FEMEI.

Numărul nouilor angajați a fost astfel sporit, deoarece Alham-

bra va juca la toamnă în eleganta sală a Teatrului Excelsior, pe scena căruia se vor prezenta spectacole de uluitoare montare. În asemenea condițiuni concursul din acest an al revistei „Realitatea Ilustrată” va căpăta o amploare mult mai mare. Se prevede o afliuență extraordinară de înscrieri atât din Capitală, cât și din provincie.

Cei 20 de aleși vor fi distribuiți unii în roluri prime — primadonă, tenor, subretă — alții în corpul de balet, alții ca număr de stracție, etc. FIECARE DINȚI CEI ALEȘI VA SEMNA NUMAIDECAȚ UN CONTRACT PE TIMP DE UN AN CU TEATRUL ALHAMBRA PRIMIND SALARIILE ÎNTRE 5.000 ȘI 30.000 LEI LUNAR.

Se cer trei condițiuni esențiale

TINEREȚE, FRUMUSEȚE, TALENT. Cine îndeplinește aceste trei condițiuni va birui oricând în teatrul de revistă și operetă. Cine dorește să se înscrie și să cunoască în detaliu toate condițiunile, precum și datele exacte ale concursurilor originale, primește la cerere, **gratuit**, prospectul concursului în care se găsește buletinul de participare care urmează a fi completat de concurenți.

Dacă vreți deci să obțineți un strălucit angajament și dacă aveți încredere în talentul, tinerețea și frumusețea d-voastră trimiteți-ne de urgență adresa iar noi vă vom trimite **gratuit** prospectul concursului cu bonul de participare.

HERMES

Steagul MILIOANELOR

... a fost din nou arborat la colectura „Hermes” unde au eșit câștigurile mari de:

2 MILIOANE No. 59770
1 MILION No. 53379
1 MILION No. 161946
1 MILION No. 219118
1 MILION No. 249690

3 câștiguri a 200.000
19 câștiguri a 100.000
12 câștiguri a 70.000

Lozurile clasei I-a au fost puse în vânzare

CENTRALA

Str. Lipscani 20
SUCURSALE BUCUREȘTI
Cal. Victoriei 30
Str. Academiei 3
Bul. Take Ionescu I (Lido)
Cal. Moșilor 219
Cal. Văcărești 34
Cal. Griviței 143
Cal. Griviței 214
Șos. Crângași 17

Sucursale și agenții în toată țara

MAREA COLECTURĂ NOROCOASĂ

HERMES

B. HERESCU & H. FLORESCU

*In sunetele tumultuase ale Jazz-ului,
dansul continuă într'un
ritm îndrăcit*

Se remarcă grația și frumusețea pasionatelor dansatoare, dar mai ales vioiciunea și frăgezimea lor după atâtea ore de dans neîntrerupt. Secretul e apa de Colonia „JAZZ”, o apă de Colonia minunată.

O ușoară fricțiune cu „JAZZ” aduce o înviorare plăcută, împrăstie în jurul Dv. miremele îmbătătoare ale celor mai delicate flori.

*In timpul verii
apa de colonia
Jazz e
indispensabilă
fiindcă îndepăr-
tează efectele
neplăcute ale
transpirației.*

• EAU
DE COLOGNE
• PUDRA

Lady

Jazz

REALITATEA

ILUSTRATA

BIBLIOTECĂ
1938

ANUL X No. 49
24 Iunie 1938

ODIHNĂ — Frumoasa vedetă și-a îmbrăcat uniforma de marinar. Va porni să se odihnească pe iachtul propriu după un an de muncă încordată.

Povestea vieții mele

Mary Edith Louise Weston
în timpul când nu se pro-
dusese încă transformarea.

de MARK WEST
care a fost Mary Weston

NATURA operează cele mai radicale trans-
formări începând cu ambianța în care
vedem succesiunea de peisagii a celor
patru anotimpuri și terminând cu noi oamenii. Nu
spun aceasta pentru a scuza cazul meu, dar oricine
a studiat cât de puțin această natură, și posedă
oarecari noțiuni de biologie, știe că aserțiunea mea
e riguros exactă. Natura ne poate juca cele mai
neasteptate feste.

Vă puteți da seama de aceasta, când întâlniți la
unii copii acele malformații rezultate din faptul că
mama a avut un șoc în perioada gestației, și mulți
sunt aceia cari fac spirite pe această temă fără să
le treacă prin gând că accidentul li se poate în-
tâmpla și lor. Eu însă m'am bucurat din fragedă
copilărie de o sănătate perfectă și acum nu pot
decât să mulțumesc Domnului că m'a făcut „ceea
ce sunt”.

Am avut din capul locului un temperament băie-
țesc. La școală eram o „fetiță” turbulentă și veșnic
îmi băteam colegile. La zece ani urmam niște
cursuri mixte. Nu învățam rău, dar ca mulți alți
copii, aș fi putut face mai mult dacă m'aș fi ocu-
pat mai serios de carte și n'aș fi tras atâtea
chiuluri. La epoca aceea femeile purtau cămăși de
șifon. Am început și eu la școală una, dar am lu-
crat atâtea vreme la ea, încât s'a înegrit și profe-
soara m'a pus atunci să lucrez pe un material

Mary Mark Weston împreună cu prietena pe
care a cultivat-o depe vremea când natura
nu-și spusese încă cuvântul.

colorat. În primul an de școală, am început să
împletesc un ciorap și la vremea când îplineam
14 ani și eram pe punctul de a isprăvi cursul,
ajunsesem abia la călcăi, așa că l-am dus mamii
să-l termine ea pentru mine.

Pentru părinții mei am fost întotdeauna o calami-
tate. Dacă mă duceam la școală cu o pereche de
ghete noi, veneam cu vârfurile căscate, de pe
urma foot-ball-ului.

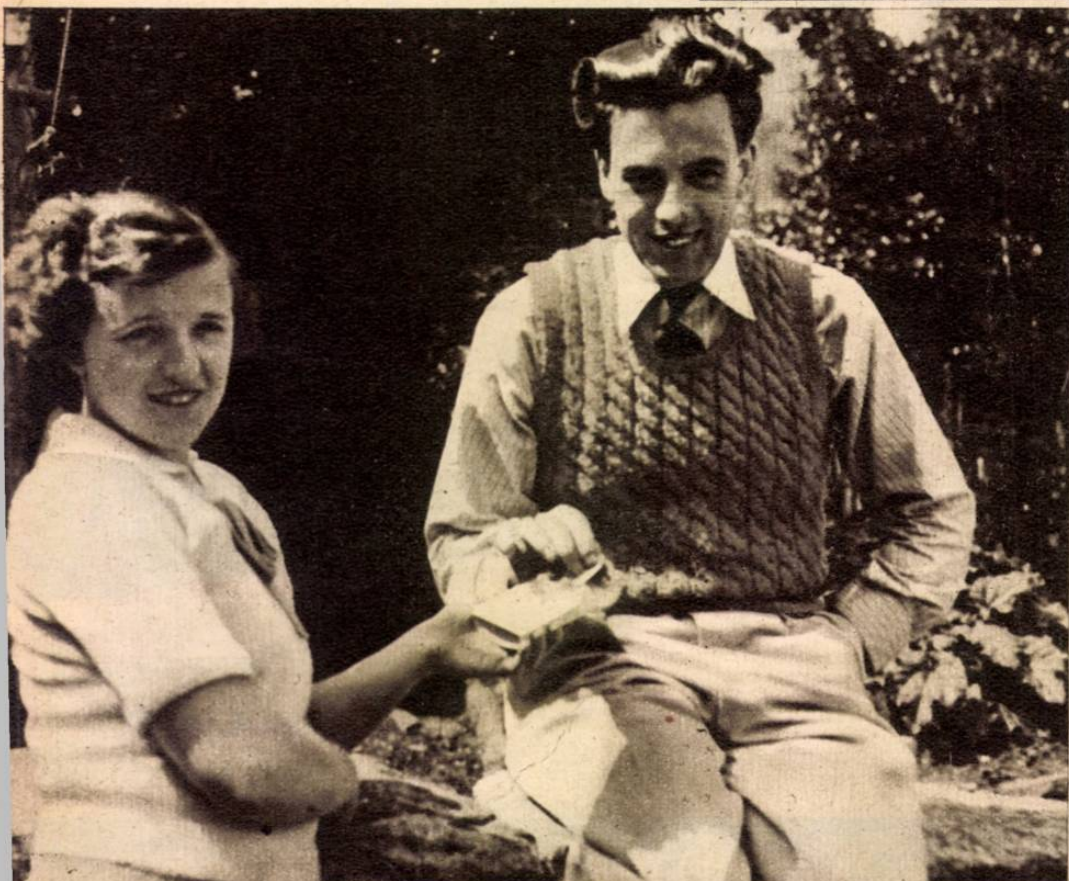
La 18 ani, am intrat în atletică printr-o simplă în-
tâmplare, și am bătut o sumedenie de recorduri,
câștigând medalii de aur, argint și bronz precum și
multe alte trofee dintre care am dat o parte ca
daruri de nuntă.

În 1926 am vizitat Suedia unde am rămas împreună
cu echipa mai bine de o săptămână și am petre-
cut de minune. În cursul acestui turneu, mi-am
câștigat foarte multe prietenii. Și ca să revenim la
atletică, deși alergătorii englezi sunt în genere
foarte buni, am ratat o competiție. La acest mee-
ting s'au executat niște sărituri în lungime pe care
noi le-am pierdut. În ziua următoare, câțiva din
echipa noastră s'au apucat să exercite mișcarea și
după cincisprezece minute s'a văzut că eu săriam
tot atât de departe ca și fata care câștigase
șampionatul în ziua precedentă. Nu fusesem înscrisă
în program și vă puteți închipui necazul manage-
rilor englezi când li s'a adus faptul la cunoștiință.
De atunci și până în 1930 când am vizitat Praga,
am bătut în repetate rânduri, recordul la Short
Putt, Javelin și la aruncarea cu discul.

La Praga, au participat echipe din toată lumea la com-
petiție, s'au organizat grandioase serbări. Nimic
nu era prea mult pentru noi. Meetingul făcu
senzație — numeroase recorduri mondiale fură
bătute creiându-se altele noi. Un fapt care cred
că merită să fie înregistrat, este acela că toți
concurenții au fost supuși unui examen radiologic
mai înainte de a intra în arenă. Acum când mă
uit înapoi îmi dau seama cât de mare mi-a fost șansa
că nu mi s'a descoperit secretul acolo pe „câmpul
de luptă”.

Mark Weston, bărbat de dată recentă, cu
buna lui prietenă, Miss Alberta Bray.

Mark Weston făcând canotaj la Oreston.

Mary Weston pe terenul de sport. Era încă femeie pe vremea aceea, deși înfățișarea nu o arăta.

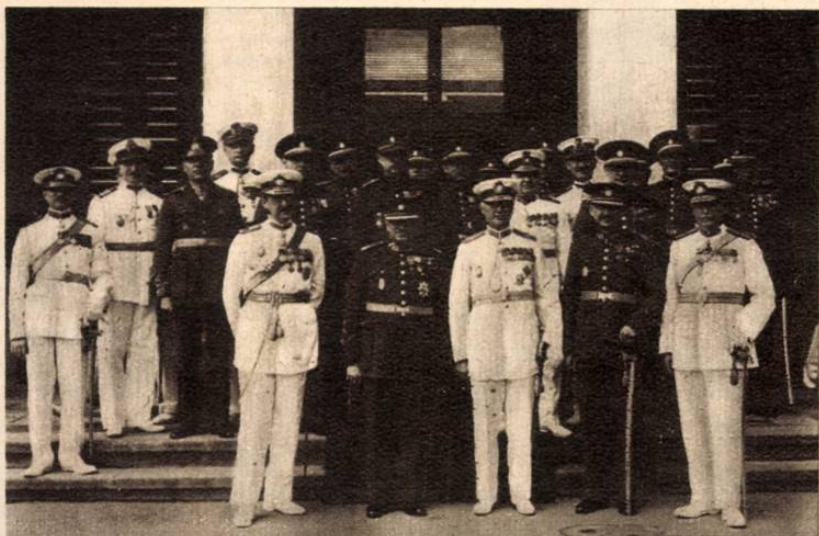
Dar femeia delec ispititoare din fotografia alăturată, s'a transformat într'un bărbat elegant și bine făcut.

Părerea mea este că echipele engleze, americane și germane posedă cele mai bune atlete. După acest eveniment mi-am întrerupt activitatea sportivă pentru că, întorcându-mă în Anglia, am început să frecventez cursurile de anatomie și psihologie și studiându-mă pe mine însămi, mi-am dat seama că nu avea rost să mai concurez alături de femei.

În ultimii cinci ani, am studiat masajul cu ajutorul căruia mi-am câștigat existența și în tot acest timp am căutat să-mi adun tot curajul de care eram capabilă pentru a mă supune operației care, știam că era necesară „transformării” mele.

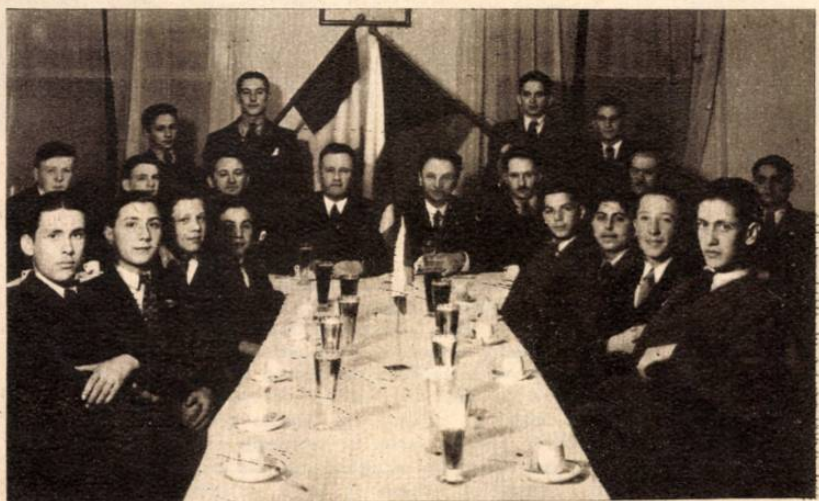
La spital m'au introdus într'unul din saloanele destinate bărbaților și la început am suferit mult de pe urma timidității, dar în două zile m'am obișnuit cu mediul. Pacienții nu știau nimic despre scopul internării mele. În primele zile, văzând că păream a mă bucura de o sănătate perfectă, îmi puseră o sumedenie de întrebări care-mi părură la început ciudate, dar în urmă mi-am dat seama că răspunsurile se puteau da foarte ușor. Dar se înțelege că aceste întrebări nu pot fi menționate aici.

Am reușit însă să-mi păstrez taina atâta timp cât am stat în spital — n'am vorbit nici chiar sub influența narcoticelor, ceea ce mulți pacienți fac după ce sunt aduși dela operație, desvăluindu-și în delir cele mai intime secrete. Acum, îmi supraveghez acțiunile și-mi cântăresc cu grijă cuvintele înainte de a vorbi, deoarece îmi dau seama după ce ai trăit o viață de femeie timp de 30 de ani, nu poți schimba totul și să devii o persoană cu totul diferită în răstimp de numai 8 săptămâni.

SOSIREA ȘEFULUI MARELUI STAT MAJOR CECOSLOVAC

Duminică au sosit în Capitală șefii marelui stat major cehoslovac și Jugoslav. Fotografia noastră înfățișează pe d. General Krejci șeful marelui stat major cehoslovac având în stânga pe d. General Prodan și în dreapta pe d. General Samsonovici.

Bursierii revistei noastre, sărbătoresc la Zlin ziua de 10 Mai

Cu ocazia zilei de 10 Mai, bursierii fabricii „Bata” — trimiși prin concurs de către „Realitatea Ilustrată” — s'au întrunit la o masă colegială împreună cu șeful grupului românesc d. prof. Risavy, și alți conducători ai școlii.

Sala era decorată cu drapelele românești și cehoslovace.

drumul spre sănătate

duce prin igiena gurii. Păstrați-vă curătenia dinților întrebuințând regulat dimineața și seara săpunul de dinți Gibbs, mijlocul ideal răspândit în lumea întreagă pentru igiena gurii.

Tragedia UNUI REGE NEBUN.

LUDOVIC II, REGE AL BAVARIEI

A 50-a ANIVERSARE DELA SINUCIDAREA LUI (13 Iunie 1896)

CLOPOTELE bisericilor dădeau alarma, în ziua ploioasă de 9 Iunie 1886, țărani își părăsiau ogoarele, gonind cu toți spre casă. Întregul sat Oberdorf era în fierbere. În jurul hanului se adunase o mare mulțime de oameni, iar pe ușa se afla ținută o foaie de hârtie, tipărită. Primarul citia cu glas tare, cuvintele fiindu-i aproape înecate de vacarmul din juru-i: „*Iubitul nostru rege, Majestatea Sa Ludovic al II-lea de Bavaria... comisiunea de doctori... pierzându-și mințile... declarat inapt pentru conducerea țării. Unchiul său Prințul Leopold, va fi regent...*” Mai departe nu putu citi, căci i se rupse proclamația din mână.

Înarmați cu tărâcoape, topoare și puști, sătenii porniră spre castel. Regele lor avea nevoie de ei. Aveau aerul că se duc la război, acești oameni, în costumul lor național: pantaloni din piele de căprioară, haine verzi și pălării de catifea neagră. Ei fură întâmpinați de brigada de pompieri a satului. Din timp în timp, izbucneau în urale: „*Trăiască regele nostru Ludovic!*” Și nici ploaia torențială ce se porni nu fu în stare să răcorească entuziasmul acestor simpli fii ai munților.

Colo sus, în vârful dealului, se ridica albul castel Neuschwanstein. Turnurile și clopotnițele sale îi dădeau aspectul unei fortărețe medievale. Ca multe altele din vecinătate, fusese clădit de rege, în ultimii câțiva ani și costase multe milioane. Un grup de străini în redingote și jobene aveau o discuție aprinsă, cu jandarmii de la poartă. „*Nimeni nu poate intra fără permisiunea Majestății Sale!*” striga mereu unul dintre jandarmi. Țărani priveau aprinși această scenă. Și o femeie strigă: „*Voiu apăra pe rege!*” Se șoptea că străinii veniseră dela München, pentru a-l interna pe rege într'un azil.

Un adjutant regal apăr la porțile închise. Jandarmii salutară.

„*În numele Majestății Sale, arestați pe acești oameni!*”

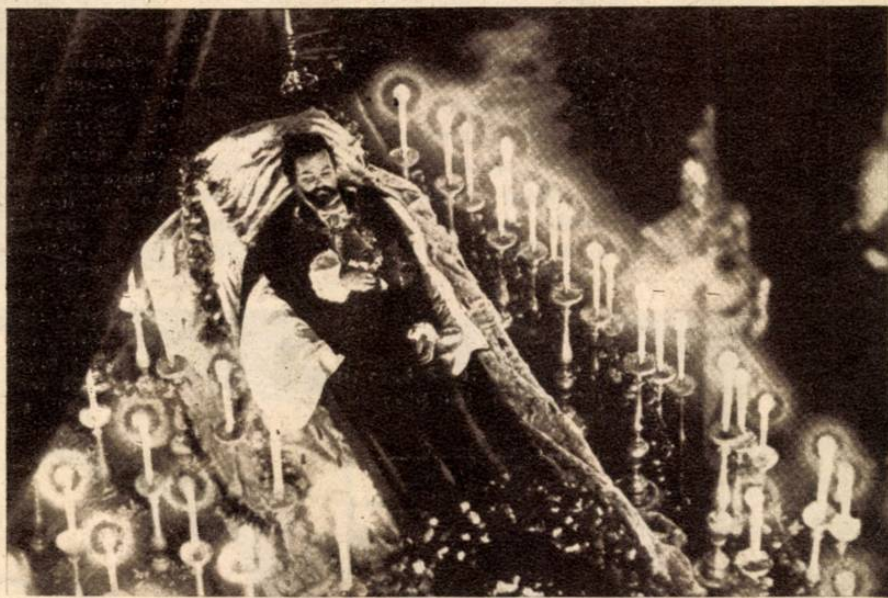
Cu baionetele la armă și ajuteți de brigada de pompieri, jandarmii escortară pe străini până la camera de gardă a satului. Mulțimea îi urmă, blestemând și urlând. Un al doilea mesager regal îi ajunse din urmă, cu un nou ordin:

„*Trădătorii să fie aruncați în cea mai cumplită închisoare, să fie puși în lanțuri și lăsați să moară de foame.*”

Primarul își cunoștea însă regele. El nu îndeplini ordinul și la promisiunea pe care o făcuse domnii — un ministru, unul dintre cele mai marcante personaje ale Curții, doi nobili bavarezi, doctori și infirmieri — de-a se întoarce imediat la München, îi eliberă după câteva ore. Mulțimea se înapoie la castel pentru a-și aclama regele.

În apartamentele regelui nu pătrunde niciun sgomof. Evenimentele prezentului nu-l interesează. Trăiește într-o altă lume, cu câteva secole în urmă. Imensa

Cel mai frumos castel regal din Germania este Neuschwanstein în Bavaria de Sud. El a fost clădit de regele Ludovic al II-lea.

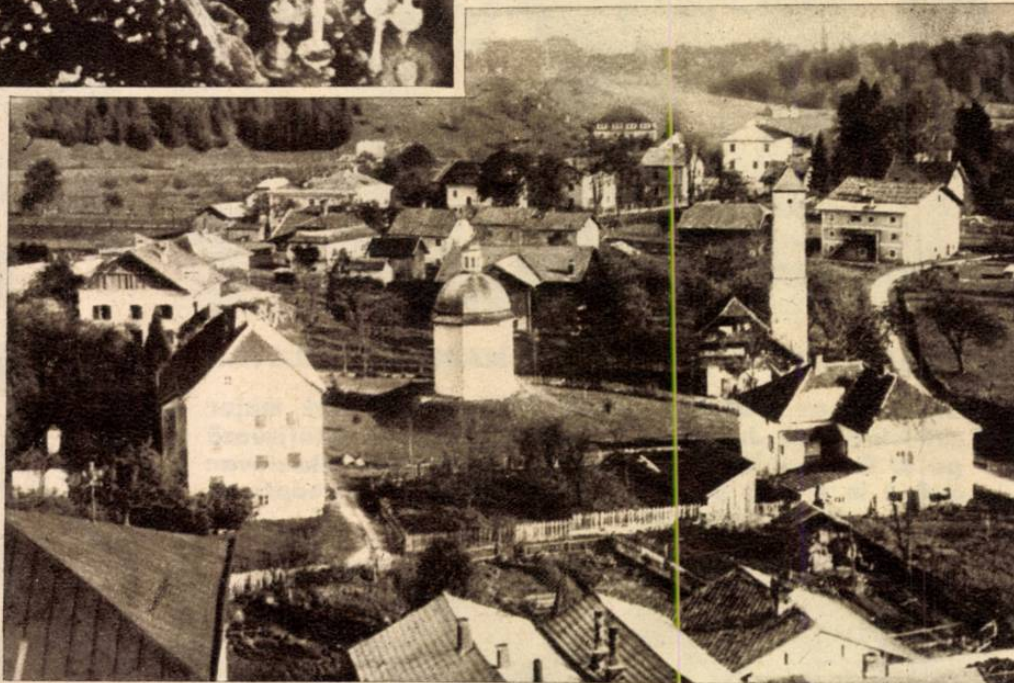

Trei zile mai târziu era prizonier în castelul său Berg, pe lacul Starnberg, bine păzit de doi psihiatri și patru infirmieri. După primul eșec, comisiunea se întorsese în ziua următoare, când n'a mai întâmpinat nici o rezistență. Valetul primise ordinul de-a da nebunului cheile turnului și regele fusese prins, pe când fugia pe scări, în sus.

Un doctor îi spune că a fost depus pentru starea de demență în care se află. Regele nu poate înțelege. „*Ce înseamnă toate astea?*” întreabă el fără încetare. Deodată, pare a se deștepta din visul său și devine cât se poate de rezonabil. Este într'adevăr nebun? îl întreabă el pe doctor. Cum pot pune diagnza nebuniei, fără să-l fi examinat? Întrebările sale rămân fără răspuns. El strigă infirmierilor să părăsească încăperea. „*Herr Doctor ne-a ordonat să stăm, Sire.*”

Pacientul regal cade pe gânduri. Mai speră oare într-o salvare? Zămbește întocmai cum a zămbit cu trei zile înainte. Fidelul său aghiotant a trimis lui Bismark o telegramă, implorând ajutorul trupelor prusiene. Bismark a răspuns: „*Maje*

Sfârșitul unei vieți tragice: Ludovic al II-lea pe catafalc, la 13 Iunie 1886.

O vedere asupra orașelului Oberdorf, unde a trăit regele Ludovic al II-lea, fiind extrem de iubit de locuitori.

statea *Sa trebuie să se ducă imediat la München și să se arate poporului. El trebuie să apară la Camera și-și va susține singur interesele.*” Dar regele, apatic și încăpățânat, refuză să se ducă la München. Zămbește, visează și lăncezește.

El cere în șoaptă valetului său, otrăvit. Ochii servului se umplu de lacrimi. Peste noapte infirmierii săi îl îmbracă și-l coboară în curtea castelului, unde așteaptă o trăsură. Nu mai pune nici o întrebare. Stă calm în vehiculul aurit, unul dintre nenumăratele, construite pentru propria sa folosință, o caleașcă feerică, vopsită în culori vii și tapisată cu mătase albastră. Este trasă de patru armăsari superbi. El observă că mânerurile dela uși au fost scoase și că fuga ar fi cu neputință. Trăsura este escortată de alte trăsuri și călăreți. La lumina torțelor el recunoaște drumul ce duce prin pădure spre München, pădurile sale. Își amintește de-o altă torță străbătând pădurea, și scapă astfel de frica ce-l chinuște, alungând viziunile de coșmar. Îmbrăcat în armură de mătase, ca Lohengrin, el se plimbase adesea în sania ce întruchipa o lebădă aurită, ducându-se către unul din feericele-i palate.

Îl duceau la castelul Linderhof, micul său Trianon? Nu în zadar se dusesse la Paris, spre a studia intîmul palat al d-nei de Maîntenon. Castelul era o copie exactă. Ah, peluzele dela Linderhof și grotă sa albastră! Ce mult li-a trebuit lucrătorilor pentru a obține adevăratul efect de culoare! Poate că-l duceau la coliba de vânătoare pe care o clădise în cinstea prietenului său, Richard Wagner. Acolo putea fi Siegfried, Siegfried eroul, și putea să bea med, făcut din cereale și să fie slujit de tineri, îmbrăcați în piei de urs. Sau poate că-l duceau la castelul Herrenschiemsee dela Versailles. Aci se întrecuse pe sine însuși. Avea să petreacă câteva ore în sala de bal, reflectat de sute de oglinzi, în lumina a 32 de candelabre de aur, cu cele 2.500 de lumânări ale lor. Avea să se plimbe prin cele 16 saloane oficiale și să cîneze în sala cea mare. Ce minune ar fi fost să i se servească iarăși o masă, la care să fie scutit de vederea și mirosul oamenilor, Ingenioasele mecanisme, grație cărora vasele cu mâncare păreau

a fi aduse de mâini invizibile, lucrau admirabil. Apoi avea să se retragă în dormitorul său aurit, pe care l-ar fi invidiat chiar și regele Soare. Sau poate avea să ordone să i se aducă gondola aurită, pentru a face o plimbare pe lac, în vreme ce pe mal, femeia aceea grasă — cum o chema? — a da, Fräulein Schöfky cânta cântecul de dragoste al Brunnhildei, acompaniată de-o orchestră ascunsă... Avea să asiste iarăși la reprezentațiile ce se dădeau în parc, numai pentru el. Ah... de ce-i refuzau oare miniștrii săi, banii?

Se va mai duce vreodată la Lucerna, pentru a-l vedea pe Wagner, amicul său? Acesta n-avea să mai vie la Bayreuth. Era mort, de ani de zile. Dacă ar fi avut numai un prieten, un singur prieten... Și regele plânge!

* * *

În 13 lunie, târziu după amiază. Regele a fost luat de către medicul său Dr. Gudden pentru a face o plimbare pe malurile lacului. Pacientul regal a fost foarte liniștit în ultimele zile. Se supune fără rezistență prescripțiilor date de doctori. Încercările sale de-a obține otrăvă, iluziile și megalomania sa, sunt rezultatul boalei de care suferă, o formă gravă de paranoie. Dar doctorul Gudden este atât de convins de calmul lui, încât a trimis pe infirmier înăpoi la castel. Doctorul și pacientul se îndreaptă încet spre lac. Regele pare că se desface la adierea răcoasă a serii. El a trimis, în cursul zilei, mai multe mesagii doctorului pentru a-i aminti de plimbarea făgăduită. Ambii înăntăz cu pași rari. Celălalt doctor și infirmierii se uită după ei, până când îi pierd din ochi.

Cina regelui a fost comandată pentru ora 7 și jumătate. Dar la ora 8 nici el nici doctorul Gudden nu s-au întors. Se trimit patru în căutarea lor. Prințul regent, care se află la München este informat de dispariția regelui. Pălăria regelui, ușor de recunoscut prin catarama în care se află încrustat un diamant mare, este găsită la marginea lacului. Nu departe de aceasta se găsesc pălăria doctorului Gudden și haina regelui, leocă de apă. Un pescar este trezit din somn, dar n-are nevoie să vâslească prea mult. Lopețile sale s-au lovit de-un obstacol: cadavrul regelui. Pe figura lui este zugrăvită acea expresie „întunecată, stăpânitoare, aproape tiranică”, atât de temută înainte, de către anturajul său. Ceva mai departe ei dau și peste cadavrul doctorului Gudden cu fața schimonosită și acoperită de sgârieturi și vânătaii. Se încearcă a li se face respirația artificială, dar e'n zadar.

Până la sosirea prințului regent, regele a și fost urcat pe catafalc, înfășurat în favorita-i mantie albastră. După câteva ore petrecute în genunchi, lângă mort, prințul regent ordonă deodată facerea unei autopsii. Îl muștră oare conștiința? Profesorii ajung la următoarea concluzie: sinucidere, într'un subit acces de nebunie. Doctorul Gudden, după toate probabilitățile, a fost tras sub apă cu forța, pe când încerca să-și salveze regele. Întreaga națiune e îndoliată. Nebuniile monarhului au fost uitate. El a devenit un martir regal. Dragostea națiunii pentru regele său se exprimă printr-o ură inversunată față de regent.

* * *

Regele Ludovic al II-lea a fost comparat cu Nero; se spunea despre el că era un „Shelley pe tron”, un Ludovic al XIV-lea reinviat și „un erou al lui Wagner”. Toate aceste comparații sunt greșite. Ludovic a fost un vizitor romantic. O ereditară înclinare spre nebunie a transformat, treptat, acest romanticism în manie. Toată viața sa a împrumutat poze romantice. Nutria o infinită simpatie pentru împărăteasa Elisabeta a Austriei și pentru Richard Wagner, urând în schimb pe Bismarck și pe prusieni. Ludovic al XIV-lea și Maria Antoinetta erau idolatrizați de el, reprezentând în ochii lui incarnarea unor personalități superioare.

Încă din copilărie a fost un vizitor. O guvernantă îi încercase mintea cu povești, legende, vorbindu-i fără încetare despre misiunea sa regală. Ca moștenitor al tronului, era natural să i se facă întotdeauna pe voie. Odată, în ul timii ani ai adolescenței, a fost găsit cu fața stăcojă de furie și cu spume la gură, strângând de gât pe fratele său mai mic, prințul Otto, pe care aproape că-l înăbușise. Un preceptor interveni și prințul moștenitor i se adresă furios: „Nu cumva îți închipui că mă poți opri de a executa pe acest vasal, care-a îndrăznit să se opuiă ordinelor mele?”

Tot cam pe la apoca aceea, a avut loc prima sa întrevvedere cu împărăteasa Austriei. Aceasta era verigă sa primară. Acum, că purta coroana, ea reprezenta pentru el culmea regalității, a frumuseții și a grației. Tot timpul pe care împărăteasa îl petrecu la München, el fu peșut ei. Între cei doi luă naștere o prietenie afectuoasă. Biata prințesă bavareză fusese invidiată pentru norocul său, atunci când puternicul împărat Franz Josef o ceruse în căsătorie. El se dovedi însă un soț lipsit de spirit, pedant și rezervat. Împărăteasa deveni din ce în ce mai retrasă și-și clădi un regat romantic, pe o insulă, unde se consacra muzicii și operelor idolului său, Heinrich Heine. Petrecu luni de-a rândul, cutreerând Mediterana, pe yachtul său și atunci când marea era agitată, inundând punțile, ea ieșea pe bord, recitând tare versuri grecești, sau poemele iubitudii și nefericitului său poet german. Ea se simțea atrasă de excentricul său văr, și-l vizita adesea incognito. Atunci putea fi văzută, în vestimente albe, transparente, cu părul fluturând în vânt, galopând pe un cal alb, prin pădurile bavareze, urmată de prințul moștenitor în careta-i aurită...

Ea i-a arătat odată o cârtică scrisă de un tânăr compozitor, a cărui operă Lohengrin obținuse recent un mare succes la Paris. Compozitorul își expunea concepțiile asupra unei arte noi: muzica viitorului. Împărăteasa cântă la pian câteva pasagii. Ludovic se repezi la Paris pentru a asculta opera și din capul locului fu captivat de acțiunea romantică și de muzica dulce și solemnă a spectacolului. Găsise în sfârșit o expresie a tuturor visurilor sale. Richard Wagner deveni sinteza a tot ceea ce era mare, nobil și frumos. Visa să se apropie de acest geniu și... Dar tânărul prinț avea să mai aștepte. Mijloacele sale nu-i permiteau încă să realizeze tot ceea ce-i dicta fantazia. Când împlini 18 ani, i se dădu un mic castel, numai pentru sine, fixându-i-se anumite venituri. Acum se simțea mai liber. Cu primii săi bani, tot monede recent bătute, el se duse la bijutierul Curții și cumpără un colier de diamante, pentru mama sa. Să trimit nota șambelanului? Prințul își deschise punga: „Ia de aci cât crezi!” iar acasă ordonă: „Vreau să am pui și budincă la masă în fiecare zi!”

Ciudatul său temperament inspirase întotdeauna îngrijorări. În copilărie nu putea suporta să vadă oameni urâți, sau deformați. Regele angaja miniștri pentru supravegherea și îngrijirea prințului.

În 1864, când împlinia 19 ani, el deveni rege. Atunci când un paj îi spuse, pentru prima dată „Majestate”, totul i se întunecă înaintea ochilor. Acum, era în sfârșit rege și acel „L'Etat c'est moi”, despre care-i vorbise atâtea bătrâna guvernanta franceză, devenise în sfârșit o realitate. Nu avea să mai dea nimănui socoteală de acțiunile sale. Tot ce avea de făcut era să ordone supușilor săi: „Tel est nostre bon plaisir”.

Devenise un tânăr frumos, cu ochi vii și cu figura palidă de albastru. Când frecea prin München, în strălucitoarele uniforme, supușii săi, în special femeile, delirau. Cu politica nu-și prea bătea capul, Bavaria fusese nu demult umilită de către Prusia. Bismarck era pentru el personificarea tuturor defectelor omenității. Bavarezii înclinau mai mult spre austriaci, cu cari aveau profunde afinități. Ei detestau desfășurările de forță militară și brutalele procedee politice ale prusienilor. Prusia treta Bavaria ca pe un copil răsgăiat, pedepsind-o și

Ludovic al II-lea, tânăr, în anul 1865, câteva luni după urcarea sa pe tron.

Ludovic al II-lea în 1880, în timpul când mintea lui începuse să i se întunece.

alintând-o, rând pe rând. Sentimentele tânărului suveran erau rănite de acest tratament.

Erau însă în viața sa preocupări pe care le socotea cu mult mai importante decât afacerile statului. Politica o lăsa pe mâinile miniștrilor săi. Imediat ce se urcă pe tron, el trimise emisari după Richard Wagner. Compozitorul se afla atunci într-o perioadă grea și-și găsisse adăpost în casa unei prietene, în Elveția. Persecutat de către guvernul saxon, sub cuvânt că era revoluționar, el părăsise prin Rusia, venind înăpoi la Paris, la Londra și trecând în sfârșit în Elveția. Regele Bavariei îi făcu o pensie considerabilă și-i dăru o vilă, lângă palatul său. În scrisorile lui, tânărul rege îl numea „singurul și cel mai sincer prieten al său”, „cea mai scumpă ființă omenească de pe suprafața pământului”, „Sfântul”, „credinciosul meu înger păzitor, pururi frumos, pururi veghind asupra mea și binecuvântându-mă”. Wagner era foarte mândru de aceste scrisori și le arăta tuturor. El nu-și da seama că prin aceasta atât el cât și regele, apăreau într-o postură ridiculă. Fostul revoluționar antimonarhist deveni dintr'odată un fervent apologet al Curții. Își aducea prietenii la München, pentru a-l ajuta să-și producă operele. După ani de mizerie, Wagner se obicinui repede cu luxul.

La câteva luni după sosirea lui Wagner la München, „Lohengrin” era gata. Actul al doilea fu jucat în aer liber, lângă lacul Starnberg. Un prinț real, prințul Thurn Taxis deținea rolul principal. Pentru a-și urma vocația, el renunțase la titluri și venituri — o altă victimă a nebuniei wagneriene. O le-bădă mecanica făcu mare senzație. Tânărul rege vărsă lacrimi de emoție și-l îmbrățișează pe Wagner. El are impresia că este însuși Lohengrin. Poartă armuri de argint, iar curtenii și servii trebuie să arboreze costume asemănătoare, pentru că el se și vede în ipostaza unui mântuitor, trimis de-o putere divină...

Când Wagner este gata să-i ofere o reprezentație a operei „Tristan și Izolda”, regele socotește că ar fi un sacrilegiu ca aprecierile sale să fie turburate de prezența mulțimii. Spectacolul are loc la miezul nopții și regele e singurul spectator. Captivat de geniul lui Wagner, el îi scrie: „În numele celui al cărui suflet e plin de admirație pentru dumneata... care nu depinde decât de Dumnezeu... de dumneata și de Dumnezeu...” Cu douăzeci de ani înainte, Bavarezii manifestaseră o profundă antipatie pentru acei cari exercitau influențe nefaste asupra suveranului lor. Ei goniseră din țară o dansatoare spaniolă, o aventurieră, Lola Montez, care-l vrăjise pe bătrânul lor rege, făcându-l să-și negligeze datoriile și să risipească bani, pentru a-i satisface capriciile. Bavarezii văzură acum că un alt străin, un alt venetic, se interpunea între ei și tânărul lor rege. Ziarele vorbeau deschis despre pernicioasa influență a lui Wagner și în 1865, la bălciul anual, avu loc o manifestație sgomotoasă, împotriva compozitorului. Wagner se văzu nevoit să părăsească țara. Dar regele îi rămase credincios. Și oricâte ori avea posibilitatea, trecea în Elveția pentru al vizita pe compozitor. După câțiva ani, Wagner se reîntoarise în Bavaria.

Dar prietenia sa cu monarhul fu o vreme cu înnoată. Ludovic apără alături de Wagner la prima reprezentație a operei „Die Meistersänger” și la sfârșitul spectacolului, când izbucni o formidabilă furtună de aplauze, Wagner care se afla în loja regală, se ridică și se înclină înaintea spectatorilor entuziasmați. Cu aceasta comisesse o dublă crimă: nu numai că primise aclamații în prezența majestății sale, dar îi mai întorsese și spatele, Regele se înfurie și doi ani nu vru să-l mai vadă pe Wagner.

DELA INFECȚIUNE PÂNĂ LA SPITAL...

e uneori, din păcate, o cale scurtă! Ajunge ca o singură muscă, — purtătoare de miliarde de bacterii —, să atingă cu picioarele ei o bucată de pâine sau un aliment, ca să riscați complicațiile celei mai grave boli molipsitoare! — Faceți din căminul D-voastră un adăpost al sănătății Dvs., o citadelă sigură în contra bolilor, stărpind muștele cu FLY-TOX!

Majestatea Sa era în același timp supărată și pe publicul münchenez, pentru că îndrăznise să aclame, înaintea lui, pe unul dintre supușii săi, și cu această ocazie își aminti că nu fusese aclamat în anul ce trecuse, pe când străbătea orașul, în drum spre parlament. Bavarezii se înstrăinau de regele lor, care nu mai avea Curte și încetase să mai apară în public. Circulau tot felul de șvonuri despre ciudata viață pe care o ducea. Țara se pregătea să sărbătorească cununia regelui său, cu prințesa Sofia Charlotte, sora mai mică a mult iubitului său ideal, împărăteasa Austriei. Dar cu câteva săptămâni înainte de nuntă, logodna fu brusc ruptă. Publicul dădu vina pe Wagner. Dar cei din anturajul regelui cunoșteau mai bine situația. Tânăra prințesă se speriasse de logodnicul său regal, și îi era frică de fantasticul sa purtare și de obiceiurile sale, de-a face din noapte zi.

Se șoptea în popor că regele sta ore întregi înaintea oglinzii, strâmbându-se și scoțând urlete. Se șvonia ca el ar fi spus într-o zi valetului său: „Sunt momente când n'as putea pune mâna în foc, că nu sunt nebun!”. Adesea își bătea servitorii și ore de-a rândul recita versuri. Nimeni n'avea voie să-l vada, iar noaptea rătăcea fără astâmpăr prin palat, torturat de dureri de cap. „Am șerpi în cap”, striga el. Banii îi asvârla cu nemiluită. Se spunea că obicinuia să bea cantități foarte mari de vin.

Frica sa de oameni sporia dela o zi la alta, atingând culmea după războiul franco-prusian. Ar fi vrut să lupte împotriva lui Bismarck, dar în urma războiului austro-prusac, Bavaria fusese silită să încheie o alianță cu Prusia. Pe câmpul de luptă nu apără. Animizitatea sa, față de tot ceea ce era prusian, deveni și mai acerbă, atunci când își dădu seama că Bismarck intenționa să-l încoroneze pe bătrânul rege Wilhelm, ca împărat al Germaniei. Pe Hohenzollern îi privia ca pe niște parveții. Dar spiritul său era preocupat de chestiuni ce-i păreau mai importante: inaugurarea operei din Bayreuth.

El luă parte la ceremonia de deschidere, dar în urmă nu mai puse piciorul pe acolo. Își avea teatrul său, cu reprezentații speciale, și multe dintre piesele ce se jucau aci, gravitau în jurul lui Ludovic al XIV-lea și al Mariei Antoinetta. Dar majoritatea timpului și-o petrecea într-unul din castelele sale alpine.

În 1870, fratele său mai mic, prințul Otto, căzu într-o stare de melancolie și trebui să fie ținut sub supraveghere medicală. La această epocă, regele începe a fi îngrijorat de sănătatea sa. Să fi început oare seria aceea de clădiri rămase renumite spre a-și alunga obsesiile? Căci clădirile deveniseră curând o adevărată manie. Se cheltuiră sute de milioane pentru clădirea și mobilarea a nenumărate castele, palate, pavilioane de vânătoare. Miniștrii săi epuizaseră toate sursele — nu-i mai puteau procura un ban. Regele își destituie miniștrii, amenințându-i cu moartea. I se părea că toată lumea e împotriva sa. Incidente de mică importanță îi dădeau accese de furie. Doar muzica lui Wagner mai izbutea să-l liniștească. Se compara cu „Parsifal”. Opera aceasta i se cânta de nenumărate ori într-un an, și o asculta într-o lojă, cufundată în întineric, de după o draperie. Adesea, în cursul pasagiilor pianissime cei de pe scenă îi auziau suspinele.

Moartea lui Wagner, în 1883, îi dă o lovitură de grație. El încearcă să se mângâie, ridicându-l pe Ludovic al XIV-lea pe pedestalul lui Wagner. Spiritismul îi reține, o vreme, interesul. Se credea în contact direct cu spiritul lui Wagner și ale regilor francezi.

Uneori miniștrii nu erau primiți cu săptămânile. Documente importante rămăneau neseemnate. Dificultățile financiare ale statului sporeau. Exigențele bănești ale regelui nu mai puteau fi satisfăcute. El trimitea emisari până în Persia și Turcia, cerând împrumuturi de „câteva milioane”.

Tragedia se apropie de sfârșit. Regele nu mai doarme decât cu servi înarmați la ușă. Ei sunt obligați să bată ușor, la intervale scurte, pentru a-și dovedi prezența. Nimeni n'are voie să intre în dormitorul său. Preocupările de stat aproape că nu există. Visele lui Ludovic s'au realizat, iele, gnomi și zâne îi populează viața. Se crede o reîncarnare a lui Ludovic al XIV-lea. Emite condamnări la moarte cu sutele. Aghiotantul Le spune totdeauna că sentințele au fost executate. Are loc un consiliu d familie și se decide supunerea regelui unui consult medical. Trei psihiatri isbutesc să fie primiți, dându-se drept financiari, veniți să-i ofere un împrumut. Diagnoza este următoarea: turburări mintale, inteligența complet întunecată... incurabil... incăpabil a guverna...

Are totuși momente de luciditate, când vorbește coerent cu secretarul său. Își dă seama de apropierea crizei, dar nu are puterea să-și alunge halucinațiile. Imbrăcat în mătase albastră, el stă în fața oglinzii și declamă: „L'Etat c'est moi! Tel est notre bon plaisir!” Poate că singura tragedie a acestui rege nebun stă în faptul că s'a născut cu câteva secole mai târziu.

F. G.

NEGUSUL LA LONDRA

Deși n'a fost primit oficial în capitala Angliei, Negusul l'a fost întâmpinat cu multă simpatie de către marile cercuri ale aristocrației londoneze. Fotografiiile noastre înfățișează: Negusul înconjurat de prieteni în parcul legației abisiniene din Londra.

Impăratul Hailé Selassié împreună cu fiica sa, principesa Yashimabat, careia i se oferă flori.

În fotografia de jos, dela stânga spre dreapta, fiica împăratului, prințesa Tsahai, prințesa Aifa Yilma, cel mai mic fiu al împăratului, prințul de Harrar, ambasadorul abisian la Londra, dr. Martin, împăratul Selassié și principele moștenitor al tronului abisian.

REGELE EDUARD ÎȘI VIZITEAZĂ DOMENIILE

Pentru prima oară dela suirea sa pe tron, Regele Eduard și-a vizitat moșiile. Fotografia noastră îl înfățișează dând mâna cu păzitorii ordinei depe proprietățile sale.

